

ÅRGÅNG 128 • NUMMER 12 • JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • DECEMBER 2004

Liahona

Den levande Kristus, s 9

**Joseph Smith:
Återställsens profet, s 37**

**Dekorera Temple Square,
s LS8**

Liahona

PÅ OMSLAGET

Maria i begrundan, av Jeffrey Hein, kopiering förbjuden.

LILLA STJÄRNAN OMSLAGET

Hans namn skall vara Underbar, av Simon Dewey, med tillstånd av Altus Fine Art i American Fork, Utah, kopiering förbjuden.

SE "MER ÄN EN BONDPOJKE", S 37

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första presidentskapet: Fridens kraft
James E Faust
- 6 Han lever
- 9 Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd
- 14 Stärk familjen: Familjen har en central roll i Skaparens plan
- 16 Ett julbroderi *David Toy*
- 20 Principer i Mormons bok: Hur skulle jag kunna vittna?
Hans H Mattsson
- 22 Principer i Mormons bok: Kom till Kristus *Robert R Steuer*
- 25 Besökslärarnas budskap: Känna Herrens kärlek genom tjänande
- 26 Starka händer och ett kärleksfullt hjärta
- 43 Sista dagars heliga berättar
Julaftonsfrukost *Toni Hakes*
En julgran från Appalacherna *Laurie Hopkins*
Öppna kortet först *Samuel Osorio Mendoza*
Missionärer i tunnelbanan *Rémy van der Put*
- 48 Brev till redaktionen

FÖR UNGDOMAR

- 10 Den gudomliga beröringen *M Russell Ballard*
- 19 Affisch: Ge av dig själv
- 31 Visste du det här?
- 32 Profetens födelseplats *Janet Thomas*
- 37 Liahonaklassiker: Mer än en bondpojke *Mark E Petersen*
- 40 Frågor och svar: Jag är inte attraktiv. Säg inte att jag är det. Varför föddes jag sådan?

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 En underbar tid på året: Ett julbudskap från första presidentskapet till världens barn
- LS4 Affischen: Jesus hade rättfärdiga jordiska föräldrar
- LS6 Från president Heber J Grants liv: En givmild affärsman
- LS8 Jul på Temple Square *Kimberly Webb*
- LS10 Samlingsstunden: Julklappar hela året *Sbeila E Wilson*
- LS12 Ett kålhuvud till jul *Trisa Martin*
- LS16 Särskilda vittnen: Håll buden *Robert D Hales*

SE "KOM TILL KRISTUS", S 22

SE "ETT JULBRODERI", S 16

Första presidentskapet: Gordon B Hinckley,
Thomas S Monson, James E Faust

De tolv kvorum: Boyd K Packer, L Tom Perry,
Russell M Nelson, Dallin H Oaks, M Russell Ballard,
Joseph B Wirthlin, Richard G Scott, Robert D Hales,
Jeffrey R Holland, Henry B Eyring

Chefredaktör: Jay E Jensen

Rådgivande: Monte J Brough, W Ralfe Kerr

Verkställande direktör: David Frischknecht

Planerings- och redigeringschef: Victor D Cave

Grafisk chef: Allan R Loyborg

Redigeringschef för tidskrifter: Richard M Romney

Redaktionschef: Marvin K Gardner

Redaktionspersonal: Collette Nebeker Aune, Susan
Barrett, Shanna Butler, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper,
LaRene Porter Gaunt, Jennifer L Greenwood, R Val Johnson,
Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J Odeirk, Adam C
Olson, Judith M Paller, Vivian Paulsen, Don L Searle,
Rebecca M Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul
VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb, Monica
Weeks

Grafikansvarig: M M Kawasaki

Bildredaktör: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Kelli Allen-Pratt,
Howard G Brown, Thomas S Child, Reginald J Christensen,
Kathleen Howard, Denise Kirby, Tadd R Peterson, Randall J
Pitton, Kari A Todd, Claudia E Warner

Marknadschef: Larry Hiller

Tryckerichef: Craig K Sedgwick

Distributionschef: Kris T Christensen

Ansvarig utgivare för Kyrkorytt: Gösta Körlof

Redaktör: Birgitta Karlfeldt

Stora Hundens gata 618

136 64 Haninge

Tfn/Fax 08-745 0726

E-post: birgitta.karlfeldt@telia.com

Översättningstjänst

Box 17558

118 91 STOCKHOLM

Besöksadress: Mariatorget 1A

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till Göteborg Sweden
Service Center, Utlandsgatan 24, 412 80 Göteborg.
Tel: 031-77 88 976, fax 031-16 55 29. Priset för en
helt årsprenumeration är SEK 150:00 och betalas till
pg 260353-8. Skriv: "Liahona".

Sänd manuskript och förfrågningar till Liahona, Room 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220,
USA; eller e-mail till cur-liahona-imag@ldschurch.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska,
franska, haitiska, holländska, indonesiska, isländska,
italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribati,
koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagasy,
marshallesiska, mongoliska, norska, polska, portugisiska,
rumänska, ryska, samoanska, singalesiska, slovenska,
spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu,
thailändska, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska,
och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för
olika språk.)

© 2004 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt.

Tryckt i Förenta staterna.

Text och visuellt material i Liahona får kopieras för
tillfälligt, inte kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet.
Visuellt material får inte kopieras om restriktioner för detta
anges intill konstverket. Frågor bör ställas till Intellectual
Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City,
UT 84150, USA; telefon: 1-801-240-3959; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

Liahona finns på Internet på många språk på www.lds.org.
För engelska, klicka på "Gospel Library", för andra språk,
klicka på världskartan.

For Readers in the United States and Canada:
December 2004 Vol. 128 No. 12. LIAHONA (USPS
311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly
by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$16.00 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and
at additional mailing offices. Sixty days' notice required for
change of address. Include address label from a recent
issue; old and new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center
at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.
Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express)
may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Förslag till familjens hemafton

**"Den gudomliga berör-
ingen", s 10:** Återge några
av berättelserna i äldste

M Russell Ballards artikel. Ge familjen
några minuter att tänka på någon de
känner som har ett särskilt behov.
Be dem skriva ner något de kan göra
under den kommande veckan för att
avhjälpa det behovet.

"Ett julbroderi", s 16: Läs den här
berättelsen tillsammans och fråga
sedan familjen vad möjligheten att
ha en evig familj betyder för dem.
Familjens medlemmar kan kanske
välja någon i familjen och i utförliga
ordalag beskriva varför de vill vara
nära just den familjemedlemmen för
evigt. Dessa uttryck för kärlek kan
vara en av de bästa julklapparna din
familj får det här året.

**"Hur skulle jag kunna vittna?",
s 20:** Äldste Hans H Mattsson beskri-
ver svårigheten med att gå ut som
missionär utan någon språkutbild-
ning. Återge någon berättelse från
ditt eget liv då Herren har begärt
något svårt av dig. Förklara att det
som är svagt kan bli starkt med
Herrens hjälp.

"Mer än en bondpojke", s 37:
Tala med familjen om en eller flera
aspekter av profeten Joseph Smiths liv
och mission. Vittna om att hans mis-
sion är verklig och om Mormons bok.

"Ett kålhuvud till jul", s LS12:

Låt en familjemedlem dramati-
sera berättelsen om Annie
som går ut för att hitta ett kålhuvud.
Be familjemedlemmarna tänka på
jultraditioner som har att göra med
Frälsarens födelse och mission. Som
familj kan ni komma på en ny tradition
som påminner er om julens verkliga
mening.

"Håll buden", s LS16: Återge
berättelsen om Abinadi för dina barn.
Förklara att Herren ibland ber oss
göra sådant som är svårt. Fråga om de
tycker det är något av buden som är
svårt att hålla. Tala om välsignelserna
som kommer av att lyda.

ÄMNEN I DETTA NUMMER

LS=Lilla stjärnan	Kärlek, 25, LS2, LS6,
Beskydd, LS12	LS10
Besöksundervisning, 25, 26	Ledarskap, 31
Bön, 43	Lydnad, LS4, LS16
Egenvärde, 40	Missionsarbete, 20, 43,
Familjen, 14, 16, LS4,	LS12
LS10	Mormons bok, 20, 22, 37,
Frid, 2, 10	LS16
Frälsningsplanen, 14, 22	Motgångar, 20
Förlåtelse, 2	Primär, LS10
Gudomlig natur, 40	Profeter, 6, 9, 10, 32, 37,
Helande, 10	LS6
Helige Anden, den, 22	Talanger, 19, 40
Hemundervisning, 5	Tempel, 14, 16, LS8
Hjälpföreningen, 26	Tjänande, 10, 19, 25, 26,
Inspiration, 43	43, LS6, LS8, LS10
Jesus Kristus, 2, 6, 9, 10,	Undervisning, 1
22, 25, LS2, LS4, LS8,	Vittnesbörd, 6, 9, 32
LS10	Vänskap, 26
Joseph Smith, 32, 37	Återställelse, 32, 37
Julen, 2, 16, 19, 31, 43,	Äktenskap, 14
LS2, LS8, LS10, LS12	

ILLUSTRATION ROBERT T. BARRETT

Fridens Kraft

PRESIDENT JAMES E FAUST

andre rådgivare i första presidentskapet

Jag gläder mig, tillsammans med er, åt denna underbara juletid. Jag är gammal nog att ha glatt mig åt många jular. Allteftersom jag blivit äldre har jag glatt mig mer för varje år som går åt denna speciella helg. Kanske är det för att det finns många fler än bara våra egna familjer att älska och bli älskade av.

Bland de jular som jag minns tydligast, finns de som jag tillbringade borta från hemmet och nära och kära när jag var ute på missionsfältet eller tjänstgjorde som militär. Varje jul jag var i det militära under andra världskriget undrade jag när krigets hemska lidande och plåga skulle ta slut och vi alla kunde åka hem. Och när vi sjöng "Frid på jorden, gott behag"¹, undrade jag om de tyskar och japaner som var kristna också sjöng denna välbekanta refräng med samma längtan i sitt hjärta. Och så tog allt slut för 59 år sedan när de två atombomberna fälldes över Japan. Mänskligheten hade aldrig tidigare upplevt en sådan förstörelsekraft. Vi kände oro i våra hjärtan över det vilddjur som hade släppts lös.

Jag vill återge en berättelse av Kenneth J Brown som tjänstgjorde i Förenta staternas marinkår efter det att bomben hade fällts. Hans rörande berättelse om en kristen japan som han träffade en jul i Nagasaki lyder som följer.

"Jag såg honom vända upp från vägen och ta sig uppför stigen som ledde till vår barack. Han gick tveksamt framåt. När han hade kommit fram fällde han ner sitt paraply och stod där tyst en lång stund. Hans tunna rock blev snart fuktig av det kalla regn som föll från samma himmel som hade bringat död åt nästan halva hans stadsbefolkning, bara tre korta månader tidigare. Jag tänkte att det krävs en hel del mod för att konfrontera sina besegrare utan inbjudan. Det var inte konstigt att han tvekade.

Hans artiga bugning mot mig var ingen underdånig bugning. I stället fick hans raka axlar och upplyfta huvud mig att känna som om jag såg upp mot honom trots att jag var bra mycket längre. Jag minns att jag stördes över att jag ännu inte hade vant mig vid de näst intill blindade ögonen hos de människor

Kristi kraft har haft en god inverkan på en mängd Kristi efterföljare på jorden i mer än 2 000 år. Det är kraften i kunskapen om att Jesus Kristus är vår Återlösare, vår Frälsare.

som hade tittat upp mot himlen samma morgon som bomben fälldes ...

Jag frågade artigt om jag kunde stå till tjänst med något. [På tydlig engelska] presenterade han sig som professor Iida ...

'Jag är kristen', sade han. 'Jag har fått veta att det här är chefsprästens kontor. Är du kristen? Det känns bra att få tala med en Kristi efterföljare. Det finns så få kristna japaner.'

Jag tog honom till fältprästens inre kontor och väntade medan de två männen samtalade. Professor Iida lade snabbt fram sitt önskemål. Han hade varit lärare i en musikskola för kristna flickor tills den stängdes på befallning av kejsaren ... Han hade satts i fängelse på grund av att han var kristen. När han hade frigivits återvände han till Nagasaki och fortsatte undervisa musik i sitt hem, trots att det var förbjudet. Han hade bildat en liten kör och skulle uppskatta om ... de [kunde få] ge en konsert för de amerikanska marinsoldaterna.

'Vi känner till lite om era amerikanska jular', sade han. 'Vi skulle vilja göra något för att er jul i Japan ska bli trevligare.'

Jag var säker på att prästen skulle säga nej. Vår enhet bestod av hårdhudade stridskämpar som tillbringat fyra år hemifrån och stridit mot fienden ända från Saipan till Iwo Jima ... Ändå fanns det något hos mannen som vittnade om en uppriktig önskan att göra gott ... Hans begäran beviljades. Konserten skulle hållas på julafton.

Det hade slutat regna och över det stora bombhållet hade ett lugn lägrat sig som påminde om lugnet som rådde den där natten för länge sedan. Det var många som kom till konserten. Det fanns inget annat att göra. Teatern hade rensats från det inrasade taket och männen satt runt omkring på kvarlevorna av väggarna. Den tillfälliga tystnaden spred sig som vanligt över publiken när kören radade upp sig på scenen ...

Det första vi lade märke till var att de sjöng på engelska, och vi insåg att de inte förstod orden, men de hade lärt sig dem utantill för vår skull. Professor Iida hade undervisat sina elever väl. De sjöng vackert. Vi satt där som förtrollade, som om en himmelsk kör sjöng för oss ... Det var som om Kristus föddes på nytt den kvällen.

Det sista numret var ett solo, en aria från 'Messias'. Flickan sjöng med all den övertygelse som någon har som vet att Jesus verkligen var mänsklighetens Frälsare, och det rörde oss till tårar. Sedan var det tyst i en hel minut innan applåderna brakade lös och den lilla gruppen bugade sig gång på gång.

Senare samma kväll hjälpte jag professor Iida att ta ner dekorationerna. Jag kunde inte låta bli att ställa några frågor som kanske inte var lämpliga, men jag var så nyfiken. Jag bara var tvungen att få veta.

'Hur lyckades din grupp överleva bomben?' frågade jag.

'Det här är bara halva gruppen', sade han tyst, men verkade inte förnärad över att jag påminde honom om hans sorg, så jag kände att jag kunde ställa fler frågor.

'Och hur är det med deras familjer?'

'Nästan alla har förlorat en eller flera familjemedlemmar. Några är föräldralösa.'

'Och solisten — hon måste ha en ängels själ så som hon sjöng.'

'Hennes mor och två av hennes bröder dog. Ja, hon sjöng väl. Jag är så stolt över henne. Hon är min dotter.' ...

Nästa dag var juldagen, den som jag minns allra bäst. För den dagen visste jag att kristligheten inte hade gått förlorad trots människornas ovilja att leva efter Kristi lärdomar. Jag hade sett hat ge vika för tjänande, smärta för glädje, sorg för förlåtelse. Detta var möjligt därför att ett barn hade fötts i en krubba och senare undervisat om kärlek till Gud och medmänniska. Vi hade orsakat deras största sorg och ändå var vi deras kristna bröder, och som sådana var de villiga att glömma sin sorg och tillsammans med oss sjunga 'Frid på jorden, gott behag'.

Orden i miss Iidas vittnesbördssång ville inte tystna: 'Det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig.' De tycktes eka om och om igen över den halvt ödelagda staden den dagen.

Den dagen visste jag också att det fanns en större kraft på jorden än atombomben.²

Denna kraft har haft en god inverkan på en mängd Kristi efterföljare på jorden i mer än 2 000 år. Det är kraften i kunskapen om att Jesus Kristus är vår Återlösare,

”Flickan sjöng med all den övertygelse som någon har som vet att Jesus verkligen var mänsklighetens Frälsare ... Jag hade sett hat ge vika för tjänande, smärta för glädje, sorg för förlåtelse.”

vår Frälsare, den som för vår talan inför Fadern, konungarnas Konung, herrarnas Herre och Fridsfursten. Det är kraften varigenom vi, genom tro och lydnad mot hans lärdomar, kan finna glädje och lycka, frid och tröst.

Det är prästadömetts kraft, genom vilken jorden skapades och frälsningsplanen trädde i kraft för att välsigna oss för evigt om vi är trofasta mot våra förbund. Det är kraften som förstörades av Kristi lidande på korset, då han gav den viktigaste välsignelsen till mänskligheten. Vår Frälsares och Återlösares försoningsoffer var världshistoriens största gärning.

Vi minns detta offer vid den här tiden på året då vi firar hans födelse. Det är bara genom Fridsfurstens försoningsoffer som vi kan känna fridens sanna kraft i vårt liv. ■

SLUTNOTER

1. "Långt härifrån i Judeens land", *Psalmer*, nr 141.
2. "A Greater Power", *Christmas I Remember Best: A Compilation of Christmas Stories from the Pages of the Deseret News* (1983), s 51–53.

FÖRSLAG TILL HEMLÄRARE

Efter att under bön ha begrundat det här budskapet väljer du en undervisningsmetod som uppmuntrar familjemedlemmarna att delta. Här följer några exempel:

1. Visa en bild av Frälsaren när han ber i Getsemane, av korsfästelsen eller av den uppståndne Herren när han visar märkena i sina händer. (Se Evangeliet i bild 227, 230 eller 234.) Fråga familjen vilken stor gåva Jesus gav oss genom sin försoning. Hur kan denna gåva ge oss frid?
2. Betona professorns exempel i att vara förlåtande och be familjemedlemmarna fundera över om det finns någon som de behöver förlåta. Be dem sedan att fundera över om de kan vara i behov av att någon förlåter dem och vad de kan göra för att få förlåtelse.
3. Be familjemedlemmarna tänka på en person eller familj som de kan välsigna den här julen — som professor lida gjorde.

Han lever

Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum har allvarligt vittnat om vår Frälsare Jesus Kristus. Deras vittnesbörd står som vittne om att Jesus är vår himmelske Faders enfödde Son — Gamla testamentets store Jehova och Nya testamentets Messias.

De nutida profeterna, siarna och uppenbararna undervisar enskilt om Frälsaren på följande sidor, och tillsammans på sidan 9, och vittnar om att han lever.

President Gordon B Hinckley

”Han lever, hela människosläktets Frälsare och Återlösare, vars försoning kom som en nådegärning för hela världen ... Han har för oss gjort det som vi inte kunde göra själva. Han förde mening till vårt dödliga tillstånd. Han har givit oss det eviga livets gåva ... Gud vare tack för att han gav oss sin Son, världens Återlösare, mänsklighetens Frälsare, Livets och Fridens Furste, den Helige.” (”Ett vittnesbörd om Guds Son”, *Liabona*, dec 2000, s 4, 5.)

President Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet

”[Jesus Kristus] är en sanningens lärare. Men han är mer än

en lärare. Han är föredömet för ett fullkomligt liv — men han är mer än ett föredöme. Han är den store läkaren — men han är mer än en läkare. Han är världens bokstavliga Frälsare ... Jag [betygar] för er att han lever och att också vi, genom honom, ska leva.” (”Mästarens väg”, *Liabona*, jan 2003, s 7.)

President James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet

”Som Faderns Enfödde i köttet ärvde Jesus gudomliga egenskaper. Han var den enda människa som någonsin fötts till jorden som kunde utföra denna oerhört viktiga och överjordiska handling. Som den enda syndfria människa som någonsin har levat på denna jord, var han inte underkastad andlig död. På grund av sitt gudaskap hade han också makt över den fysiska döden. Således gjorde han det för oss som vi inte kan göra själva.” (”Försoningen: Vårt största hopp”, *Liabona*, jan 2002, s 20.)

President Boyd K Packer, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum

”Jag bär vittne om Herren Jesus Kristus. Han lever. Han är vår Förlossare och vår Frälsare. Han presiderar över denna kyrka. Han är ingen främling för sina tjänare här, och när vi går framtiden till mötes med lugn tillförsikt kommer hans ande att vara med oss.” (”Kristi fridsamma efterföljare”, *Nordstjärnan*, dec 1998, s 24.)

Äldste L Tom Perry i de tolv apostlarnas kvorum

”[Jesu Kristi] försoningsoffer för hela människosläktet är den viktigaste historiska händelsen för vår himmelske Faders barn här på jorden. Var och en av oss som tar emot den gudomliga planen måste acceptera vår Frälsares roll och ingå förbund om att lyda de lagar som vår Fader har utformat för oss. När vi tar emot Kristus i hjärta och i handling kan vi uppnå vår

frälsning.” (“Herrens nattvards sakrament”, *Nordstjärnan*, jul 1996, s 58.)

Äldste David B Haight (1906–2004)

i de tolv apostlarnas kvorum

”Det är absolut nödvändigt att vi gör allt för att utöka vår förståelse för [Jesu Kristi] förjordiska uppdrag, hans verksamhet på jorden, hans orättvisa korsfästelse, hans stora lidande, hans slutliga offer och uppståndelse. Vi

står alla i djup skuld till honom, ty vi köptes genom att han utgöt sitt eget dyrbara blod.” (“Jesus från Nasaret”, *Nordstjärnan*, jul 1994, s 72.)

Äldste Neal A Maxwell (1926–2004)

i de tolv apostlarnas kvorum

”Vi kan inte lära oss djupa och bestående ting om Jesus om vi inte tar på oss hans ok. Då, trots att vår vågskål är mycket lättare än hans, kommer våra relevanta upplevelser

att starkt och djupt lära oss om honom och hans gudomliga egenskaper. Det finns då inget abstrakt med allt detta. Det blir något mycket personligt för oss.” (“Jesus, the Perfect Mentor”, *Ensign*, feb 2001, s 13.)

Äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kворum

”Liksom en välutbildad musiker kan känna igen en symfonis kompositör genom dess mönster och sammansättning, kan en välutbildad kirurg känna igen mänskliga varelsers Skapare genom likheterna i vår anatomis mönster och sammansättning. Trots enskilda avvikelser ger dessa likheter ytterligare bevis och djup andlig bekräftelse på att vi är gudomligt skapade av samme Skapare.” (“Jesus Kristus: Vår Mästare och mer därtill”, *Liabona*, apr 2000, s 6.)

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum

”Då vi tror på Herren Jesus Kristus måste vi lita på honom. Vi måste förtrösta på honom så mycket att vi gärna accepterar hans vilja i vetskapen om att han känner till vad som är bäst för oss ... Vi förstår meningen med Frälsarens ord: ’Om I viljen hava tro på mig, skolen I hava makt att göra vadhelst jag finner vara gagneligt.’ (Moro 7:33)” (“Tro på Herren Jesus Kristus”, *Nordstjärnan*, jul 1994, s 97.)

Äldste M Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum

”Gud vår evige Fader och hans Son Jesus Kristus har åter talat från himlarna och kallat profeter och apostlar att undervisa om det eviga evangeliets fullhet ... Det är härligt att veta ... Det ändrar kursen på vårt liv till en tryggare kurs eftersom det ger oss ett ankare som hjälper oss att hålla fast vid evangeliets lärdomar.” (“Steadfast in Christ”, *Ensign*, dec 1993, s 50.)

Äldste Joseph B Wirthlin i de tolv apostlarnas kворum

”I ett förjordiskt råd, där vi alla var närvarande ... ledde [Frälsaren] det godas styrkor mot Satan och hans följeslagare i en kamp om människosjälarna som började

innan denna värld skapades. Den striden fortsätter än idag. Vi stod alla på Jesu sida då. Vi står på Jesu sida idag.” (“Kristna i tro och handling”, *Nordstjärnan*, jan 1997, s 67–68.)

Äldste Richard G Scott i de tolv apostlarnas kворum

”Jag vet att Frälsaren lever, att han är en uppstånden, förhärligad person med fullkomlig kärlek. Jag vittnar om att han gav sitt liv så att vi kan leva hos honom för evigt. Han är vårt hopp, vår Medlare, vår Återlösare.” (“Han lever”, *Liabona*, jan 2000, s 108.)

Äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kворum

”Jesus Kristus ... är försoningens ljus, det som verkställdes i Getsemane örtagård och på Golgata. Han som tog på sig världens synder, så att hela människosläktet skulle kunna uppnå evig frälsning. Han är ljuset i den tomma graven ... Han är *mitt* ljus, *min* Återlösare, *min* Frälsare — och er.” (“Från mörkret till hans underbara ljus”, *Liabona*, jul 2002, s 79, 80.)

Äldste Jeffrey R Holland i de tolv apostlarnas kворum

”Jag vittnar om Guds kärlek och Frälsarens makt att stilla stormen. Kom alltid ihåg att han [Kristus], i denna bibliska berättelse [då Petrus gick på vattnet], själv var ute på vattnet ... Bara den som har kämpat mot dessa hotfulla vågor är i sin fulla rätt att uppmana oss — *liksom vågorna* — att vara stilla. [Se Mark 4:39.] Bara den som till fullo tagit emot stötarna av sådana motgångar kan någonsin ha rätt att råda oss att vara vid gott mod. [Se Joh 16:33.]” (“Överstepräst för det goda som skall komma”, *Liabona*, jan 2000, s 43.)

Äldste Henry B Eyring i de tolv apostlarnas kворum

”Jesus Kristus är världens ljus och liv. Om vi väljer att inte försöka komma närmare honom så upptäcker vi att vi har förflyttat oss bort ... Oavsett om du väljer att hålla dina förbund att alltid minnas honom så kommer han alltid att minnas dig.” (“Always”, *Ensign*, okt 1999, s 12.) ■

DEN LEVANDE KRISTUS

APOSTLARNAS VITTNESBÖRD

JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

När vi nu firar att Jesus Kristus föddes för två tusen år sedan, ger vi vårt vittnesbörd om hans oförlikneliga levnad och om den oändliga kraften i hans stora försoningsoffer. Ingen annan har haft ett så djupgående inflytande på alla som har levt och som kommer att leva på jorden.

Han var Gamla testamentets store Jehova, Nya testamentets Messias. Under ledning av sin Fader skapade han jorden. "Allt blev till genom [honom], och utan [honom] blev ingenting till av allt som finns till" (se Joh 1:3). Fastän han var syndfri döptes han för att uppfylla allt som hör till rättfärdigheten. Han "vandrade omkring och gjorde gott" (Apg 10:38), men blev föraktad för det. Hans evangelium var ett budskap om frid och god vilja. Han värdade till alla att följa hans exempel. Han vandrade på vägarna i Palestina, botade sjuka, gav de blinda synen åter och uppväckte döda. Han undervisade om eviga sanningar, förutställvarons verklighet, syftet med vårt liv på jorden och de möjligheter som Guds söner och döttrar har i det kommande livet.

Han instiftade nattvarden som påminnelse om sitt stora försoningsoffer. Han fängslades och dömdes på falska grunder, förklarades skyldig för att tillfredsställa folkmassan och dömdes att dö på Golgotas kors. Han gav sitt liv för att sona alla människors synder. Hans offer som ställföreträdare var en storslagen gåva till alla dem som någonsin skulle leva på jorden.

Vi vittnar högtidligen om att hans liv, som är det centrala i hela mänsklighetens historia, varken började i Betlehem eller slutade på Golgota. Han var Faderns förstfödde, den enfödde Sonen i köttet, världens Återlösare.

Han uppstod från graven för att bli "den förste av de avlidna" (1 Kor 15:20). Som uppståndens besökte Herren dem som han hade älskat i livet. Han verkade också bland sina "andra får" (Joh 10:16) i det forna Amerika. I vår tid visade han och hans Fader sig för den unge Joseph Smith

och inledde den länge utlovade tiden när allt skulle sammanfattas (se Ef 1:10).

Om den levande Kristus skrev profeten Joseph: "Hans ögon voro såsom eldslågor, håret på hans huvud var vitt såsom ren snö och hans ansikte överträffade solen i klarhet. Hans röst var såsom stora vattens brus, ja, Jehovas röst, sågande:

'Jag är den förste och den siste. Jag är den som lever. Jag är den som blev slaktad. Jag är eder förespråkare hos Fadern'" (L&F 110:3-4).

Om honom sade också profeten: "Nu, efter de många vittnesbörd, som äro avgivna om honom, är detta det sista vittnesbördet, vilket vi giva om honom: Han lever.

Ty vi sågo honom på Guds högra sida och vi hörde rösten som vittnade, att han är Faderns Enfödde,

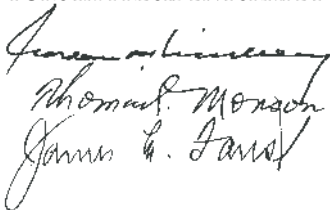
att medelst honom, genom honom och av honom existera och skapades världarna, och att deras invånare äro söner och döttrar, födda åt Gud" (L&F 76:22-24).

Vi förkunnar med allvarliga ord att hans prästadöme och hans kyrka har återställts på jorden — "den byggnad som har apostlarna och profeterna till grund och Kristus Jesus själv till hörnsten" (Ef 2:20).

Vi vittnar om att han en dag skall återvända till jorden. "Herrens härlighet skall bli uppenbarad, och allt kött skall tillsammans se den" (Jes 40:5). Han skall regera som konungarnas Konung och som herrarnas Herre, och varje knä skall böjas och varje tunga skall prisa och dyrka honom. Var och en av oss kommer att stå inför Gud för att dömas efter sina gärningar och sitt hjärtas önskingar.

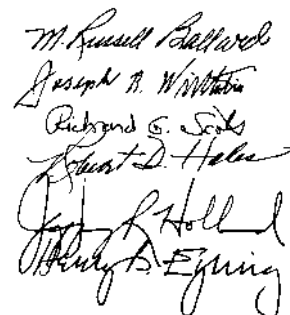
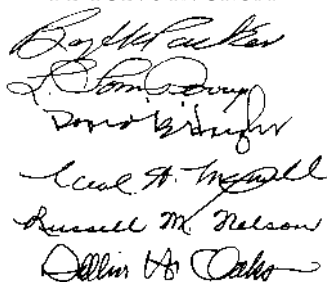
Vi bär, i egenskap av hans vederbörligen ordinerade apostlar, vittnesbörd om att Jesus är den levande Kristus, Guds odödlige Son. Han är den store Konungen, Immanuel, som i dag står på sin Faders högra sida. Han är världens ljus, liv och hopp. Hans väg är den stig som leder till lycka i detta liv och evigt liv i den kommande världen. Gud vare tack för den oförlikneliga gåvan — hans gudomlige Son.

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

1 januari 2000

DE TOLVS KVORUM

DEN GUDOMLIGA BERÖRINGEN

ÄLDSTE M RUSSELL BALLARD

i de tolv apostlarnas kворum

Jag har lärt mig av erfarenhet att såren hos dem som lider i anden kan läka när du och jag gör den extra ansträngning som krävs för att nå ut till dem.

Jesus Kristus har kraft att bota alla slags sjukdomar, vare sig de är andliga eller fysiska. En kvinna botades helt enkelt genom att vidröra hans kläder som det står nedtecknat i Lukas:

”Jesus sade: ’Någon rörde vid mig. Jag kände att kraft gick ut från mig.’

När kvinnan såg att hon var upptäckt, kom hon darrande fram och föll ner för honom och förklarade inför allt folket varför hon hade rört vid honom och hur hon genast hade blivit botad.

Jesus sade till henne: ’Min dotter, din tro har frälst dig. Gå i frid.’” (Luk 8:46–48)

Kan Mästaren vidröra andra människors liv genom dig och mig? Javisst kan han det, och han kommer att göra det om vi bara gör vår del.

Hon gjorde sin del

En lärare för Unga kvinnor hade en blind flicka i sin klass som inte kunde delta helt och fullt eftersom hon inte kunde studera

på vanligt sätt. Läraren brukade komma hem till flickan och läsa högt för henne medan hon översatte sin Personliga tillväxtbok till blindskrift. Det tog två år. Läraren uppmuntrade de andra flickorna i klassen att hjälpa till. Under hennes ledning gick de hem till den blinda flickan och läste för henne från boken tills allt var översatt till blindskrift.

Beröringen av Mästarens hand nådde genom denna lärare ut och välsignade inte bara flickan utan många andra som är blinda, för översättningen till blindskrift gjordes tillgänglig på generalkontoret för Unga kvinnors organisation.

Liten kropp, stort hjärta

Ibland kan beröringen av Frälsarens hand nå andra genom en liten kropp med ett stort hjärta. En förtjusande kvinna hade fått missiönsdiskussionerna men hade inte bestämt sig för att döpas. En söndag bestämde hon sig för att gå på sakramentsmötet i en församling som var obekant. Hon ville ha en plats där hon fick vara ifred med sina tankar. Hon satt bredvid en liten pojke. När sakramentet delades ut lade den lille pojken märke till att

Kan Mästaren vidröra andra människors liv genom dig och mig? Javisst kan han det, och han gör det om vi bara gör vår del.

När vi lämnade kyrkans kon-torsbyggnad såg vi en skymt av president Spencer W Kimball och min unge vän frågade: "Talar president Kimball någonsin med sådana som mig?" Den korta stunden med honom gjorde ett oförglömligt intryck. Hans undervisning var evig, och hans kärlek till den unge mannen var omisskännlig.

hon inte tog något bröd. När brödet kom fram till honom bröt han försiktigt av en bit och gav hälften till henne. Kvinnan blev mycket imponerad av att ett barn kunde göra något så meningsfullt och vänligt. Samma dag kontaktade hon missionärerna och sade: "Om det är det här som ni lär barnen i er kyrka så vill jag bli medlem."

Hjälp honom förstå

Herren sade till nephiterna: "Hållen för-denskull upp edert ljus, att det må lysa för världen! Se, jag är det ljus, som I skolen hålla upp." (3 Nephi 18:24) Ett exempel på när Herrens ljus vidrörde någon som var i desperat behov av det, var när jag hälsade på en mycket nära vän, kort efter det att hans eviga livskamrat hade dött. Jag frågade honom: "Vad kan jag göra för dig?" Han svarade: "Hjälp min son att förstå." Du förstår, den här sonen älskade sin mor väldigt mycket. När han såg henne lida månad efter månad började han känna att bönerna och prästadömsvälsignelserna inte blev besvarade. Detta gjorde att hans tro på vår himmelske Fader vacklade och han förlorade Herrens ljus i sitt liv.

Orden ekade i mina öron: "Hjälp min son

att förstå." Jag frågade mig själv: "Hur? Vad kan jag göra?" Till slut bad jag honom komma till kyrkans huvudkontor och tala med mig. När han hade kommit och vi hade gått till matsalen så hände något mycket ovanligt medan vi åt. När vi satt där kom många generalauktoriteter förbi vårt bord och hälsade på oss. Han skakade hand med åtta av de tolv apostlarna. Varken förr eller senare hade jag sett så många medlemmar av de tolv apostlarnas kворum i matsalen samtidigt.

När vi lämnade byggnaden hände något annat ovanligt. Vi såg en skymt av president Spencer W Kimball (1895–1985) och min unge vän frågade: "Talar president Kimball någonsin med sådana som mig?" Omständigheter som knappast skulle inträffa igen gjorde att vi kunde tala med president Kimball i några minuter. Den korta stunden med honom gjorde ett oförglömligt intryck. Hans undervisning var evig, och hans kärlek till den unge mannen var omisskännlig. Min väns hjärta och mitt berördes djupt under de få minuterna.

President Kimballs avslutande ord till den unge mannen, efter att ha gett honom en kärleksfull kram, imponerade stort på min vän. Han sade: "Min pojke, när du kommer hem från din mission så kommer du att förstå bättre vad vi har talat om." Den dagen gjorde en Guds profet ett intryck på en person på ett sätt som jag antar att bara en profet kan. Genom honom vidrörde Frälsaren min vän och fick honom att vända sig mot Herrens ljus.

När vi hade kommit tillbaka till parkeringen lade jag min arm om honom och sade: "Jag vet att din mor vet att du är här idag.

Tack vare hennes kärlek och hängivenhet till Herren och hennes stora kärlek till dig är jag säker på att vår himmelske Fader har låtit hennes inflytande kännas här idag." Tårar föll, attityder förändrades, inriktningen blev tydlig och beslut fattades.

Vad härligt det var att några månader senare kunna rapportera till president Kimball att denne fine unge man trofast tjänade som heltidsmissionär!

Frälsarens beröring

Slutligen vill jag tala om hur Herren vidrör våra personliga liv genom vår tro och våra böner. En vacker liten flicka föddes i vår sons familj bara för att stanna hos dem i mindre än fem månader. Den kärlek och omsorg som hennes föräldrar visade henne var djupt rörande. Denna lilla sondotters kamp för att överleva var nästan mer än vi stod ut med. Kvällen innan hon gick bort åkte vi till sjukhuset och gav det stöd vi kunde till våra barn.

Senare samma kväll hemma hos min son knäböjde hans mor och jag tillsammans med honom och bad om vägledning. När vi hade återvänt till sjukhuset och jag tog min lilla sondotters hand i min och tittade på henne så kände jag Frälsarens beröring. I mitt sinne hörde jag orden, som om hon talade till mig: "Oroa dig inte farfar, jag kommer att ha det bra." Jag kände frid i hjärtat. Vi kände alla Mästarens beröring. Lite senare befriades hon och kunde återvända till sina himmelska föräldrar.

Visst kan vi känna Frälsarens beröring, och vi kan hjälpa andra att få känna denna gudomliga beröring. Vi kan välsigna varandra genom att sträcka oss ut mot vilsegångna tonåringar, mindre aktiva vuxna, änkor, äldre,

sjuka och alla Guds barn överallt, oavsett vilken tro de har.

Vi behöver på något sätt inse hur viktigt det är att få erfara evangeliets välsignelser och Herrens frid i vårt personliga liv. Vi kan välsigna varandra när vi vidarebefordrar Frälsarens beröring så att den kan välsigna våra medmänniskor.

Jag inser att många av er är mycket medvetna om andras behov. Jag vet också att du och jag kan göra mycket mer. Låt oss välja att aldrig låta en dag passera utan att vi strävar efter att beröra någons liv genom vårt tjänande! Då kan vi ännu mer värdesätta och uppskatta Frälsarens härliga uppmaning: "Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig." (Matt 25:40) ■

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 1980.

När jag tog min lilla sondotters hand i min och tittade på henne, kände jag Frälsarens beröring. I mitt sinne hörde jag orden, som om hon talade till mig: "Oroa dig inte farfar, jag kommer att ha det bra."

STÄRK FAMILJEN

FAMILJEN HAR EN CENTRAL ROLL I SKAPARENS PLAN

*Ett återkommande inslag som ger insikt i dina studier och användning av
"Familjen: Ett tillkännagivande för världen."*

"Vi, första presidentskapet och de tolv apostlarnas råd i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, förkunnar högtidligen att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämmande."¹

Ansträngningar att förstöra familjen

Familjen, samhällets mest grundläggande institution, angrips från alla håll. Äktenskapsbrott, skilsmässor, samboförhållanden, övergrepp mot barn och maka, homosexualitet, abort, tonårsgraviditeter, pornografi, olydiga

barn, ekonomiska svårigheter, en ökad ovilja bland gifta par att föda och uppfostra barn — allt detta och mycket mer är bevis på att motståndaren mycket väl förstår den centrala roll som familjen har för Guds barns bestämmande.

"På grund av att familjen är så viktig för den eviga lyckalighetsplanen", sade äldste Robert D Hales i de tolv apostlarnas kворum, "gör Satan allvarliga försök att förstöra familjens heliga natur, förringa vikten av mäns och kvinnors roller, uppmuntra omoral och överträdelser av den heliga kyskhetslagen och motarbeta föräldrar i att sätta barnens

”Det finns inget i den här världen som är så viktigt som att skapa och fullkomna familjeenheter.”

födelse och uppfostran som en av sina högsta prioriter.”²

Trots dessa omständigheter behöver vi inte vara rädda. Gud är med oss. Till slut segrar det goda över det onda. Men just nu måste vi inta vår plats i frontlinjen i denna strid som började i förutgången, och göra allt vi kan för att bevara och skydda familjens helgd.

Äktenskapet är instiftat av Gud

Det första som vi kan och måste göra är att förbereda oss och våra barn för de förordningar i templet som binder samman familjer för evigt. Äldste Bruce R McConkie (1915–1985) i de tolv apostlarnas kvorum sade: ”Från den stund vi föds till jorden tills vi gifter oss i templet, är allt vi har i evangeliet till för att förbereda och dugliggöra oss för att ingå äktenskapets heliga orden, vilket gör oss till man och hustru i det här livet och i den kommande världen ... Det finns inget i den här världen som är så viktigt som att skapa och fullkomna familjeenheter.”³

Tempelvigseln är början på en ny enhet som kan vara för evigt — en evig familj. Därför är det ytterst viktigt att män och kvinnor håller förbunden de ingår i Herrens hus. President Joseph Fielding Smith (1876–1972) sade: ”Enligt kyrkans lag är äktenskapet den heligaste och gudomligaste av alla förordningar. Den medför upphöjelsens fullhet i Guds rike för mannen och kvinnan om de står fast vid sina förbund.”⁴

Evig frälsning — en familjeangelägenhet

”Den eviga frälsningens fullhet är en familjeangelägenhet”, sade äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum. ”Evangelieplanen har sitt ursprung i en evig familjs råd, den uppfylls genom våra jordiska familjer, och har sin bestämmelse i våra eviga familjer.”⁵

”Gud valde att sända sina andebarn till jorden genom

att låta dem födas in i en familj. Äktenskapet och familjen är de huvudsakliga medlen varigenom han har för avsikt att uppnå sina syften. Vi lär oss livets läxor, inte i en Edens lustgård, utan i en miljö där vi möter utmaningar, motstånd, svårigheter och frestelser. (Se 2 Nephi 2:11.)”⁶ Därför bör vi inte skygga för dagens problem utan se dem som en miljö i vilken vår tro kan stärkas och vår lydnad förfinas. Som äldste Joe J

Christensen, tidigare medlem i de sjuttios presidentskap, sade: ”Hur många verkligt stora personer känner du som aldrig behövt kämpa?”⁷

Familjen är den främsta stödjande strukturen i Guds plan för att hjälpa oss motstå det onda, övervinna svagheter och arbeta på vår frälsning. Därför bör vi göra allt vi kan för att stärka familjen i dessa dagar av förvirring och motstånd.

Hopp i en värld som sviktar

När Satan och hans sändebud arbetar för att riva ner familjen, glömmar många människor bort de glädjämnen och välsignelser som en familj kan ge. I denna allt tätare dysterhet skiner det återställda evangeliets lärdomar och förordningar som en unik ledstjärna av hopp. När vi bygger vår familj på evangeliets starka grund, lyser vårt ljus starkare och drar till sig dem som söker efter hopp och lycka i en värld som förfaller allt mer och som inte kan ge något av detta. ■

SLUTNOTER

1. ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Nordstjärnan*, okt 1998, s 24.
2. ”Den eviga familjen”, *Nordstjärnan*, jan 1997, s 62.
3. Conference Report, apr 1970, s 27.
4. *Frälsningens lära*, 2:78.
5. ”Parental Leadership in the Family”, *Ensign*, jun 1985, s 7.
6. Daniel K Judd, Guy L Dorius och David C Dollahite, ”Families and the Great Plan of Happiness”, i *Strengthening Our Families: An In-Depth Look at the Proclamation on the Family* (2000), utg av David C Dollahite, s 8.
7. ”Girighet, själviskhet och frosseri”, *Liabona*, jul 1999, s 10.

Ett julbroderi

*När min mor dog under julen fick vi lära oss
att vi kunde känna frid igen.*

DAVID TOY

Jag har blivit pappa för första gången. Nu, kanske mer än någonsin, vill jag ha och behöver jag en evig familj.

Principen om eviga familjer förändrade mitt liv redan innan jag föddes. När min pappa bad min mamma att gifta sig med honom uttryckte hon sin övertygelse angående templet i ett brev som har blivit ovärderligt för vår familj. En del av brevet lyder:

”Ett tempeläktenskap varar för evigt. Det sträcker sig bortom döden. Barn som föds till föräldrar som gift sig i templet och som lever värdiga sina förbund kommer att återförenas med sina föräldrar i himlen. Familjeenheten bevaras för tid och evighet. Steve, jag tror lika starkt som jag tror att solen ska gå upp i morgon att det är sant. Och jag tror också att trots att min himmelske Fader älskar mig lika mycket som han älskar dig, så kan han inte bevara någon annan slags relation bortom döden för han är en sanningens Gud, bunden att hålla sitt ord.

Steve, om jag älskar dig så här mycket, och jag har bara känt dig i två och ett halvt år, hur mycket mer kommer du inte att betyda för mig allteftersom tiden går? Om jag inte kan svara dig nu för att jag inte vet vad konsekvenserna kan bli, hur skulle jag då någonsin kunna möta dem senare?

Två människor kan bygga ett liv tillsammans utan Guds förbund, bara för att se det ryckas bort i en oväntad mardröm. Det kan inte finnas någon frid.”

Dessa ord gav den nödvändiga uppmuntran som min far behövde för att bli medlem i kyrkan. Min mor sade ja till att gifta sig och mina föräldrar beseglades i templet för tid och evighet. Min fars vittnesbörd stärktes av den frid han fann genom tempeläktenskapet — en frid som skulle bli mycket betydelsefull flera år senare.

Tidigt på lördagsmorgonen den

19 december 1987

stuvade min familj in sig

i bilen för den fyra timmar långa resan från Shelley i Idaho till Salt Lake City för att shoppa färdigt inför julen och titta på ljusen på Temple Square. Resan kändes rutinemässig. Vi hade åkt denna väg många gånger tidigare och jag somnade fort i baksätet.

Efter mindre än en timme vaknade jag förskräckt av att bilen girade åt vänster och sedan åt höger. Plötsligt kastades jag ur bilen och landade på ryggen på den kalla, snötäckta marken. Bara ett ögonblick tidigare

hade min mor spänt fast min ettåriga syster i sitt bilsäte efter att ha matat henne, men hon hade inte spänt fast sig själv. Jag satt och gned mitt lår medan jag hörde bilen rulla runt bakom mig och försökte komma ihåg hur det var när jag hade somnat.

När bilen stannade blev allt tyst för ett ögonblick. När jag sedan fick syn på den buckliga bilen började jag inse vad som hade hänt, men jag förstod ännu inte hur allvarlig denna tragiska händelse var.

Min ettåriga syster valde den första julklappen och pappa tog bort omslagspapperet åt henne. Det var ett inramat broderi som min mor hade gjort. Det stod: "Vår kärlek är evig."

JOSEPH SMITH, AV ALVIN GITTINS

Jag tänker ofta på profeten Joseph Smiths tröstande ord: "Samma sällskaplighet, som finnes ibland oss här, skall finnas ibland oss där men bliver där förenad med evig härlighet, vilken härlighet vi icke nu njuta."

Med en del blåmärken och ganska förvirrad gick jag fram till vraket och min familj. Alla verkade ha ont. Jag gick närmare min mor som satt lutad mot ett hjul, och frågade hur det var med henne. De obestämda orden "jag vet inte" lugnade min rädsla.

Inom några minuter kom en ambulanshelikopter för att ta min mor och femåriga bror Josh till ett sjukhus i närheten. Jag steg in i en av de två ambulanser som tog resten av min blåslagna familj till akuten. Med bara ett skrapsår på ryggen var jag den som var minst skadad.

De andra i familjen togs in i olika undersökningsrum för individuell behandling och vi träffades igen efter någon timme i ett litet rum på min fars begäran. Jag tittade runt i rummet på mina familjemedlemmar vars behandlingar tillfälligt hade skjutits upp och började oro mig för effekterna av denna ofattbara tragedi. Två i familjen fattades. Josh, som jag senare fick veta låg i koma och att hans tillstånd var kritiskt, och så mamma.

Det som min fader sedan sade kommer jag aldrig att glömma.

"Mamma är död", mumlade han med gråtfull röst.

Jag kände mig helt förstörd och mina ögon fylldes också av tårar. Rummet var tyst en stund medan orden sjönk in.

"Vem ska laga mat åt oss?" frågade Sarah som var nio år.

Pappa svarade med de mest trösterika ord han kunde komma på under omständigheterna. "Jag vet inte. Vi får klara det på något sätt."

Julen blev annorlunda det året eftersom den inföll bara sex dagar efter olyckan. Vi väntade med att fira jul tills Josh hade tillfrisknat så mycket att han

kunde komma hem till familjen. Sedan på vår speciella juldagsmorgon samlades mina sju syskon och jag i en ring runt julgranen tillsammans med pappa för att öppna julklappar. Enligt traditionen i vår familj fick min ettåriga syster välja ett paket först. Hon valde en julklapp som min mor hade gjort till familjen innan hon dog.

Pappa tog bort omslagspapperet från ett inramat broderi med orden: "Vår kärlek är evig." Innebörden i de enkla orden skänkte frid till min familj under den svåra tiden och meningen bakom orden har bundit oss samman alltsedan dess, i kunskapen om att vi får se vår mor igen.

Idag, nästan 17 år senare, påminns jag om den mäktiga sanningen att familjen är evig, när jag börjar bilda min egen. Den ständiga påminnelsen om att leva värdigt kommer nu inte bara från min önskan att se min mor igen, utan också från min önskan att leva för evigt tillsammans med min hustru och min lille son.

Jag tänker ofta på profeten Joseph Smiths tröstande ord: "Samma sällskaplighet, som finnes ibland oss här, skall finnas ibland oss där men bliver där förenad med evig härlighet, vilken härlighet vi icke nu njuta." (L&F 130:2)

Broderiet som vi fick för många år sedan hänger fortfarande på väggen i min familjs vardagsrum och påminner mig och mina syskon om vår älskade mor. Det stärker hela tiden vårt hopp om vår himmelske Faders gudomliga plan och ger oss frid tack vare löftet om eviga familjer som möjlighets genom vår Frälsares, Jesu Kristi offer. ■

David Toy är medlem i Tates Creeks församling i Lexingtons stav i Kentucky.

GE AV DIG SJÄLV

Från: Mig
Till: Dig

ATT ANVÄNDA SIN TID OCH SINA TALANGER FÖR ATT HJÄLPA ANDRA ÄR
DET BÄSTA SÄTTET ATT UNDVIKA FÖR STOR FOKUSERING PÅ SIG SJÄLV.
(Se Apg 20:35.)

Hur skulle jag kunna vittna?

Med stor tacksambet under alla dessa år har jag känt styrka komma från de ord som står nedtecknade i Ethers bok.

ÄLDSTE HANS H MATTSSON

områdesauktoritetssjuttio
området Centrala Europa

För många år sedan lämnade min tvillingbror och jag vårt hem i Göteborg för att tjäna Herren som heltidsmissionärer i England. Under flygresan till London var det många tankar som korsade mitt sinne. En sak var att min bror och jag var tvungna att skiljas åt i London, och för första gången i vårt liv skulle vi inte få vara tillsammans varje dag. Med det som oroade mig mest var att jag inte kunde engelska så bra. På den tiden fick missionärerna från Sverige inte någon utbildning, de sändes direkt hemifrån till missionsfältet. Jag tänkte på min bror som var duktig på språk. Mina intressen hade mer med teknik att göra och därför hade jag inte använt så mycket tid till att läsa språk i skolan.

När jag hade kommit till London och sedan åkt vidare till Birmingham, där huvudkontoret för Centrala Englandmissionen låg, hälsade missionspresidenten och hans hustru mig välkommen med stora leenden och all tänkbar värme. Alla jag träffade på missionskontoret var glada och entusiastiska och talade med mig om sådana saker som

studieböcker, skriftande, kamrater o s v. Men jag förstod inte mycket, för deras språk var nytt och främmande.

Trots vänligheten människorna runt mig visade kände jag mig överväldigad. Hur skulle jag någonsin kunna vittna om evangeliet på detta konstiga språk? Jag tillbringade en stor del av den första natten på knä och frågade min himmelske Fader varför han hade sänt mig hit och om det möjligen hade begåtts något misstag.

Dagen därpå visade en assistent till missionspresidenten ett skriftställe för mig — Ether 12:27. Jag tog fram min svenska Mormons bok och läste: ”Om människorna komma till mig, så vill jag visa dem deras svaghet. Jag giver människorna svaghet, så att de må bli ödmjuka, och min nåd är tillräcklig för alla människor, om de ödmjuka sig för mig, ty om de ödmjuka sig för mig och hava tro på mig, vill jag göra det svaga starkt för dem.” (Ether 12:27)

Om det fanns någon som hade en svaghet så var det jag. Frågor formades i mitt sinne: Tror du på det som står i den här versen? Om du gör det, har du då mod nog att utöva den tro som krävs? Och kan du ödmjuka dig för Herren så att det som är svagt kan bli starkt?

Mina tankar gick tillbaka till den tid då min tvillingbror och jag var tonåringar och vår far uppmanade oss att utveckla ett eget vittnesbörd i stället för att luta oss mot våra föräldrars tro. Jag bestämde mig för att följa hans råd. Jag ansträngde mig att noga läsa och begrunda Mormons bok, och sedan frågade jag min himmelske Fader i bön om det som jag hade läst var sant. Jag frågade om Joseph Smith verkligen hade hört och sett de heliga och förunderliga manifestationer som han beskrev.

Som svar på min bön utgöt Herren Anden över mig i rikligt mått. Hjärtat brann inom mig som bekräftelse på sanningen i det som jag hade läst och frågat min himmelske Fader om. Äntligen kunde jag vittna om att jag hade ett vittnesbörd om Mormons bok och om evangeliets återställelse genom profeten Joseph Smith.

Som kämpande ung missionär tänkte jag tillbaka på denna upplevelse och insåg att eftersom jag hade fått bekräftelse från Herren på att Mormons bok var sann, så var det som jag läst i Ethers bok också sant. Jag knäböjde i ödmjuk bön för min himmelske Fader och uttryckte mina känslor om min missionskallelse och min svaghet i fråga om språk. Jag lovade honom att jag skulle gå upp tidigt varje morgon för att studera och lära mig utantill de 70 sidor med lektioner och skriftställen som vi skulle använda när vi undervisade folket. Jag sade till honom att jag trodde att han i sin tur skulle hjälpa mig att lära mig

språket så att jag kunde vittna om honom och om hans Son.

Tidigt varje morgon efter det bad jag till min himmelske Fader och sade: "Här är jag, låt oss sätta igång." På relativt

kort tid kunde jag vittna om att skriftstället i Ether är sant. Min förmåga att tala engelska — en svaghet när jag först började min mission — blev till en styrka för mig.

Denna upplevelse har varit till välsignelse för mig i hela mitt liv. Många gånger har jag trott att nya kallelser i kyrkan har överstigit min förmåga. Sedan har Anden vittnat för mig och påmint mig om upplevelsen jag hade som ung missionär i England. Med stor tacksamhet under alla dessa år har jag känt styrka komma från de ord som nedtecknats i Ethers bok. Genom Andens kraft kan de ge var och en av oss styrka, vägledning och hopp. ■

Jag lovade min himmelske Fader att jag skulle gå upp tidigt varje morgon och studera. Jag trodde på att han i sin tur skulle hjälpa mig att lära mig engelska.

Kom till Kristus

Varför ska vi komma till Kristus? Hur kan vi hitta vägen? Och hur kan vi veta att vi är på rätt väg?

ÄLDSTE ROBERT R STEUER

i de sjuttios kворum

I en underbart passande avslutning av Mormons bok uppmanar profeten Moroni oss att "komma till Kristus". (Moroni 10:30, 32) När jag har begrundat betydelsen av denna angelägna vädjan, har flera frågor kommit för mig: Varför ska vi komma till Kristus? Hur kan vi hitta vägen? Och hur kan vi veta att vi är på rätt väg?

Varför ska vi komma till Kristus?

Världen ger oss många val när det gäller vem eller vad vi ska "komma till". Olika religioner, filosofier, sociala system, politiska ideologier och affärsmässiga eller personliga intressen vädjar om vår hängivenhet. Många människor tror att det finns många vägar till himlen och att det helt enkelt inte har någon betydelse vilken man färdas på.

Under Jesu jordiska verksamhet fanns det en tid när tusentals människor följde honom. Kanske var de bara nyfikna eller ville ha något. Han delade ut fem bröd och två fiskar bland dem och sade: "Jag är livets bröd." (Joh 6:48) När mängden upptäckte vilken lydnad som krävdes valde många att inte längre komma till honom. Jesus frågade sina tolv apostlar: "Inte vill väl också ni gå

bort?" Petrus svarade: "Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är Guds Helige." (v 68–69)

Varför ska vi komma till Kristus? Enkelt sagt, därför att inga andra vägar leder till evigt liv. Jesus gjorde detta djärva uttalande: "Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig." (Joh 14:6)

I skrifterna står det att "intet orent kan inkomma i" Guds heliga närhet. För att bli rena — för att "stå fläckfria ... på den yttersta dagen" — måste vi renas av Jesu Kristi försonande blod. (Se 3 Nephi 27:19–20; se också Moroni 10:33.) Kristus är det enda namnet, den enda vägen, eller det enda sättet att komma till Fadern. (Se Mosiah 3:17; Helaman 5:9.)

Ibland kanske vi letar på fel platser — vi ser till människor och andra saker — för att få svar på livets viktiga frågor, när vi borde se till Frälsaren och söka vägledning från den Helige Anden. När vi har fattat beslutet att se till Kristus och följa de ädla tankar och känslor som kommer inifrån, börjar vår karaktär att få styrka. Som president David O McKay (1873–1970) sade: "Vad ni ärligt anser om Kristus i ert hjärta avgör vad ni är och i stor utsträckning vilka era handlingar blir."¹

Hur kan vi hitta vägen?

Enligt den gudomliga planen ställs vi hela tiden inför viktiga beslut. Vi kan ställa frågor till oss själva som: Varför finns det så mycket lidande och hat? Finns Gud? Vad tänker han om mig? Så småningom drar vi slutsatsen att vi inte har alla svar och att det måste finnas någon som kan se saker och ting klarare. Om vi inser att denne någon är Jesus Kristus blir vi troligen mer ödmjuka och läraktiga och får en önskan, liksom Abraham, ”att vandra ännu rättfärdigare”. (Abraham 1:2)

I stilla stunder av begrundan kan vi söka i våra tankar efter vägen till Kristus. President James E Faust, andre rådgivare

i första presidentskapet, sade: ”Håll själen mycket stilla och lyssna till den Helige Andens viskningar. Följ de ädla, intuitiva känslor som planterats djupt i er själ av gudomen.”² Den Helige Anden är en uppenbarare vars ansvar är att leda oss till Kristus. (Se Moroni 10:5–7; L&F 11:12–14.) När vi börjar ge efter ”för den Helige Andens maning” (Mosiah 3:19), erkänner vi våra fel för oss själva och är uppriktiga i vår omvändelse.

Med hjälp av den Helige Anden kan vi nu ödmjukt följa lydnadens lag och offerlagen, och uthärda det motstånd vi möter. Vi börjar då utveckla en personlig värdighet och ett

Världen vill
få oss att tro
att det finns
många vägar till him-
len. Men Kristus har
förkunnat att han är
den enda vägen.

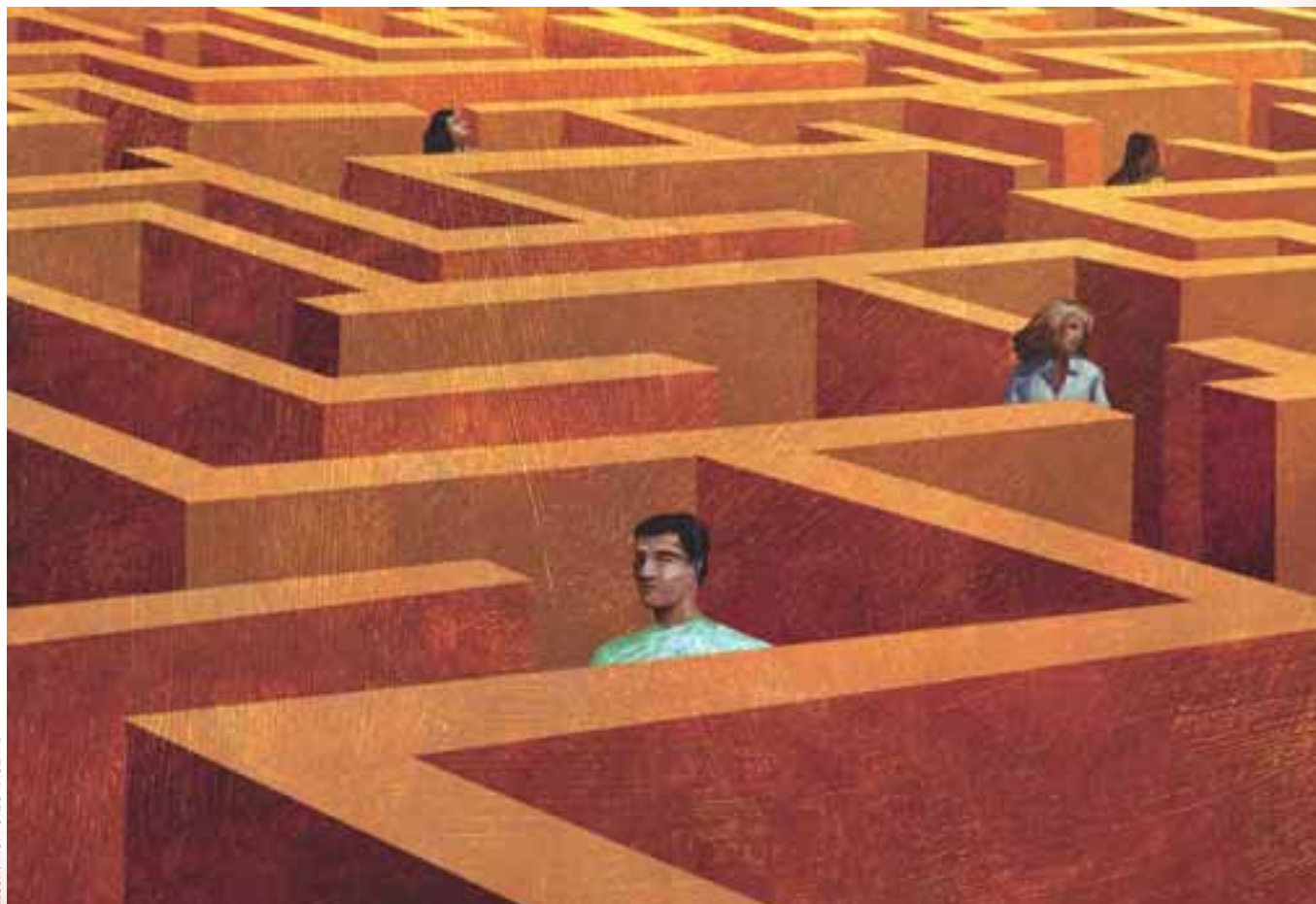

ILLUSTRATION GREG RAGLAND

Den raka vägen är det kortaste avståndet mellan den naturliga människan och Kristi lärjunge.

mjukt och förstående hjärta. Om vi kan undvika att klaga blir våra gärningar en följd av omvändelse (se Alma 9:30) vilket gör att vi får det nödvändiga förkrossade hjärtat och bedrövade anden. När vi på så sätt kommer till Kristus bli vår väg hans väg.

När vi viker in på denna smala och raka väg (se 2 Nephi 9:41) kanske vi ibland frågar: Varför är den så rak? Ändå vet vi på något sätt att alla andra vägar är slöseri med vår gemensamma gåva — tid. Den raka vägen är trots allt det kortaste avståndet mellan den naturliga människan och Kristi lärjunge.

Hur kan vi veta att vi är på rätt väg?

Vi kan veta att vi är på rätt väg genom den Helige Andens välsignelser och manifestationer i vårt liv. Han ger oss nådigt kunskap, undervisning och tillrättavisning så att vi kan återvända till Faderns närhet. När vi ärar prästadömet och deltar i heliga förordningar blir "gudaktighetens kraft uppenbar" i vårt personliga liv. (Se L&F 84:20.) "Kristi ord

skola tillkännagiva för [oss] allt vad [vi skola] göra" (2 Nephi 32:3) och föra oss till en glädje som inga utom de ödmjuka och ångerfulla känner till. (Se Alma 27:18.)

När vi söker i skrifterna kan vi säga att vi har hört Frälsarens röst. (Se L&F 18:34–36.) I våra svårigheter kan vi känna och identifiera oss med hans smärta och lidande. När vi omvänder oss tar försoningen oss ännu närmare honom.

Om vi följer stigen låter vi honom arbeta med oss och genom oss. Vi finner att han kan göra mer med oss än vad vi kan. Vi tjänar med större förmåga än vi trodde att vi kunde.

Vi blir verkligen välsignade när vi väljer att komma till Kristus. Att få smaka på hans försonande kärlek är en glädje utan mått. Att vara hans lärjunge och följa hans väg är det bästa beslutet vi någonsin kan fatta. Han är Kristus. ■

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar*: David O McKay, s 7.
2. "Så nära änglarna", *Nordstjärnan*, jul 1998, s 9.

Känna Herrens kärlek genom tjänande

Välj under bön ut och läs från det här budskapet de skriftställen och lärdomar som tillgodoser behoven hos de systrar som ni besöker. Berätta om era erfarenheter och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra detsamma.

Hur för tjänande oss närmare Frälsaren och hans kärlek?

L&F 76:5-6: "Jag, Herren ... fröjdar mig över att ära dem som tjäna mig i rättfärdighet och sanning intill änden. Deras belöning skall bli stor och deras härlighet evig."

President Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet:

"När vi älskar vår Gud, när vi älskar vår nästa, kan vi få ta emot vår himmelske Faders kärlek. En av de ljuvligaste av alla välsignelser jag fått i mitt liv är den känsla som Herren ger mig, när jag vet att han besvarat en annan persons bön genom mig. När vi älskar Herren, när vi älskar vår nästa, förstår vi att vår himmelske Fader kommer att besvara andras böner med vår hjälp." ("Hur visar vi vår kärlek?", *Nordstjärnan*, feb 1998, s 7.)

Vad innebär det att tjäna med hjärta och sinne?

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum: "När vi tänker

på tjänande, tänker vi oftast på handgripliga tjänster ... Det [är] inte nog att tjäna Gud av all förmåga och styrka. Han som ser till våra hjärtan och känner våra sinnen begär mer än så. För att stå ostraffliga inför Gud på den yttersta dagen måste vi också tjäna honom av allt *hjärta* och *sinne*. Att tjäna av allt hjärta och sinne är en stor uppfordran för oss alla. Sådant tjänande måste vara fritt från själviska strävanden. Det ska endast motiveras av Kristi rena kärlek." ("Varför tjänar vi?", *Nordstjärnan*, Rapport från den 154:e halvårskonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga 1985, s 9, 10.)

Kathleen H Hughes, första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap:

"[Vår himmelske Fader] är en Gud som älskar oss oändligt mycket och det har alltid varit hans avsikt att stödja oss ... Vi [har] tagit emot uppmaningen att bära varandras bördor. Att bära varandras bördor kan kännas tungt, men det är förvånande hur glada vi snabbt känner oss när vi utför arbetet. Tänk ett ögonblick på varför det är så. När vi bär varandras bördor handlar vi i Kristi ställe och när vi gör det kommer vi till Kristus ... Vad välsignade och tack-samma vi borde vara över

att vår himmelske Fader visste vad vi behövde och sedan gav oss medlet — Hjälpföreningen — genom vilket dessa behov kan tillmötesgå genom kärleksfulla människors hjärtan och händer." ("Att tjäna och stödja varandra", Tal från BYU:s kvinnokonferens 2002.)

Äldste Henry B Eyring i de tolv apostlarnas kvorum:

"Ett kall att verka [bör] först och främst vara något vi utför med ett kärleksfullt hjärta ... Du har kallats att representera Frälsaren. När du vittnar blir din röst hans röst, när du lyfter andra blir dina händer hans händer ... Fadern och hans älskade Son kommer att sända den Helige Anden som din vägledare. Dina ansträngningar kommer att förstärkas i de människors liv som du tjänar. Och när du ser tillbaka på det som nu verkar vara krävande tider av tjänande och uppoffring, kommer uppoffringarna att ha blivit till en välsignelse och du kommer att veta att du har sett Guds arm lyfta dem som du tjänade åt honom, och lyfta dig." ("Var värdig det kall du har fått", *Liabona*, nov 2002, s 75-78.) ■

Starka händer och ett kärleksfullt hjärta

Besöksverksamheten ger oss möjlighet att sträcka oss ut mot varandra i kärlek och omtänksamhet som systrar i evangeliet.

”Jag minns när jag för mer än 30 år sedan först kallades som besökslärare. Jag skulle besöka en ung kvinna som aldrig kom till kyrkan”, erinrar sig Catherine Carr Humphrey i Hillside församling, Rancho Cucamonga stav, Kalifornien. I början av 70-talet, som det då var, fick jag intrycket av att hon var en hippie-typ. Jag åkte trofast hem till henne varje månad och knackade på dörren. Hon öppnade den innersta dörren, men lät myggnätsdörren vara stängd. Jag var aldrig säker på hur hon såg ut. Hon sade inte något. Hon bara stod där. Jag brukade se glad ut och säga: ’Hej, jag heter Cathie. Jag är din besökslärare.’ Och eftersom hon inte svarade, brukade jag säga: ’Budskapet idag handlar om ...’ och kort försöka säga något upplyftande och vänligt. När jag var färdig brukade hon säga ’tack’ och stänga dörren.

Jag tyckte inte om att gå dit. Det kändes pinsamt. Men jag gjorde det för jag ville vara lydig. Efter att ha gjort detta i sju eller åtta månader fick jag ett telefonsamtal av biskopen.

'Cathie', sade han, 'den unga kvinnan som du besöker fick nyligen en baby som bara levde i några dagar. Hon och hennes man ska ha en liten begravning och hon bad mig fråga dig om du kunde komma och vara där med henne. Hon sade att du är hennes enda vän.'

Jag åkte till kyrkogården. Det var den unga kvinnan, hennes man, biskopen och jag som stod vid graven. Det var allt. Jag hade bara träffat henne en gång i månaden, några minuter varje gång. Jag hade inte ens kunnat se att hon var gravid

genom myggnätsdörren, ändå hade mina tafatta men förhoppningsfulla besök välsignat oss båda."

Sådana bilder av tjänande upprepas gång på gång i olika former runtom i kyrkan. Hjälpföreningens generalpresident, Bonnie D Parkin, sade nyligen: "Jag ser mängder av trofasta systrar över hela världen som går Herrens ärenden och utför enkla, men ändå betydelsefulla gärningar i sitt tjänande. Varför går vi ut på besök som besökslärare? Systrar, det är för att vi har ingått förbund. [Alma] beskrev det på följande sätt: "Att bära varandras bördor ... att sörja med dem som sörja ... trösta dem som behöva tröst." (Mosiah 18:8-9) ...

En morgon ... fick jag ett e-postmeddelande från en vän sedan universitetstiden. Hon skrev: 'Ray dog i morse.' Och sedan skrev hon: 'Att undervisa som besökslärare fungerar. Det fungerar verkligen.' ... Här vittnade min kära väninna för mig att det vi kallar besöksverksamhet är så mycket mer än ett besök eller en tanke. Det är hur vi får kontakt med varandra ...

Sörj, trösta och stå som vittnen. Alla dessa löften kom samman för min väninna ... [Herren] hade sänt två systrar till henne som hade ingått ett förbund med honom ... De var systrar i evangeliet som förstod uppmaningen att utföra hans arbete med själ och hjärta ... Det är kärnan i besöksverksamheten."

"Och", fortsatte syster Parkin, "besöksverksamheten är Hjälpföreningens själ och hjärta."¹

Lucy Mack Smith, profeten Joseph Smiths mor, sade följande på Hjälpföreningens andra möte: "Vi måste värdesätta varandra, vaka över varandra, trösta varandra och ta emot undervisning, så att vi alla kan sitta ner tillsammans i himlen."²

Vi blir påmind: "Syftet med besöksverksamheten är att bygga upp sådana relationer till varje syster som präglas av omtanke och att erbjuda hjälp, tröst och vänskap. I besöksverksamheten blir både givaren och mottagaren välsignade och stärkta i sin kyrkliga aktivitet genom sin omtanke om varandra."³

Ge vägledning åt andra

Det är mycket viktigt att vi lär våra nya unga systrar i Hjälpföreningen att besöksverksamheten är Hjälpföreningens själ och hjärta. Undervisning och stöd kan ges genom att en ny syster får exemplariska besökslärare och, i vissa fall, genom att hon får vara kamrat till sin egen mor.

Cara S Longmore, som nu tillhör BYU:s 176:e församling, Brigham Young-universitetets andra stav, kallades att vara besökslärare med sin mamma som kamrat. Hennes mamma var glad, men Cara tyckte att hon var för ung för Hjälpföreningen. Hon erinrar sig: "Vi skulle besöka två underbara kvinnor. När jag tittar tillbaka inser jag vilken stor inverkan dessa systrar hade på mitt liv under denna svåra tid. De blev inte bara exempel för mig, utan också sanna vänner — inte bara rådgivare. När vi kom på besök kände jag mig lugn, trygg och mycket älskad.

Jag är också mycket tacksam för den tiden med min mamma. Nu när jag går på universitet inser jag hur värdefulla de där besöken var för vår relation. Jag är så tacksam att jag fick se min mamma i den situationen, att jag fick höra hennes starka vittnesbörd och veta mer om den kärlek hon har till sina 'systrar i Sion'. [Se *Psalmer*, nr 199.] Eftersom vi var som ett lag var vi mer jämlika och jag kände verkligen också att vi var 'systrar i Sion'."

Visa omsorg

Besökslärare förväntas kontakta sina systrar en gång i månaden, men i vissa situationer krävs det mer. President Spencer W Kimball (1895–1985) sade: "Era plikter måste i mycket likna dem som hemlärarna har, vilket sammanfattningsvis är 'att alltid vaka över kyrkan' — inte tjugo minuter i månaden utan alltid — 'och att vara med dess medlemmar och styrka dem' — inte bara att knacka på dörren utan att vara tillsammans med dem, lyfta dem och stärka dem."⁴ Detta slags besöksverksamhet är att visa omsorg.

Omsorg visades en syster som arbetade natt på ett sjukhus. Hennes besökslärare började komma till sjukhuset varje månad under hennes lunchtimme, vilken inträffade mycket, mycket tidigt på morgonen. Hon förundrades över att de var villiga att göra en sådan

uppföring och uppskattade det mycket.

Cynthia E Larsen i Heritage församling, Calgary stav i Alberta upptäckte glädjen i att visa omsorg tack vare en syster som hon skulle besöka som var en utmaning. Hon säger: "Jag minns att jag var ganska orolig första gången jag besökte Deanna. Jag trodde att vi var varandras totala motsatser. Hon var ensamstående, hade en chefsposition i ett oljebo-lag och hade nyss blivit medlem i kyrkan. Men med varje besök upptäckte vi att vi hade mycket gemensamt.

När Deanna hade fått cancer lugnade hon mig när hon ärligt och modigt svarade på mina frågor. Från den dagen började hon lära mig genom sitt exempel vad värdighet och uthållighet innebär.

Under månaderna som följde lärde hon entusiastiskt sig själv och andra om cancer. Hon organiserade en informationskväll om cancer för vår Hjälpförening. Hon blev medlem i en lokal stödgrupp för cancersjuka.

Så småningom gjorde medicinen och kemoterapin slut på hennes styrka och energi. På sina 'bra dagar' gick hon på promenader och uppmuntrade andra cancersjuka. På sina 'dåliga dagar' arbetade hon på att vara optimistisk, bevara sin styrka och bygga upp sitt vittnesbörd.

När Deanna blev sämre kom vi dagligen på besök. Vi skrattade, vi grät, vi dummade oss och var mycket allvarliga. Hon väntade på döden, tveksamt först och sedan tillitsfullt. Hon arbetade på att göra varje dag så bra hon kunde.

I flera månader före sin död såg jag min kära vän och syster i evangeliet finna tillfällen att tjäna. Ja, jag tjänade Deanna som hennes besökslärare, men det var hon som undervisade mig om välsignelserna av att leva efter evangeliet."

President Gordon B Hinckley har sagt: "Vi har några bland våra egna som ropar högt av smärta och ensamhet och fruktan. Det är vår stora och allvarliga plikt att nå ut till dem och hjälpa dem, ge mat åt de hungriga, ge näring åt deras andar, om de törstar efter sanning och rättfärdighet."⁵

Var flexibel

Att visa omsorg är målet med besöksverksamheten och det kan göras även då vissa situationer kräver att man är kreativ och flexibel. I Busch distrikt i Anchorage i Alaska, till exempel, kan besöken vanligtvis bara göras med snöskoter. Om isen på den närbelägna floden är tillräckligt tjock att köra på kan besöken göras per bil. Naturligtvis är det inte möjligt att göra ett personligt besök i varje hem, varje månad. Dessa systrar måste sammanlänka själ och hjärta per telefon och e-post. Syster Parkin har gett följande råd: "Även om det inte är möjligt att göra besök varje månad, så kan ni göra något. Var kreativ och hitta ett sätt att få kontakt med varje syster."⁶ Kom ihåg president Hinckleys uppmuntrande ord: "Gör det allra bästa ni kan".⁷

Säkert var det detta som Florence Chukwurah från Nigeria tänkte på när hon fick i uppdrag att besöka en syster som hade det svårt i sitt äktenskap och i sitt hem, vilket gjorde att de fick träffas på marknadsplatsen för ett besök. Efter att ha lyssnat till och

observerat denna systers svårigheter, bad syster Chukwurah sin man om en prästadömsvälsignelse så att hon kunde få veta hur hon skulle hjälpa denna bekymrade syster. När hon hade fått välsignelsen kände hon sig manad att tala med denna syster om vikten att betala tionde. "Hon sade med tårfylld röst att hon inte betalade tionde eftersom hon inte tjänade tillräckligt med pengar", erinrar sig syster Chukwurah. "Jag föreslog att hon och jag skulle diskutera Malaki 3:10 och att vi skulle göra det hemma hos mig så att vi kunde ta det lugnt och vara för oss själva. Hon gick med på det. Efter vår diskussion uppmanade jag henne att utöva tro och betala tionde i åtminstone sex månader. Jag bar mitt vittnesbörd för henne genom Anden."

Syster Chukwurah vittnar om att inom några få månader förändrades denna systers omständigheter dramatiskt. Hennes dotter fick ett stipendium så att hon kunde slutföra sina gymnasiestudier, hennes man arbetade tillsammans med biskopen på att bli aktiv och ta emot en kallelse, hon och hennes man

Syftet med besöksverksamheten är att bygga upp sådana relationer till varje syster som präglas av omtanke och att erbjuda hjälp, tröst och vänskap. I vissa situationer krävs mer än en kontakt varje månad, och det är besökslärarnas ansvar och privilegium att ge mer.

För att ge själ och hjärta till besöksverksamheten krävs det att du ber om dem du besöker. Herren vägleder dig i att utföra hans arbete när du lyssnar och handlar därefter.

bestämde sig för att förbättra sin ekonomiska situation och sin relation och så småningom blev de en inspiration för andra.

Ge vänskap

En ung kvinna minns hur hennes besökslärare förmedlade en anda av omtanke, omsorg och vänskap till henne. Hon hade flyttat till en ny församling i slutet av sitt sista år av juridikstudierna och upptäckte att hon var den yngsta medlemmen där med sina 30 år. "Jag kände mig illa till mods och kände ingen", minns hon. "Jag blev så smått inaktiv. Jag visade mig och försvann från kyrkan som en skugga utan att säga något till någon.

Under de följande veckorna kom en livfull, glädlynt, vithårig kvinna hem till mig och sade att hon var min besökslärare. Jag fick besök av henne nästan varje vecka och ibland hade hon andra systrar från församlingen med sig så att jag fick lära känna dem. Efter bara en kort tid var jag inte längre någon skugga i kyrkan. [Min besökslärare presenterade] en stor armé av vänner för mig. Efter att ha varit borta från [den här församlingen] i flera år, räknar jag fortfarande dess medlemmar som några av mina käraste vänner."⁸

Följ inspirationen

För att ge själ och hjärta till besöksverksamheten krävs det att du ber om dem du besöker. Herren vägleder dig i att utföra hans arbete när du lyssnar och handlar därefter.

Som hjälpföreningspresident i São Paulo i Brasilien, kände sig Elizabeth Contieri Kemeny manad att själv besöka en blyg, gravid syster som kom till kyrkan ensam eftersom hennes man ofta var iväg på affärsresor. Hjälpföreningen i församlingen hade just deltagit i ett stavsprojekt och gjort babypaket med filtar, kläder och andra saker för nyfödda. Paketen skulle levereras till

staven en viss söndagsmorgon. Den dagen vaknade syster Kemeny kl 6 med en stark känsla av att hon skulle lämna paketen hemma hos denna syster i stället för att ta dem till staven.

Syster Kemeny tog med sig sin rådgivare och biskopen till systemens lägenhet men fick veta att hon redan hade åkt till sjukhuset med värkar. De åkte till sjukhuset och fann henne med babyn i armarna och med tårarna strömmande ner för kinderna. Hon hade bett om att hennes himmelske Fader skulle sända någon att hjälpa henne. Hennes man var inte hemma och hon hade ingenting — ingen filt att vira om babyn och inga pengar till bussen hem.

Den eftermiddagen under stavsmötet fanns det inga paket att dela ut. De hade getts för att välsigna en syster både timligt och andligt — och allt detta hände för att en besökslärare hade bett och lyssnat till Andens maningar.

President Hinckley påminner oss att "söka upp dem som behöver hjälp, som befinner sig i förtvivlade och svåra omständigheter, och lyfta dem i en kärleksfull anda in i kyrkans famn, där starka händer och ömmande hjärtan kommer att värma dem, trösta dem, bistå dem."⁹ Som besökslärare har du detta ansvar och privilegium. ■

SLUTNOTER

1. *Visiting Teaching: The Heart and Soul of Relief Society* (tal från Hjälpföreningens öppet hus, hösten 2003), s 3–4, 15–16.
2. Citat från *History of Relief Society, 1842–1966* (1967), s 20.
3. *Kyrkans instruktionsbandbok, bok 2: Prästadömet och biorganisationernas ledare*, s 202.
4. "En vision av besökslärarinnans kall", *Nordstjärnan*, dec 1978, s 4.
5. "Sträck ut en räddande hand", *Nordstjärnan*, jan 1997, s 83.
6. *Visiting Teaching: The Heart and Soul of Relief Society*, s 12.
7. "Kvinnorna i kyrkan", *Nordstjärnan*, jan 1997, s 66.
8. Citat från Barbara B Smith, "A Story of New Beginnings", *A Woman's Choices: The Relief Society Legacy Lectures* (1984), s 8.
9. *Nordstjärnan*, jan 1997, s 83.

Visste du det här?

DEN VERKLIGA JULANDAN

"Det är att ge, inte att få, som skapar julstämning i dess fulla bemärkelse. Fiender förlåts, vänner blir ihågkomna och Gud åttlydd. Julens anda upplyser själens perspektivfönster, och vi ser ut på världens jäkt och stress och blir mer intresserade av människor än saker."

Se president Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet, "Julens gåvor, julens välsignelser", *Nordstjärnan*, dec 1995, s 4.

Förslag till ledare:

Sanna julberättelser

Vår fullkomliga ledare Jesus Kristus har gjort det möjligt för oss att ta emot Guds största gåva — evigt liv. (Se L&F 14:7.) När du läst berättelsen om Frälsarens födelse, läs

också några berättelser om hans jordiska verksamhet. Hans exempel på osjälviskt givande kan leda dig när du söker efter sätt att tjäna den här julen.

"Stille Nacht"

En julsång skrevs, tonsattes och framfördes för första gången, allt på en enda dag. På julafton år 1818 fungerade inte orgeln i en liten österrikisk kyrka. Joseph Mohr, en assisterande församlingspräst i Obendorf i Österrike, förstod att det behövdes musik till kvällsgudstjänsten, och skrev orden till en ny psalm i ett plötsligt infall av inspiration. Han tog med texten till kyrkans organist, Franz Gruber, som skrev en melodi som kunde spelas på gitarr. Franz och Joseph framträdde med sin vackra, nya psalm "Stille Nacht" eller "Stilla natt" samma kväll. Dess popularitet spred sig snabbt över hela världen. (Se *Psalmer*, nr 144.)

Profeten Joseph Smith föddes för nästan 200 år sedan, den 23 december 1805 i Sharon i Vermont, och blev ledaren för evangeliets stora återställelse i dessa sista dagar. Hans födelseplats är en fridens plats.

PROFETENS FÖDELSEPLATS

JANET THOMAS
kyrkans tidningar

U ngefär mitt i den lilla staten Vermont i New England ligger de små samhällena Sharon och South Royalton. De flesta bilarna och lastbilarna på motorvägen susar förbi dessa små samhällen. Men varje år tar flera turistgrupper som är ivriga att få veta mer om kyrkans historia av från Highway 89 på andra avfarten och kör långsamt genom Sharon. De kör förbi lanthandeln där man säljer riktig lönnsirap och följer floden tills de kommer till en korsning med en mäsingsskylt. På skylten står det att resenärerna ska ta av och åka uppför Dairy Hill, köra förbi gårdarna på de skogsbeklädda kullarna och fortsätta tills de kommer till en smal väg kantad med sockerlönnar. På en annan skylt står det att detta är platsen där profeten Joseph Smith föddes. Här är ingången till ett monument som byggdes för nästan hundra år sedan till minne av en stor händelse och en stor man.

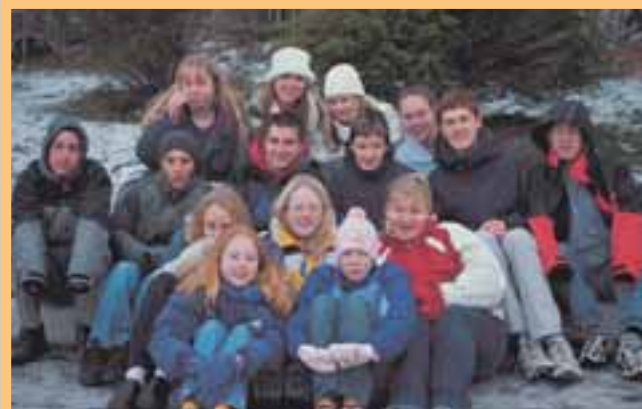
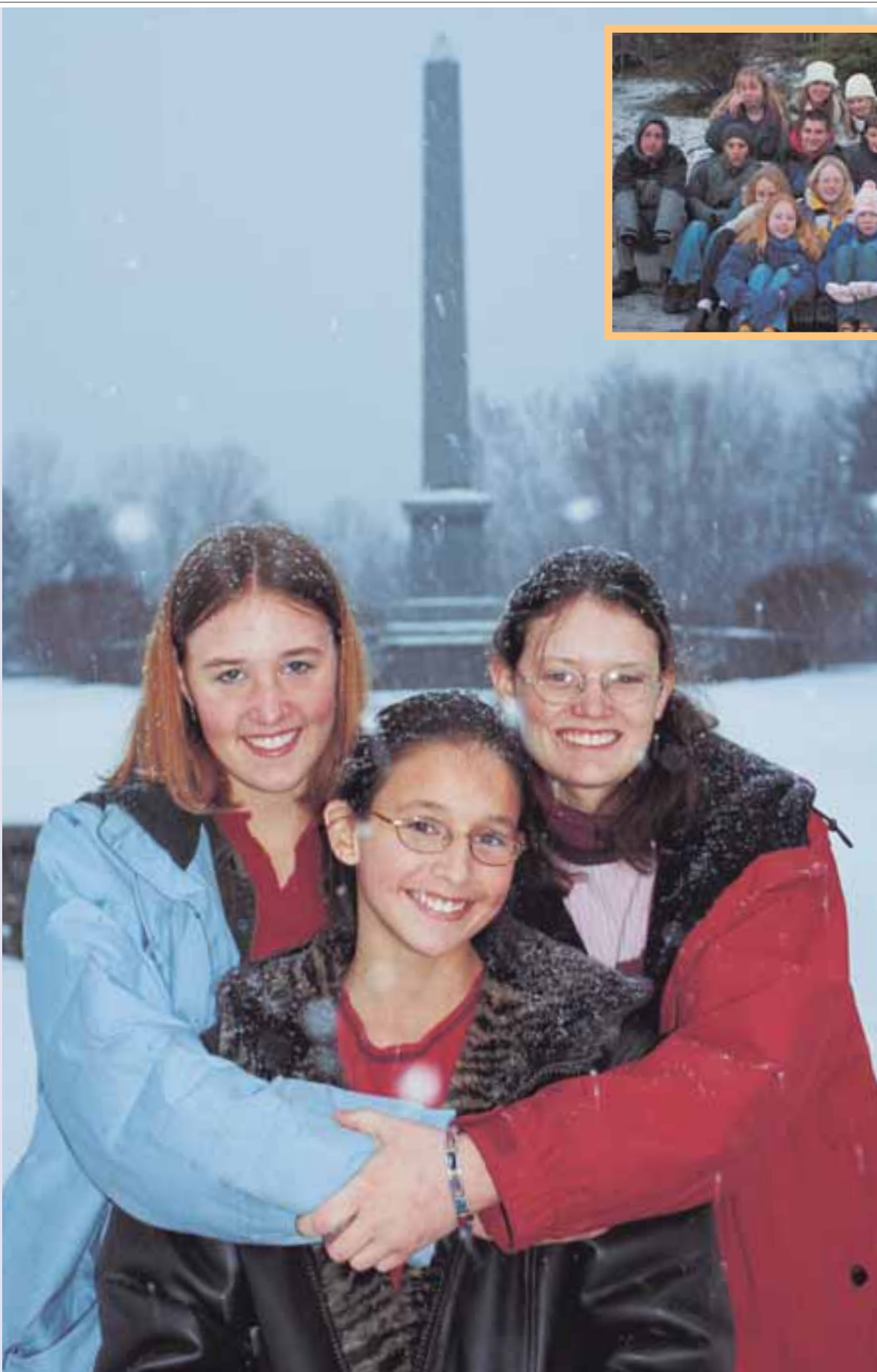
När besökarna har svängt in på vägen så fångas deras blick av ett vackert, vitt sista dagars heliga kapell med en sluttande äng på framsidan. Men när de åker uppför vägen

mellan sockerlönnarna lägger de märke till en förändring. De får en stark känsla av lugn och frid.

De är inte de första eller de sista som har märkt denna förändring. Kevin Burkholder från Middlebury gren minns när hans familj tog med hans faster för att besöka födelseplatsen. Så fort deras bil hade kommit in på området minns Kevin att hon frågade: "Vad hände här? Varför känns det så här?" Kevin säger att de försökte förklara: "Det ser inte annorlunda ut än på många andra ställen, men det finns en särskild anda här. Om man har något tvivel angående kyrkan så försvinner det. Det känns som om man kan tänka mycket klarare här."

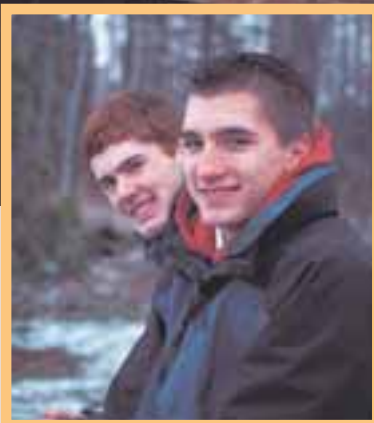
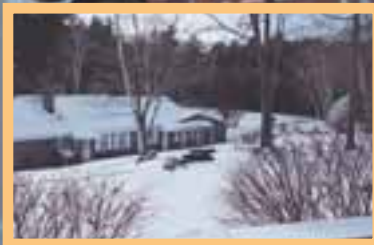
Tonåringar som Caitlin Shamp från Essex församling i Montpeliers stav i Vermont, får ofta tillfälle att besöka Joseph Smiths födelseplats. Hon kommenterar också känslan på området: "Jag känner att det är heligt. Det är så fridfullt och lugnt."

När besökarna har kommit förbi kapellet lutar vägen neråt lite och tar dem till två låga

Vänster: Lisa, Kim och Michelle Francis låter sig inte störas av snön, här framför monumetet som byggts till minne av profeten Josephs födelseplats. Ovan: Ungdomarna i Essex församling från Burlington som ligger i närheten tycker om att besöka födelseplatsen ofta. Nedan: Meghan Tracy läser skylten som visar var stugan stod där Joseph föddes.

Ovan, till höger:
Katelynn Peck står vid
härden från den
ursprungliga stugan.
Ovan, från översta bil-
den: South Royaltons
församlingsbyggnad,
informationscentret vid
födelseplatsen, Stephen
Brown och Andrew Lords
från Essex församling.

tegelbyggnader med verandor som ser precis likadana ut. Den ena är informationscentret och i den andra finns kontoren som tillhör de missionärer som verkar på födelseplatsen. Byggnaderna står på båda sidor om en trappa som leder till monumentet.

Slät, blank granit

Monumentet står på en liten kulle. Det är en spira av blank granit, 117 m hög, eller 38,5 fot, vilka representerar antalet år som Joseph Smith levde. Spiran är uppsatt på ett stort fyrkantigt stenblock. När spiran högs ut 1905 var det den största i sitt slag som huggits ut ur ett enda stenblock, vars fläckfria yta representerar de enastående egenskaperna hos mannen som den hedrar. Kristin Simmons från Burlingtons församling säger: "Jag tyckte att det var en mycket bra symbol för vad profeten Joseph stod för. Monumentet är gjort

av solid sten, en grund. Det är ett exempel på vem han var." Allishia Adams från South Royaltons församling säger något liknande: "Jag tycker att monumentet är en symbol för när kyrkan grundades."

På eftermiddagen lyser solen på framsidan av spiran och får den att stråla, som om en spotlight hade tänts. På sommaren är monumentet omgivet av blommor och trädgårdar, men på vintern är kullen täckt med ljus, vit snö, vilket är passande för tiden, den 23 december, då profeten Joseph föddes. Varje

EXTRA! EXTRA!

För en karta till födelseplatsen och mer information, gå till www.lds.org. Klicka på "Church History", sedan "Historic Sites". Klicka på "Places to Visit", sedan "Northeastern USA". Välj sedan "Joseph Smith Memorial Birthplace".

år i december framför Montpeliers stav julberättelsen vid födelseplatsen som en del av kommunens firande av Frälsarens födelse. Platsen är dekorerad med tusentals ljus.

Joseph Smith Sr och Lucy Mack Smith bodde på den här gården som ägdes av Solomon Mack, Lucys far, i bara några år. Deras son, Joseph Jr, var det enda av deras nio barn som föddes där. Åkermarken har lämnats i ursprungligt skick med mer än 120 hektar mark och vackra träd runt om monumentet.

Det är inte svårt att föreställa sig hur det måste ha sett ut den kalla decemberdag när Joseph föddes. Den ursprungliga stugan föll ihop för länge sedan och det finns nu bara spillror kvar, men trappsteget på framsidan och spiselhällen har räddats.

Stenen som användes som trappsteg ligger ute vid en bänk bredvid monumentet, ungefär där stugan ursprungligen stod. Spiselhällen finns inne i informationscentret framför en öppen spis. Det är lätt att föreställa sig en mamma som sitter på spiselhällen och håller sin nyfödda pojke nära värmen från elden. Christal Collette och Stephani Wright, båda från Essex församling, har haft liknande tankar. Stephani säger: "Jag tycker om att sitta på spiselhällen och bara tänka." Och Christal säger: "Han föddes precis här. Hans mamma måste ha klätt honom och bytt på honom precis här."

Hitta svar

På grunden har man ristat in det skriftställe som betydde så mycket för profeten Joseph när han var 14 år. Versen lyder: "Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla viligt och utan förebråelser, och han skall få den." (Jak 1:5) Profeten sade: "Aldrig har något skriftställe gjort större intryck på en människas hjärta, än vad detta den gången gjorde på mitt." (J S skrifter 2:12) Tonåringarna som bor i Vermont och har möjlighet att besöka födelseplatsen ofta, värdesätter vad Josephs exempel har lärt dem. De har lärt sig att om de brister i vishet så kan de be om hjälp.

Stephen Brown från Essex församling säger: "Det enda sättet att få veta för sig själv att kyrkan är sann är att fråga. Det kommer bara genom personlig uppenbarelse. Sättet att få veta är att be och lyssna."

Andrew Lords, också han från Essex församling, bad om att få veta sanningen: "Jag hade egentligen aldrig läst Mormons bok regelbundet. Jag tog upp den och bad: 'Snälla, tala om för mig om

OM JOSEPHS FÖRÄLDRAR

Lucy Mack Smith, profetens mor, föddes i New Hampshire. När Lucy fortfarande var tonåring dog hennes syster Lovina vilket Lucy sörjde mycket över. Hennes bror Stephen kom på besök och frågade fadern om Lucy fick komma till Tunbridge i Vermont och bo hos hans familj ett tag. De trodde att det skulle hjälpa Lucy att återhämta sig från sorgen efter sin älskade syster.

När Lucy var i Tunbridge träffade hon en ung man som hette Joseph Smith och gifte sig med honom. Vigseln ägde rum den 24 januari 1796. Lucy var 20 år gammal och Joseph var 24. Tillsammans blev de föräldrar till Joseph Smith Jr, mannen som var avsedd att återställa Jesu Kristi evangelium, den sanning som Lucy hade sökt efter under en stor del av sitt liv.

Det unga paret Lucy och Joseph Sr hade en liten gård och drev lanthandeln (illustrerad ovan) i Tunbridge, en affär som reparerats och byggts ut och som fortfarande står kvar idag. När paret Smith bodde i Tunbridge föddes de äldsta barnen, Alvin och Hyrum. Den lilla familjen flyttade till en gård som Lucys pappa ägde, utanför Sharon i Vermont. Den lilla stugan de byggde på området stod på gränslinjen mellan samhällena Sharon och South Royalton. Joseph föddes den 23 december 1805 och dagen därpå gick Joseph Sr till samhället och registrerade sonens födelse i Sharon. (Se Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, utg av Preston Nibley [1958].)

Ovan: Kristen Brown och Caitlin Shamp tycker om att besöka födelseplatsen hela året, men de tycker särskilt mycket om att vara med på Unga kvinnors läger vid Camp Joseph, som hålls på sommaren i en del av området. På området finns också ett ställe där besökare kan ha picknick.

den är sann.' Sedan började jag läsa inledningen. Jag överväldigades av Anden. Jag tänkte: 'Oj, och det var bara inledningen.' Det var verkligen ett svar."

Söker efter sanningen

Liksom Josephs sökande ledde honom till härliga svar, har tonåringarna i Essex församling blivit ledda till att förstå svaren på sina böner genom att söka på liknande sätt som Joseph gjorde. Dawn Doney säger: "Josephs föräldrar stödde honom i hans sökande efter den sanna kyrkan. Om jag har en fråga eller något jag funderar över så pratar jag om det med mina föräldrar." Dawn vänder sig också till skrifterna, liksom Joseph.

"Om jag kommer att tänka på något", säger Kristen Brown, "så får jag en brinnande känsla. Det är som en nyckel som passar i ett lås. Jag vet att det är svaret på min bön."

Caitlin Shamp säger: "När ingen annan finns i närheten och man inte har något annat att göra, så borde man ta sig tid att bara tänka och verkligen be."

Autumn Doney tillägger: "När man är 14 år oroar man sig för om en kille gillar en eller om man är populär. Joseph Smith var mån om att hitta sanningen och det sanna evangeliet. Jag önskar att jag kunde ha så mycket tro. Vi behöver gå ner på knä och be varje morgon och kväll."

Vad man hittar

Vissa tonåringar, som de i South Royaltons församling, kommer till födelseplatsen varje söndag när de går i kyrkan och varje onsdag för veckoträffen. Meghan Tracy säger: "Jag har tagit den för given eftersom jag har bott här hela mitt liv. Nu när jag insett hur helig den är, kan jag känna Herrens andes närvaro. Det är en tröst att ha den så nära där jag bor."

Kevin Burkholder har ett förslag till dem som besöker Joseph Smiths födelseplats: "Promenera i skogen. Gå stigen upp mot kullen som vi har kallat Mount Patriarch. Därifrån kan man titta ner på monumentet. Man kan sitta däruppe i timmar och tänka på saker och ting. Man får ett leende på läpparna. Man kan inte rå för det." ■

FOTO WELDEN C. ANDERSEN

PROFETEN SADE DETTA OM SIG SJÄLV

"Jag är som en stor råhuggen sten, som rullar ned från ett högt berg, och den enda polering jag får, är när något hörn skrapas av genom att vidröra något annat ... Sålunda bliver jag en polerad pil i den Allsmäktiges koger."

Profeten Joseph Smith, History of the Church, 5:401.

..MER ÄN EN BONDPOJKE

**ÄLDSTE MARK E PETERSEN
(1900–1984)**

i de tolv apostlarnas kvorum

Jag ... vittnar om profeten Joseph Smiths gudomliga kallelse och ... förkunnar min tro på det under varigenom Mormons bok översattes och publicerades.

Joseph Smith gjorde mer för människans frälsning i den här världen än någon annan som har levat här, med enda undantag av vår Herre och Frälsare — vår Återlösare Jesus Kristus, Guds gudomliga Son.

Joseph var redskapet varigenom den sanna kyrkan och Guds rike återställdes till jorden. Han frambringade Mormons bok

som han översatte genom Guds gåva och kraft. Det var genom honom den publicerades i hans tid på två kontinenter. Han sände det eviga evangeliet, som nu är återställt, till jordens fyra hörn.

Han fick många uppenbarelser från Herren som har publicerats i Lärnan och förbunden, Den kostbara pärlan och kyrkans historia ...

Han levde stor, dog stor, en martyr för Kristi sak, och, liksom många av Herrens smorda fordom beseglade han sin mission och sitt vittnesbörd med sitt livsblod. (Se L&F 135:3.)

Han lämnade efter sig ett namn och ett anseende som aldrig dör, och allteftersom

Mark E Petersen kallades som apostel 1944. Han verkade i det ämbetet i 40 år — till sin död 1984. Här lär han att Joseph Smith med sin blygsamma bakgrund blev återställelsens store profet.

kyrkan fortsätter att ta evangeliet till varje nation, tungomål och folk, blir hans namn ännu mer prisat, hedrat och väl-signat av miljontals trofasta, som inser hur stor hans kal-lelse verkligen var. Han förutorderades i himlen till detta stora arbete i de sista dagarna. Han fullföljde sin mission med heder och inspiration, en ledstjärna för alla som följde honom, och gav alltid äran åt Gud i höjden för vilken han arbetade.

Och fastän han var en stor profet hade han en blygsam början. Han fostrades som en bondpojke med bristfällig formell utbildning. Hans hem som tonåring var beläget i västra New York och senare i Förenta staternas gränsland.

Familjen rörde skog för att kunna bygga en gård. De var ödmjuka människor. De var bekanta med fattigdom och svårigheter, men genom flit och himlens välsignelser hade de ett framgångsrikt liv.

Jesajas profetia

Joseph Smiths arbete förutsades av profeten Jesaja, som talade om [Josephs] blygsamma början och hans brist på utbildning ...

När Jesaja tar upp ämnet i sitt 29:e kapitel, beskriver han en nation som skulle förstöras plötsligt, men som skulle tala i senare tider, bokstavligt från graven, genom en bok ...

Vi vittnar om att Jesajas profetia har uppfyllts och att boken nu finns tillgänglig. Det är Mormons bok ...

Mormons bok

Den 22:a dagen i september 1823 i närheten av Palmyra i New York, uppenbarade en Guds ängel platsen där [Mormons bok] vilade för en 17-årig pojke vid namn Joseph Smith. Han var då fortfarande en olärd, utbildad jordbrukarpojke, men kallades av Gud att bli hans nutida profet.

Boken var gjord av en metall som såg ut som guld. Dess sidor var av metall lika tunna som vanligt tenn. Sidorna var 18x20 cm i storlek och hade bundits samman i ryggen med metallringar som gjorde att sidorna lätt kunde vändas. Boken var omkring 15 cm tjock. Varje sida var täckt med forntida text som bestod av små men vackert inristade tecken. Boken låg i en stenlåda som hade skyddat den mot elementen i århundraden ...

Många stenlådor har påträffats, särskilt i Mexico och Centralamerika. Vissa är små och vackert graverade och innehåller smycken. Andra är stora nog för förvaring av mat. Bruket av stenlådor var vanligt i forna tider.

Genom Guds gåva och kraft

Men låt oss tala om ... själva översättningen av denna uppteckning. Joseph Smith säger att han översatte den med Guds gåva och kraft, med hjälp av Urim och Tummim. Så olärd som han var under den tiden i sitt liv, kunde han inte ha gjort det på något annat sätt ...

Oliver Cowdery, hans skrivare, sade samma sak och tillade: "Jag skrev med min egen penna hela Mormons bok (utom några få sidor) så som de kom från profeten [Joseph Smiths] mun när han översatte den genom Guds gåva och kraft."¹

Martin Harris, en annan skrivare, bar samma vittnesbörd. Och Emma Smith, profetens älskade hustru, som ... ibland tjänstgjorde som skrivare, bar följande vittnesbörd:

"Jag vet att ingen kunde ha dikterat den handskrivna texten till manuskriptet utan att ha varit inspirerad, för när jag var skrivare åt [Joseph] brukade han diktera för mig timme efter timme. Och när han återvänt från måltider eller avbrott, brukade han genast börja där han hade slutat, utan att vare sig titta på manuskriptet eller få någon del uppläst för sig ... Det skulle ha varit osannolikt

att en lärd människa skulle kunna göra detta. Och för någon som var så olärd som han, skulle det helt enkelt ha varit omöjligt.”² ...

Mormons bok är ett litterärt och religiöst mästerverk och ligger långt utom räckhåll för en bondpojkes hopp och förmåga. Det är en nutida uppenbarelse från början till slut. Den är gudagiven ...

Hela översättningen var ett underverk. Boken är något ”underbart och förunderligt”, som Jesaja sade. (Se Jes 29:14.) ...

Mormons bok är en uppenbarelse från

pärm till pärm, en inspirerad översättning, Guds verk, inte människans. Den är sann från pärm till pärm ...

Så från Joseph Smiths blygsamma bakgrund kom denna nya skrift, en ny uppenbarelse från Gud, ett andra trofast vittne om denna världs Frälsares gudomlighet. ■

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 1977. Underrubriker har lagts till och interpunktionen har moderniserats.

SLUTNOTER

1. Reuben Miller Journals, 1848–1849, Family and Church History Department Archives of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 21 okt 1848.
2. ”Fler bevis på Mormons boks äkthet”, *Liabona*, sep 2000, s 31.

Ängeln
Moroni
uppenb-
rade Mormons boks
viloplats för Joseph
Smith som senare
översatte boken
genom Guds gåva
och kraft.

Frågor och svar

*"Jag är inte attraktiv. Säg inte att jag är det.
Varför föddes jag sådan?"*

L I A H O N A

Vad ser du när du tittar dig i spegeln?
I stället för att tänka på ditt utseende kan du tänka på dina relationer. Du är en dotter eller son. Om du har syskon är du en syster eller bror. Du är en kusin, vän, en medlem i en församling eller gren. Många människor älskar och uppskattar dig precis som du är.

Du kan tänka på dina bästa egenskaper. Du är kanske en vänlig person, arbetar flitigt, eller är en god vän. Oavsett vilka förmågor du har, så är du välsignad med viktiga talanger, en unik personlighet och har ett syfte med ditt liv.

Du kan fråga din himmelske Fader vem du är och hur han känner för dig. "En människa ser det som är för ögonen, *men HERREN ser till hjärtat*." (1 Sam 16:7; kursivering tillagd.) När du ber, läser skrifterna och håller buden kan du veta att du är av ädel härkomst. Du är en andeson eller andedotter till vår himmelske Fader som älskar och bryr sig om dig.

Vår himmelske Fader och många andra älskar dig.

"En människa ser det som är för ögonen, men HERREN ser till hjärtat."

Jämför inte dig själv med andra. Koncentrera dig på att bli ditt bästa jag.

Du har ärvt dina allmänna fysiska drag. Men hur du talar, klär dig och tar hand om din hälsa är upp till dig. Ett leende, en behaglig personlighet eller ett ljus som lyser inifrån kan göra dig attraktiv.

Utseendet hindrar ingen från att tjäna Gud, ta emot de nödvändiga förordningarna eller leva trofast till änden.

Se inom dig

Du kanske känner dig illa till mods över ditt utseende när du jämför dig själv med andra enligt världens syn på vad som är viktigt. Människor känner sig ibland missmodiga eller avundsjuka när de tycker att andra ser bättre ut (eller är smartare eller mer populära) än de själva. Eller så kan de känna sig högmodiga när de ser andra som de inte tycker ser lika bra ut (eller är lika smarta eller populära) som de är. En sund jämförelse är när du jämför dig själv nu med den du kan bli — ditt bästa jag.

Gör det som du har kontroll över

Vissa saker som gäller ditt fysiska utseende kan du inte göra något åt. Men annat som kan göra dig mer attraktiv har du kontroll över, som att dela med dig av dina talanger, förbättra din personlighet, hålla dig hel och ren och stärka din andlighet. Att arbeta på dessa saker kan också göra att du känner dig bättre till mods angående dig själv.

Se uppåt

Frälsaren vet hur du känner dig. Han har erfarit din smärta och pina. (Se Alma 7:11–12.) Med hans hjälp kan du använda det här livet på det sätt som det var menat — att leva av tro och lära dig att göra Faderns vilja. (Se Abraham 3:25.)

När du utvecklar en inre skönhet — bland annat ett rent, vänligt och tacksamt hjärta — finner du frid och glädje, och dina problem kommer inte att kännas så svåra.

LÄSARNA

Gud vet att det gör ont, men ibland hjälper livets problem oss att växa andligen. Vår himmelske Fader vill att du ska göra så gott du kan med

de gåvor han har gett dig. Om du gör ditt bästa för att hjälpa andra och för att hjälpa dem bli lyckliga så ser de din inre skönhet och då kommer det att kännas bättre.

Lynnette Drouin, 18 år, Whitecourts gren, Riverbends stav i Edmonton, Alberta

Vi kanske inte får en fullkomlig kropp i det här livet, men tänk på alla de underbara saker som vår Fader i himlen har gett oss: familj,

vänner och evangeliet.

Ammalyn C Loterte, 19 år, Lopez första församling, Lopez stav i Filippinerna

Vår himmelske Fader skapade oss i sin avbild och likhet. (Se 1 Mos 1:26–27.) Vi borde acceptera oss själva som vi är efter- som han älskar oss som vi är. För honom

finns det inga favoriter, inga fula eller vackra. Han ser till vårt hjärta och om vi har ett rent hjärta och vänliga tankar så är utseendet inte viktigt.

Alma Iris Sánchez Echeverría, 17 år,

Siguatopeque församling, Comayagua stav i Honduras

Vår himmelske Fader vet att du har många goda egenskaper, men han vill att du själv ska upptäcka dem. Han vill att du ska älska dig själv lika mycket som han älskar dig. De flesta tonåringar jämför sig själva med andra, men vi borde bara helt enkelt vara den bästa person vi kan och välja det rätta. Då kommer andra att se hur Kristi ljus lyser inom dig.

Nikelle Bird, 16 år, Shoreline församling,

Richlands stav i Washington

Vårt fysiska utseende kan hindra oss från att bli populärast i skolan, men det kommer aldrig att hindra vår himmelske Fader från att älska oss. Lyckan hittar man inte i sitt utseende. Lycka kommer av att veta att vi är barn till Gud, som vill att vi ska finna lycka genom att älska och hjälpa andra.

Äldste Moroni Abraham Jiménez Pérez, 20 år,

Mexicomissionen Mexico City Väst

Jag såg mig själv som oattraktiv. Men min mamma sade att jag var vacker på grund av det som fanns på insidan. Nu är jag lyckligt gift med en fin man som tog mig till templet. Om du gör det som är rätt hjälper Herren dig att hitta den person som ser skönheten som inte andra kan se.

Claudia Alonso, 20 år, Woodlake församling,

San Antonio östra stav i Texas

I Guds ögon är du en dyrbar ädelsten. Han har välsignat dig med gåvorna du behöver för att leva ett rättfärdigt liv. Skönhet falnar med tiden, men dina värderingar och gärningar gör det inte.

Rex Daniel D Lomboy, 16 år, Binalonans andra gren,

Urdaneta stav i Filippinerna

Jag vittnar om att ingen av oss är mindre älskad eller mindre ombuldad av Gud än någon annan. Jag vittnar om att han älskar var och en av oss — och med oss vår osäkerhet, oro, brist på självförtroende och annat. Han värderar oss inte efter våra talanger eller vårt utseende ... Han stödjer varje tävlande, och ropar att vi tävlar mot synden, inte mot varandra.”

Äldste Jeffrey R Holland i de tolv apostlarnas kvorum, ”Den andre förlorade sonen”, Liahona, jul 2002, s 72.

Det verkar som om nästan varje flicka tycker att hon är oattraktiv. När jag får sådana tankar har jag glömt hur mycket min himmelske Fader älskar mig. Det finns något

vackert och unikt hos alla. Det viktigaste är att ha en vacker ande och inre frid.

Svetlana Kopitova, 18 år, Kolpino gren,

S:t Petersburgs distrikt i Ryssland

Jag tycker att det viktigaste är en persons ande.

Bara för att man inte är fysiskt attraktiv så betyder det inte att man inte kan vara en bra människa. Det kommer en dag när våra kroppar blir fullkomliga.

Angeles Natalia Tissera, 15 år, Roque Sáenz Peña gren,

Roque Sáenz Peña distrikt i Argentina

Tack vare min familjs undervisning vet jag att sann skönhet inte är vad som tilltalar andra människor utan det som gläder Gud. Låt oss sträva efter mer ödmjukhet, tålmod och kärlek så att vi kan uppmuntra människorna i vår omgivning.

Merirani Johnston, 15 år, Fautaua församling,

Papeete stav i Tahiti

Liahonas och läsarnas svar är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte som tillkännagivanden om kyrkans lära.

VAD TYCKER DU?

Ungdomsläsare: Skicka ditt svar på nedanstående fråga, tillsammans med namn, ålder, församling och stav (eller gren och distrikt) och ett fotografi till:

Questions and Answers 1/05

50 East North Temple Street, Floor 24

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Eller skicka e-post till: [cur-liahona-imag@](mailto:cur-liahona-imag@ldschurch.org)

ldschurch.org

Skicka ditt svar så att det kommer fram till oss senast den 15 januari 2005.

FRÅGA

”Min vän säger att han skulle vara intresserad av att bli medlem i kyrkan om han bara inte behövde tro på berättelsen om Joseph Smith. Hur kan jag hjälpa honom?” ■

Julaftonsfrukost

Toni Hakes

På julafton för omkring 18 år sedan var jag en ung mamma och smärtsamt medveten om det stora gapet mellan mitt hushålls verklighet och hur jag tyckte att den perfekta julen skulle se ut — den perfekta julen som den visas på teve och i tidningar, en jul med vackra dekorationer, utsökt mat och lyckliga, leende barn. Jag hade försökt bli färdig med julklappsinslagning och städning, samtidigt som jag försökte uppbringa någon ordning och frid i hemmet medan jag tog hand om mina tre små söner, varav en var en mycket gnällig baby. Jag tyngdes av ett stort missmod den kvällen — jag kände mig överväldigad.

Det började bli mörkt ute. Babyn satt i barnstolen och jag försökte mata honom och lugna ner honom. Middagstiden närmade sig fort och det fanns inget bord med levande ljus, ingen varm festmåltid, inget som puttrade på spisen. Just då kom min man in i köket.

Han hade varit och handlat lite i sista minuten och satte en kasse med pannkaksmix, fryst apelsinjuice och en paket korv på bänken. Han talade om för mig på sitt eget sätt att han visste att jag var slutkörd och att han i värsta fall var redo att laga vår julaftonsmiddag.

Så den julaftonskvällen åt vår familj frukost tillsammans. Jag minns inte hur det smakade, men jag minns hur det kändes att bli älskad och förstådd. Sedan dess har vi

Jag kände mig överväldigad och trött. Då kom min man in i köket med en kasse med pannkaksmix, frusen apelsinjuice och ett paket korv.

alltid ätit frukost på julaftonskvällen. Våra barn förstår nog inte varför det är så viktigt, men det har blivit en tradition och den lever kvar.

Den lilla vänliga tjänsten min man gjorde den julaftonen för länge sedan kan verka obetydlig, men den lärde mig att små och omtänksamma gärningar bland alla de vardagliga, kan förändra vårt liv. Genom vårt eget och andras osjälviska tjänande kan Anden verka i vårt hjärta och Kristus kan komma in i vårt liv, vilket är det som jultiden faktiskt handlar om. Kanske ger dekorationerna stämningen, men det viktiga under julen är kärleken och tjänandet. ■

Toni Hakes är medlem i Willow Canyons åttonde församling, Sandy östra stav, Utah.

En julgran från Appalacherna

Laurie Hopkins

Julen 1977 var inte rolig för mig. Inga familjemedlemmar bodde tillräckligt nära, vi hade nästan inga pengar och det fanns inga fina juldekorationer som kunde pigga upp mig — bara en spretig liten julgran som var klädd med girlanger av färgat papper och popcorn. Om det inte hade varit för våra små barns storögda förhoppningar hade jag nog inte ens satt upp ett träd.

Min man var tvungen att köra vår bil ca 45 minuter för att komma till arbetet, och hade därmed tagit med sig vårt enda transportmedel. Jag satt fast hemma hela dagarna, alla dagar, och det var långt till allt och alla. Det tog 20 minuter att köra till det närmaste samhället, på otroligt snirkliga bergsvägar. Kapellet och de flesta medlemmarna i grenen tog det nästan en timme att ta sig till.

Efter att ha fått ett ryck av ungdomlig idealism och äventyrlusta flyttade vi till denna isolerade dal i Appalacherna. Min man hade hört talas om billig mark i Virginia och innan jag hann säga "långt från all ära och redlighet" så hade vi flyttat dit. Han byggde ett litet hus åt oss på

På något sätt lyckades jag både bära trädet och få ner barnen utan några större problem och vi kom tryggt och säkert fram till stugdörren.

bergsslutningen och drog in vatten från en källa i närheten.

Vi hade några grannar men de var få och det var glest mellan dem. Det närmaste huset var en timmerstuga från 1801, som hyrdes av familjen Andersson (namnen har ändrats), en ung familj från vår gren. De var lika fattiga som vi. Pappan hette Donald och arbetade sex och ibland sju dagar i veckan. Donald och Ruth hade tre små barn, liksom

vi, och Ruth kände sig utmattad hela tiden.

Det var ganska vanskligt att ta sig från mitt hus till Ruths. Vägen var väldigt gropig och lerig. Det var rätt svårt för oss båda — med ett barn på armen och två bredvid — att besöka varandra. Men under ett av våra sällsynta besök berättade Ruth för mig att de inte hade fått tag på någon julgran. Donald åkte hemifrån innan gryningen och kom inte hem igen förrän sent

på kvällen. Ruth hade ingen lust att traska runt i området och leta efter en gran.

En kväll strax innan jul fick jag plötsligt en stark önskan att hitta en julgran åt familjen Anderson. Tanken kom från ingenstans — jag bara var tvungen att få tag på en gran åt dem. Fastän min egen julgran var patetisk så spred den åtminstone lite julanda i vårt hem.

Resten av kvällen gjorde jag

pappers- och popcorngrlanger och, förstås, en gul stjärna med glitter som skulle sitta på toppen. Nästa morgon gick jag ut på bergsslutningen och letade tills jag hittade en liten gran. Jag högg ner den och hittade en gammal burk som jag kunde dekorera och fylla med jord som fot. Slutprodukten var mer skrattretande än vacker, men den var i alla fall gemytlig nog — om man kisade med ögonen.

Jag ringde och frågade Ruth om jag kunde komma ner och sedan klädde jag på barnen och vi tog oss nerför berget. På något sätt lyckades jag både bära trädet och få ner barnen utan några större problem och vi kom tryggt och säkert fram till stugdörren. När Ruth öppnade tog hon en titt på min komiska lilla gran och brast i gråt. Jag gick in i huset och var rädd att det inte hade varit någon bra idé trots allt.

Öppna kortet först

Samuel Osorio Mendoza

Vad vi ska få är ibland allt vi kan tänka på under julhelgen när vi

är små. 1991 fick jag den bästa julklappen av alla.

Under föregående år hade jag bestämt mig för att gå ut som missionär på grund av att min mor och flera andra släktingar hade varit exempel för mig. Därför lämnade jag universitetet efter min 18:e födelsedag och arbetade vid en brandstation ett år för att spara pengar och lätta bördan för min familj att stödja mig ekonomiskt på min mission.

Till slut skickade jag in mina papper och var övertygad om att jag skulle få gå ut och tjäna Herren runt

den 1 december. Efter de två första veckorna i december var jag mer angelägen om att få ett svar än att få någon julklapp. Men det kom

inget brev. Jag tänkte att Herren kanske inte älskade mig eller så kanske min värdighet

ifrågasattes. Jag fick många olika slags nedslående tankar.

På julaftonen gav jag mig iväg tidigt på morgonen tillsammans med min bror för att spela handboll i en klubblokal nära vårt hus. När jag kom hem lade jag märke till flera julkort som hängde i julgranen och ett stort kort som var inslaget med julpapper. Mitt namn stod på det. Jag ville öppna

det men min mor sade att det skulle vara bättre att vänta till kvällen när hela familjen hade samlats.

Efter middagen bestämde vi oss för att öppna våra julklappar. Jag tänkte öppna den största julklappen jag hade fått, men min familj sade att jag skulle öppna kortet först. När jag gjorde det, såg jag att det var ett brev med Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga som avsändare. Det var adresserat till äldste Samuel Osorio.

Men allt jag kunde se var kamerablixtar när min far tog bilder av min häpna uppsyn. Jag var så lycklig och tacksam att jag hade fått min missionskallelse på julaftonen.

Det var den bästa julklapp jag någonsin fått. Min mission var en av de bästa upplevelserna i mitt liv och min kallelse från Herren är den bästa present jag någonsin fått under julen. ■

Samuel Osorio Mendoza är medlem i Palmas församling, Palmas stav i Poza Rica, Mexico.

När Ruth hade lugnat sig förklarat hon varför hon hade börjat gråta. Det hade blivit sent föregående kväll innan Donald till slut kom hem från arbetet. Eftersom skåpen nästan var tomma hade hela familjen stuvat in sig i bilen och åkt den långa vägen till affären. Efter ett tag sade Michael, tre år: "Pappa, kan vi hålla en bön?"

Donald frågade Michael om han ville hålla den. Och med ett barns enkla tro bad Michael sin himmelske Fader att hjälpa dem få tag på en julgran. När de hade sagt "amen" tittade Donald och Ruth på varandra och förstod att de behövde anstränga sig mer för att tillfredsställa den lille pojken önskan. De kunde inte komma fram till någon plan den kvällen och gick och lade sig ganska rådlösa.

Och så hände det sig att när vi kom med den lilla granen, så besvarade vi mer än en bön. Så snart som barnen fick syn på oss så skrek de förtjust och ordnade en särskild plats för den lustiga julgranen. Det kan inte ha funnits någon julgran som varit mer älskad.

Men miraklet den julen var inte bara den bön som hade studsat från en liten pojkes hjärta till himlen och tillbaka igen till ett hjärta hos någon som kunde hjälpa till. Det var också den helande kraft jag kände av att ge.

Från den stund tanken att hitta ett träd till familjen Anderson hade slagit mig, hade julens anda börjat fylla mitt eget hjärta. Jag var tacksam att Herren älskade mig så mycket att han försökte nå mig och undervisa mig. Och

jag påmindes på nytt om att det är genom att glömma oss själva som vi finner oss själva. När vi tjänar finner vi att "han helar dem som har förkrossade hjärtan, deras sår förbinder han." (Ps 147:3) ■

Laurie Hopkins är medlem i Big Thompsons församling, Lovelands stav i Colorado.

Missionärer i tunnelbanan

Rémy van der Put

Den första julen jag tillbringade som missionär i Frankrike var mycket trevlig. Vi var hembjudna till en underbar medlemsfamilj och jag kände mig väl till mods och som hemma. Men den andra julen har jag ett särskilt minne av och den kommer alltid att vara speciell för mig.

Glädjen inför julen låg i luften i den lilla franska stad som jag tjänade i: julmusik i affärerna, erbjudanden överallt och julkort kom med posten.

Några dagar före jul åkte missionärerna i vår zon ut och sjöng julsånger i bussar, på tunnelbanestationer och i köpcentrer. Vi försökte dela med oss av julglädjen till våra franska bröder och systrar genom att sjunga julsånger och dela ut broschyrer och exemplar av Mormons bok inslagna i julpapper. Vi önskade folket en mycket god jul. Liksom föregående år planerade vi att tillbringa julaftonen hemma hos en medlemsfamilj. Min kamrat och jag

hade fått en inbjudan och såg fram emot en härlig, hemlagad julmiddag.

Vi arbetade flitigt hela morgonen den 24 december. När vi kom tillbaka till lägenheten för att äta lunch fick vi ett telefonsamtal av familjen som hade bjudit oss på middag samma kväll. De var tvungna att ställa in middagen på grund av ett dödsfall i familjen. Vi kunde inte åka hem till dem på grund av familjeskäl så vi försökte trösta dem så gott vi kunde per telefon. När jag hade lagt på insåg jag att det skulle bli en mycket ensam julafton. De andra äldsterna i vår lägenhet hade blivit hembjudna på annat håll. Vi åt vår lunch och åkte åter iväg för att arbeta.

Det blev kväll och det blåste en kall vind. När jag tittade in på tända julgranar i varma hus — hem fyllda med glada ansikten — gick mina tankar till min egen familj i Holland. De brukade vara tillsammans och sjunga julsånger, och läsa berättelsen om Jesu födelse. Sedan brukade de lyssna på julmusik medan min pappa tände ljusen på vår julgran. Plötsligt fick jag en väldig hemlängtan.

Vi återvände till vår lägenhet och jag satte mig ner vid mitt skrivbord och tyckte väldigt synd om mig själv. Jag satte på ett band med Tabernakelkören och började skriva i min dagbok.

En av sakerna jag lärde mig på min mission var att varje person jag arbetade tillsammans med var min kamrat av en anledning. Så var det med äldste Wagner. Efter en stund reste han sig från sitt skrivbord och sade att han hade en plan. "Kan vi inte ta

Jag gick fram till en man som satt för sig själv vid ett fönster och vi började prata om våra familjer och om julen.

några av de inslagna exemplaren av Mormons bok, åka ner till tunnelbanestationen och tala med dem som också känner sig ensamma på julafton?” föreslog han. Jag sade att jag skulle följa med honom, men jag kände ganska stor motvilja mot det hela. Jag ville bara sitta på min stol och tycka synd om mig själv.

Vi lämnade lägenheten och började gå mot tunnelbanan. Ju närmare vi kom stationen, desto mer kände jag att det inte var något dumt förslag. Det kunde kanske bli en bra erfarenhet. När vi gick ombord på tunnelbanan var den nästan tom. Några enstaka personer satt utspridda. Jag gick fram till en man som satt för sig själv vid ett fönster. Jag presenterade mig och frågade om vi fick slå oss ner. Han sade ja. Vi började tala om familjer — hans familj, min familj — och julen. Han

sade att han var flykting och att han hade varit tvungen att lämna sitt land och sin familj. Han berättade om sin hustru och sitt barn och hur mycket han saknade dem. Fastän våra situationer var olika kunde jag sympatisera med honom eftersom min familj också befann sig långt borta. Sedan började jag tala om Jesus Kristus, hur mycket han betyder för mig och hur mycket julen betyder för mig. ”Frälsaren kom till jorden”, vittnade jag.

Omedelbart fick jag en brinnande känsla inom mig. Jag fick samma brinnande känsla senare på kvällen när jag talade och vittnade om Jesus Kristus för andra människor på tunnelbanan. När min kamrat och jag så småningom återvände till vår lägenhet var

jag fylld av en stor tacksamhet. När vi talade om händelserna under kvällens gång fick jag veta att min kamrat kände samma sak. Vi hade verkligen känt julens anda, och det kändes som om mitt

hjärta skulle brista av glädje. Frälsaren föddes i Betlehem för mig och för hela världen! Jag kände mig så välsignad över att ha evangeliet i mitt liv och att ha känt hans kärlek till mig den kvällen.

Det var en jul som jag alltid kommer att minnas med värme, för det var den julaftonen som jag äntligen lärde mig vad julen handlar om. Den handlar om Kristus och att dela med sig av sitt vittnesbörd om Guds levande Son. ■

Rémy van der Put är medlem i Kirklands andra församling, Kirklands stav i Washington.

Uppfylld profetia

Profetian att det eviga evangeliet ska predikas för alla jordens invånare håller på att uppfyllas, och *Liabona* är en del av uppfyllelsen. Jag tar med glädje emot president Gordon B Hinckleys ord.

*Zenón Cabrera C,
Llallagua gren,
Llallagua distrikt, Bolivia*

Hjälp från medlemmar

När min *Liabona* kommer läser jag hela tidningen på en dag. Jag tycker särskilt mycket om att läsa om andra medlemmars andliga upplevelser. Dessa upplevelser hjälper mig att gå framåt.

*Ruth Caballero,
Pedro Juan Caballero tredje gren,
Pedro Juan Caballero distrikt, Paraguay*

Välsignad av Liahonaklassiker

Alltid när jag läser i *Liabona* blir jag lugn i sinnet. Jag älskar inslaget Liahonaklassiker. Profetens och kyrkans ledares ord vidrör mitt hjärta och har gett mig stora välsignelser.

*Liao Alin,
Tai Tungs gren,
Hua Liens distrikt, Taiwan*

Missionärstidning

Liabona har hjälpt mig så mycket medan jag har varit missionär. Artiklarna av kyrkans ledare hjälper mig att ge goda råd till medlemmar, undersökare och kamrater. Jag kan också göra missionärsarbete per post genom att skicka artiklar från tidningen till mina vänner. På så sätt kan jag följa rådet från våra ledare att sprida evangeliet på alla sätt vi kan.

*Äldste Abraham Ordaz,
Mexicomissionen León*

Liabona är en skatt

Jag läser varje nummer av *Liabona* med förtjusning. De som berättar om sina upplevelser och vittnesbörd hjälper mig att finna svar på olika frågor just när jag behöver dem som mest. *Liabona* är en skatt.

*Olga Kbripko,
Zaporozhe centrala gren,
Dnepropetrovsk distrikt, Ukraina*

Uppmaning till att ge förslag på anständig klädsel

Det kan vara svårt att klä sig lämpligt i dagens värld. Hur ser du till att dina vardags-, tränings- och finkläder är anständiga? Hur har du främjat anständig klädsel i din familj eller i din församling och stav (gren och distrikt)? Skriv till Modesty, *Liabona*, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; eller skicka e-post till cur-liabona-imag@ldschurch.org.

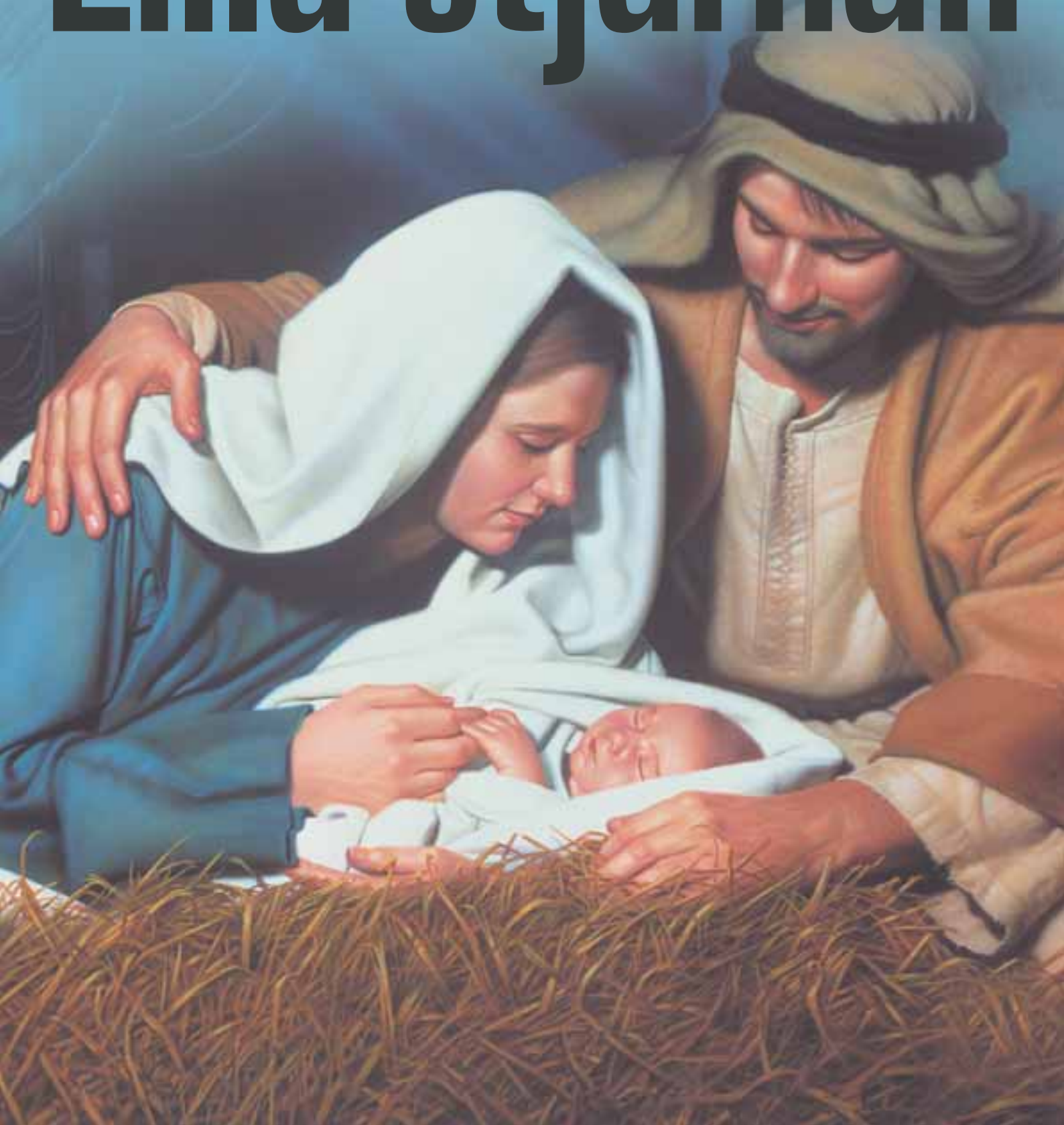
Ge bort en prenumeration av *Liahona* i julklapp

Kommer du ihåg din vän på jobbet som ibland ställer frågor om kyrkan? Den mindre aktiva familjen som du besöker? Barnet eller familjemedlemmen som behöver stärkas? Den återvända missionären som lärde sig ett nytt språk på sin mission? De är alla perfekta att ge en prenumeration av *Liahona* till.

Du kan beställa och få *Liahona* till dig själv eller som gåva på något av följande språk (antal gånger som den kommer per år beror på språket): albanska, armenska (öst), bulgariska, cebuano, danska, holländska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, haitiska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, marshalliska, mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, sinhala, slovenska, spanska, svenska, tagalog, tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska och vietnamesiska.

Kontakta dina församlings- eller grensledare eller ditt lokala distributionscenter för att få information om prenumerationer och beställning.

Lilla stjärnan

Ett julbudskap från första presidentskapet
till världens barn

En underbar tid på året

God jul till alla barn i hela världen! Det här är en glädjefull tid på året och våra hjärtan fylls av kärlek när vi tänker på Frälsarens födelse och känner uppriktig tacksamhet för vår himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus.

Tack vare Frälsarens födelse och mission kommer vi att få uppståndelsens välsignelse. Genom Frälsarens försoning kommer vi att kunna återvända och bo hos vår himmelske Fader om vi håller buden, tjänar andra och gör det som Herren har bitt oss göra.

Vår uppriktiga bön är att var och en av er och er familj ska känna Frälsarens kärlek under denna härliga tid på året. Vi vittnar om att Jesus är vår Frälsare, Guds Son.

*Varma hälsningar,
Första presidentskapet*

VÄGEN TILL BETLEHEM, AV JOSEPH BRICKEY, KOPIERING FÖRBJUDEN

Jesus hade rättfärdiga jordiska föräldrar

"Det som övertygar människor att göra gott är av mig, ty det kommer icke från någon utom från mig ... jag är ljuset, livet och sanningen i världen." (Ether 4:12)

Vår himmelske Fader ger oss föräldrar och en familj för att lära oss rättfärdiga principer, så att vi kan återvända till vår himmelske Fader och leva med vår familj för evigt. Vår himmelske Fader planerade att också Jesus Kristus skulle födas i en familj. Jesus hade rättfärdiga föräldrar på jorden som tog hand om honom och undervisade honom.

Innan Jesus föddes kom en ängel till hans mor Maria. Ängeln sade att hon skulle få en son och att hon skulle ge honom namnet Jesus. Ängeln sade till henne: "Gläd dig, du benådade. Herren är med dig." (Luk 1:28) Maria sade till ängeln att hon skulle göra som hon blev befalld: "Se, jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt." (Luk 1:38)

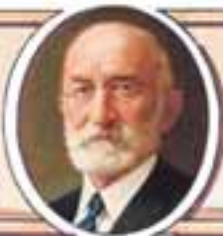
Ängeln visade sig också för Josef. Ängeln sade att Maria skulle få en son och att han skulle heta Jesus. Ängeln sade till Josef att Jesus skulle frälsa sitt folk från deras synder. (Se Matt 1:20–21.)

Maria och Josef hade stor tro. De gjorde som de hade blivit befallda att göra. När vi tänker på Jesus Kristus och följer hans exempel och Marias och Josefs exempel så välsignas vår familj. ●

Förslag och aktiviteter till familjens hemafton

1. Färglägg bilden på sidan LS4. Sätt upp den i ditt rum som en påminnelse om att Jesus också hade en jordisk familj.
2. Gör kopior av bilden på sidan LS4 till din familj till en aktivitet under familjens hemafton. Färglägg bilderna och rulla ihop dem. Bind ett band runt varje rulle och ge dem till människor som har hjälpt din familj under det här året. (T ex en granne, en förälder eller din biskop eller grenspresident.)
3. Till en lektion på familjens hemafton eller ett tal i Primär kan du läsa om Josef i Matteus 1:19–25, och om Maria i Lukas 1:26–56 och i Alma 7:10. Tala om de goda egenskaper som Maria och Josef hade. (I Matteus 1:19, till exempel, beskrivs Josef som "god och rättfärdig".) Välj en egenskap som du skulle vilja utveckla och som skulle hjälpa dig bli en bättre familjemedlem.

Obs: Om du inte vill ta bort sidor från tidningen kan du kopiera den bär aktiviteten, kalkera den eller skriva ut den från Internet på www.lds.org. För engelska klickar du på "Gospel Library". För andra språk klickar du på världskartan.

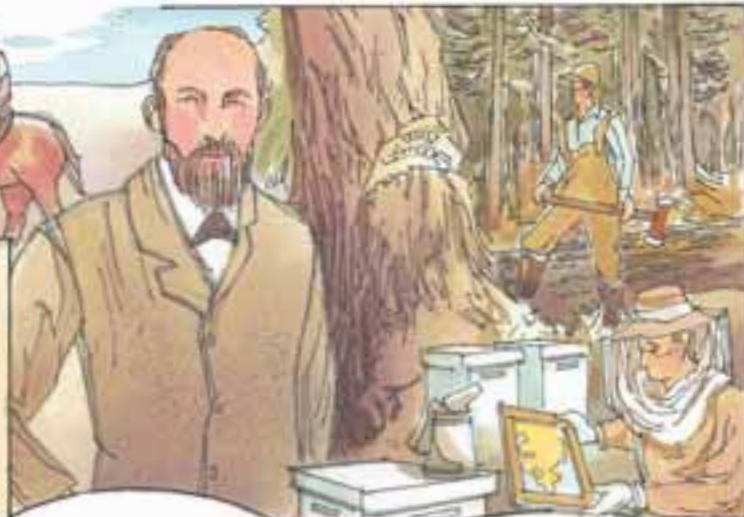

FRÅN PRESIDENT HEBER J GRANTS LIV

En givmild affärsman

Heber J Grant prövade på många olika områden i affärsvärlden: timmer, ull, vinäger, fabrikstillverkning, sockerraffinering, försäkringar, jordbruk, tidningsutgivare, tvåltillverkning och biodling, bara för att ge några få exempel.

Sina största talanger hade han inom bankväsendet. Han gjorde allt han kunde för att lära sig mer om det och började i unga år. Till slut blev han verkställande chef för en bank.

Heber, hur har du råd att spendera hundratals dollar på att ge bort böcker till dina vänner?

Jag spenderar inte mer på att ge bort böcker än vad du gör på några av dina hobbyer. Att ge *är* min hobby — det gör andra glada, och det gör mig glad också.

Heber befann sig nu i en sits där han kunde hjälpa andra.

Heber gav bort mycket mer än böcker. Han köpte lite odlingsmark åt en fattig familj och han köpte ett hus till en av sina släktingar. Han betalade ofta patienters sjukhusräkningar.

Det fanns till och med personer som han hjälpte som han aldrig träffade.

Titta, pappa. Det är en artikel i tidningen om en änka som har två söner på mission. Det verkar som om hon har det svårt med ekonomin.

Säg vad hon heter så ska jag kontakta henne. Jag kan hjälpa till att betala för pojkarnas missioner.

En dag kom en fattig konstnär till dörren för att sälja målningar. Heber hade inte plats för en ny tavla.

Tack så mycket!

Här är 50 dollar till för den vackra tavlan jag köpte av dig för ett tag sedan. Det har inte känts bra att låta dig sälja den till mig för så lite.

Gå nu och sälj den här tavlan till någon som har rum att njuta av den.

Heber fortsatte att vara givmild hela livet. Bara ett par dagar före sin död skrev han ett brev till en änka. Han skulle alltid bli ihågkommen för sin kärlek och generositet.

Omarbetning av Emerson Roy West, Profiles of the Presidents (1972), s 209–210, 213; Bryant S Hinckley, Heber J. Grant: Highlights in the Life of a Great Leader (1951), s 203–205, 207, 216.

Kan du vara snäll och meddela mig hur stora skulder du har på ditt hus och låta mig gå in och betala 50 procent med en gång.

JUL PÅ TEMPLE SQUARE

KIMBERLY WEBB

kyrkans tidningar

När Jesus Kristus kom till jorden föddes han i ett enkelt stall. Idag finns det majestätiska tempel över hela världen som är helgade åt honom.

Fira hans födelse under den här julen genom att hjälpa till att dekorera Temple Square i Salt Lake City i Utah i USA.

Instruktioner: Klipp ut sidorna LS8–LS9 och klistra fast dem på tjockt papper. Klipp ut bilderna på sidan LS15 och lägg dem i ett kuvert. Börja den 1 december att läsa aktiviteten för det datumet och gör det som står under dagen. Hitta sedan bilden som passar på tomrummet med samma nummer och klistra fast den.

- 1 Skicka ett julkort till någon som du älskar.
- 2 Gör en hemlig god gärning.
- 3 Kom ihåg att tacka en familjemedlem.
- 4 Hjälp till med en hushållssyssla trots att det inte är din tur.
- 5 Kom ihåg att tänka på Jesus under sakramentet.
- 6 Tala om dina förfäder. Hur var julen på deras tid?
- 7 Sjung en julsång tillsammans med din familj.
- 8 Ge en komplimang till varje familjemedlem.

9 Ge bort en liten julklapp anonymt.

10 Skriv om (eller rita) en jultradition som din familj har i din dagbok.

11 Gör en juldekoration till en granne eller till missionärerna.

12 Läs Jesaja 9:6 och Mosiah 3:1–8 tillsammans med din familj.

13 Gå hem till folk och sjung julsånger tillsammans med din familj.

14 Rita en bild av ditt favorittempel.

15 Skriv ner ditt vittnesbörd och förvara det i din dagbok.

16 Titta på himlen och tänk på tecknet som gavs när Jesus föddes.

17 Be dina föräldrar att berätta om något julminne de har från sin barndom.

18 Besök någon som kanske känner sig ensam.

19 Rita en bild av vad julen betyder för dig.

20 Hjälp din familj att göra något julgodis som alla tycker om.

21 Nämn något som du kan göra för att vara bättre förberedd när Frälsaren kommer en dag.

22 Nämn något som du kan göra för att följa Frälsaren.

23 Läs 3 Nephi 1:1–23 tillsammans med din familj.

24 Läs Lukas 2:1–20 tillsammans med din familj.

Obs: Om du inte vill ta bort sidor från tidningen kan du kopiera den här aktiviteten, kalkera den eller skriva ut den från Internet på www.lds.org. För engelska klickar du på "Gospel Library". För andra språk klickar du på världskartan.

ILLUSTRATION DILLEN MARSH

Julklappar hela året

"Det som övertygar människor att göra gott är av mig, ty det kommer icke från någon utom från mig ... jag är ljuset, livet och sanningen i världen." (Ether 4:12)

SHEILA E WILSON

För mer än 2 000 år sedan reste Maria och Josef till Betlehem. Josef försökte hitta en plats åt dem i något härbärge men det fanns inget. De hittade ett stall där Maria kunde föda sin son.

Det var den första julen. Det hölls inte någon stor familjesammankomst. Det fanns inga dekorationer. Det fanns inga färgglatt inslagna julklappar. Men det fanns jubelsång och glädje. Änglarna i himlen sjöng tillsammans i glädje och prisade Guds Sons födelse. (Se Luk 2:13–14.) Vår himmelske Fader gav oss en fantastisk gåva. Han sände oss sin Son, Jesus Kristus.

Jesus gav oss försoningen och evigt liv. Jesus Kristus är vår Frälsare och Återlösare. Han gav oss ett fullkomligt exempel att efterfölja. Han visade oss kärlek och lärde oss att älska varandra.

Vi kan också ge gåvor av tjänande och kärlek. Jesus sade: "Om ni älskar mig, håller ni fast vid mina bud." (Joh 14:15) Vi kan visa vår kärlek till Jesus genom att hålla hans bud och tjäna andra, inte bara på julen utan hela året.

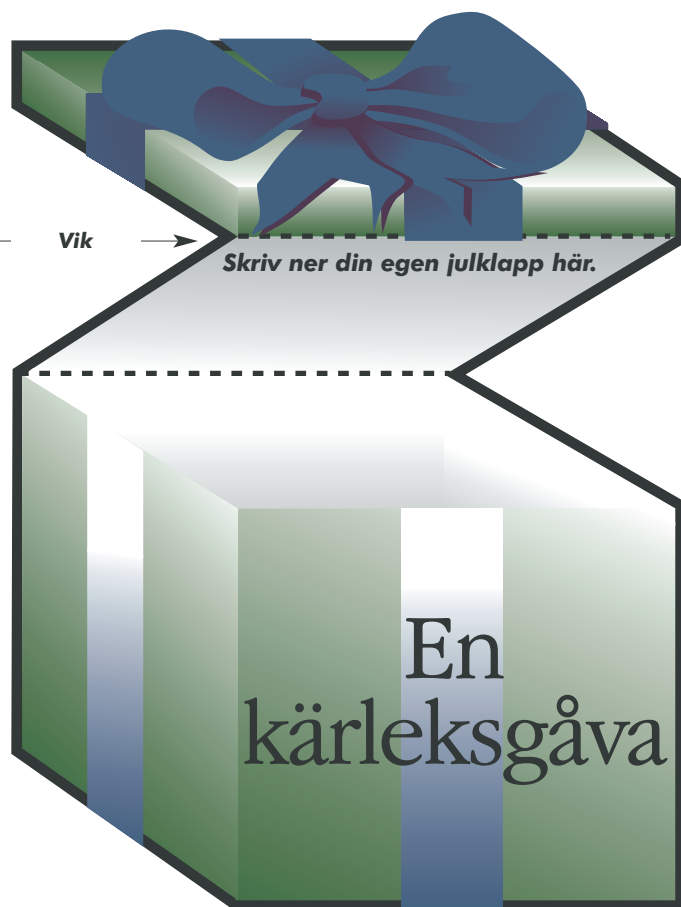
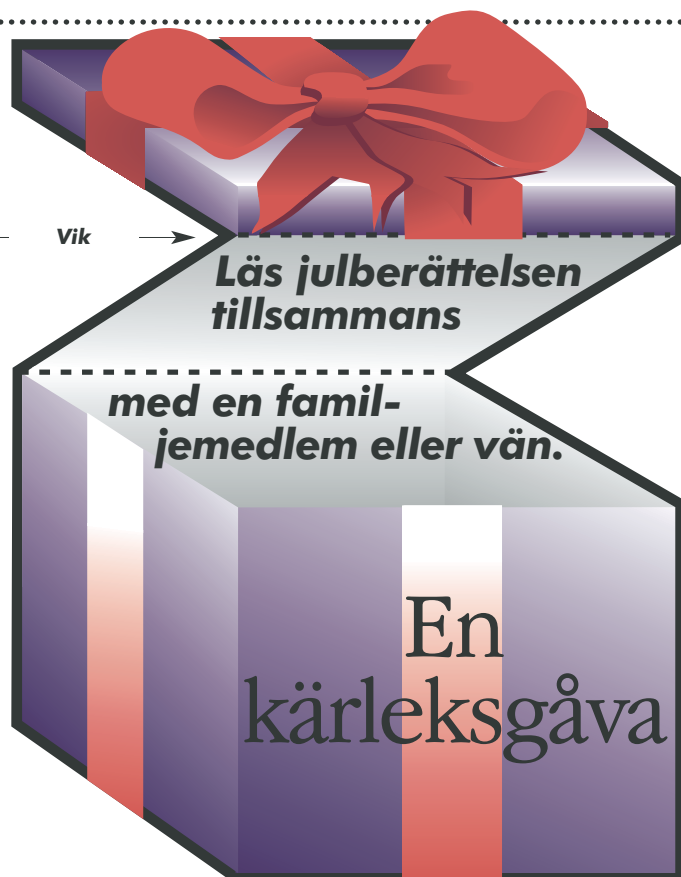
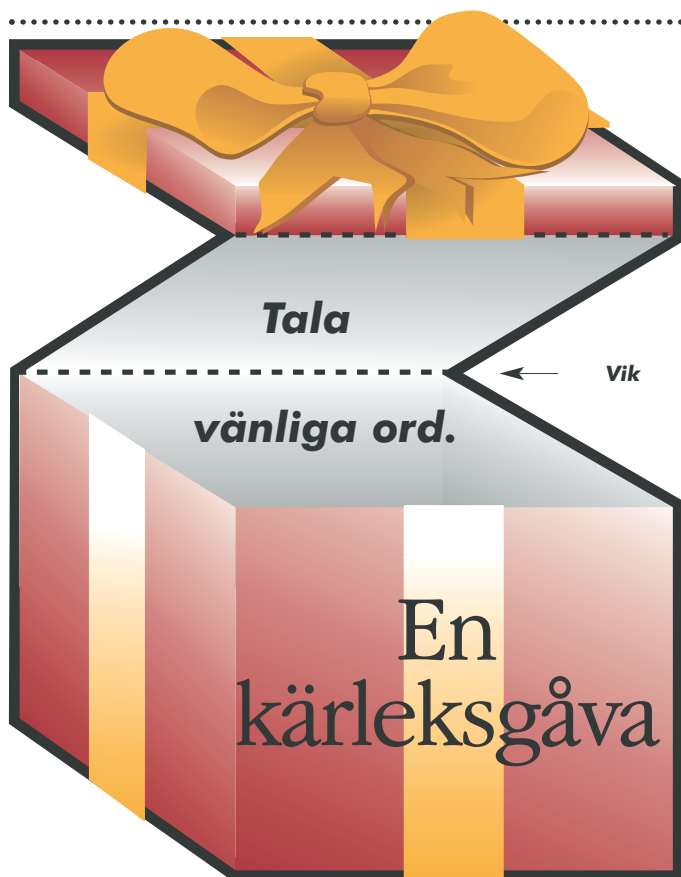
En juldekoration att ge bort

Klipp ut julklapparna på sidan LS11 längs de hel-dragna linjerna. Vik vid de streckade linjerna och tejpa sedan ner locken. Slå ett hål längst upp på varje julklapp och knyt fast ett snöre. Häng upp julklapparna där du kan se dem. Öppna en "julklapp" med några dagars mellanrum och gör det som står inuti. Kom ihåg att du kan ge bort sådana gåvor hela året!

Förslag till samlingsstunden

1. Visa en bild av den sista måltiden. Före Jesu korsfästelse gav han sina apostlar sakramentet så att de alltid skulle komma ihåg honom och ha hans ande hos sig. Läs Lukas 22:19 tillsammans. Visa en bild av när Kristus besökte nephiterna. Efter sin uppståndelse lärde Jesus nephiterna att ta del av sakramentet. Läs 3 Nephi 18:6–7, 11 tillsammans. Jesus lärde nephiterna att när de tog del av sakramentet så förnyade de sina dopförbund att alltid minnas honom, att ta på sig hans namn och hålla hans bud. Visa bilder av när sakramentet välsignas och delas ut i våra dagar. Vi kan delta i samma förordning som Jesus undervisade om. Sakramentsböerna säger att om vi kommer ihåg Jesus Kristus och håller hans bud så kan vi alltid ha hans ande hos oss. Läs sakramentsböerna i Moroni 4:3 och 5:2. Påminn barnen om att utan försoningen, som vi tänker på när vi tar sakramentet, skulle vi inte kunna fira jul. Sjung en sång eller psalm.

2. Sätt upp bilderna på tavlan som angavs i förslaget ovan och diskutera var och en. Skriv "söndag" ovanför varje bild. Diskutera vad barnen kan göra för att minnas Jesus. På söndagarna kan vi tänka på honom i kyrkan under sakramentet och när vi sjunger primärsånger. Dela upp barnen i sex grupper och ge varje grupp en veckodag (måndag, tisdag, onsdag, torsdag, fredag eller lördag). Be dem att skriva eller rita olika sätt att komma ihåg Frälsaren under hela veckan (till exempel att förlåta andra, välja det rätta, hålla buden, vara vänlig, vara tacksam). Ge varje grupp möjlighet att säga något. Säg sedan: "Jag ska minnas Jesus genom att _____." Kasta en bönpåse till ett barn. Låt barnet fullfölja meningen och kasta bönpåsen till ett annat barn. Upprepa. Påminn barnen om att vi kan minnas Frälsaren hela veckan. ●

Obs: Om du inte vill ta bort sidor från tidningen kan du kopiera den här aktiviteten, kalkera den eller skriva ut den från Internet på www.lds.org. För engelska klickar du på "Gospel Library". För andra språk klickar du på världskartan.

"Han vill ... bevara de rättfärdiga förmedelst sin makt." (1 Nephi 22:17)

Ett kålhuvud till jul

TRISA MARTIN

En sann berättelse

Annie, vi behöver ett kålhuvud till julmiddagen i morgon", sade mor. "Kan du vara snäll och gå till familjen Olsen och byta potatisen mot ett kålhuvud åt mig? Du får skynda dig, för det blir snart mörkt."

Elvaåriga Annie suckade, lade ner stickningen och lyfte upp säcken med potatis. Det var tradition i Norge att familjerna åt kål på julen och Annie visste att den skulle bli jättegod. Men hon ville inte lämna värmen från elden. "Kan Gunhild också gå?" frågade hon förhoppningsfullt.

"Nej, hon måste mata getterna och hjälpa din far."

Annie knäppte sin fårskinnsjacka och skyndade ut i den friska luften. Snön knarrade under fötterna och den hårda vinden piskade mot hennes blonda flätor när hon ilade nerför stigen.

Några minuter senare var hon framme vid familjen Olsens stuga och knackade på trädörren. Fru Olsen tittrade ut och hennes blå ögon spärrades upp av förvåning.

"Nej men Annie! Vad gör du ute i snålblåsten? Dina kinder är röda som jordgubbar. Kom in och värm dig."

Annie fick en stickande känsla i fingrar och tår när hon stod vid den sprakande elden. "Mor bad mig att byta den här potatisen mot kål", sade hon.

"O kära barn, jag är ledsen men jag har ingen mer kål.

Vi åt vår sista igår." Fru Olsen rörde i den stora, svarta kitteln som hängde över elden. "Skulle du vilja ha lite gröt?"

"Nej tack", sade Annie. "Jag kan inte stanna. Vet du var jag kan få tag på kål?"

"Familjen Petersen kanske har några. Jens fick en bra skörd i år. Men om du ska gå dit måste du skynda dig. Det känns som om det är en storm på väg."

"Tack, fru Olsen", sade Annie och skyndade ut. Hon stoppade påsen under armen, körde ner händerna djupt i fickorna och kämpade vidare. Den iskalla vinden slog henne i ansiktet och svarta moln dånade ovanför.

Efter vad som verkade vara timmar kom hon fram till familjen Petersen. Som tur var hade fru Petersen ett extra kålhuvud som hon kunde byta mot Annies potatis. Annie vinkade farväl och begav sig hemåt. Pyttesmå snöflingor virvlade omkring henne och täckte stigen med snö lika vit som gåsfjädrar.

Annie tänkte på sin familjs varma stuga. Hon kunde nästan känna lukten av lutfisk och potatis. Kanske lagade hennes mor också ris a la malta och gömde en mandel inuti. Kanske skulle Annie bli den som hade tur att hitta den.

Snön började falla tätare. De tjocka flingorna lade sig på hennes ögonfransar och begravde stigen. Annie

stirrade på marken framför sig och försökte se stigen. "Är det där vår stuga?" undrade hon när hon såg en mörk skugga i den yrande snön. Men det vara bara en klunga träd. Annie var förvirrad. "Var är jag?" undrade hon. "Varför ser bergen ut som jättar?" Det kändes som om hon var i en dröm.

De stora, vita snödrivorna såg ut som en varm fjäderbädd som bad henne att stanna och sova. Först stod hon emot känslan genom att tänka på stugan. Hon traskade framåt på vad som kändes som trästockar till ben, med kålhuvudet i ett fast grepp. Men till slut orkade hennes trötta ben intet längre, utan hon lade sig ner och omslöt av ett mjukt snötäcke.

Hemma hos Annie stirrade hennes pappa ut mot den virvlande vita snön. Var var Annie? Han fick på sig sin tjocka rock och hämtade sin lykta. Han skyndade nerför stigen och ropade i vinden: "Annie, Annie!"

Bredvid en jättestor gran såg han en konstig liten kulle. Han rusade framåt med lyktan svängande hit och dit. I det svaga ljuset såg han en blek figur i snön. Var det Annie? Han rusade fram till henne, tog upp

hennes i sina armar och lindade pälsen runt henne.

"Käre Gud", bad han, "låt henne få leva".

En svag andning fick Annies läppar att röra sig när hon kved fram: "Pappa".

"Annie, du lever! Det är ett mirakel!" grät han. "Gud har bevarat ditt liv av en särskild anledning."

* * * *

Nio år senare gifte sig Annie med Søren Hansen. De fick åtta barn. När Søren dog sålde Annie sågspån till slaktaren för att försörja sin familj. Varje dag spände hon fast sin gula ponny vid den lilla vagnen och körde ett lass sågspån till Oslo som låg i närheten.

En dag när Annie närmade sig marknadstorget hörde hon ett konstigt rabalder. Två unga män talade till en folksamling nära grönsaksstånden. Annie blev nyfiken och stannade för att lyssna. De talade om en profet och om Mormons bok.

Deras budskap vidrörde Annies hjärta. Den 2 mars 1857 döptes hon som en av de första omvända i Norge.

Annie blev en duktig missionär. Hon berättade om evangeliet för alla som ville lyssna. Till och med herr Gullbrandsen som ägde sågverket blev medlem i kyrkan efter det att Annie hade undervisat honom om evangeliet. Hon fortsatte att dela med sig av sitt

"Gud bevarar och skyddar oss, och han bereder en väg åt oss så att vi kan leva och föröka oss ... och alltid göra hans vilja."

**President Joseph F. Smith (1838–1918),
Conference Report, okt 1905, s 5–6.**

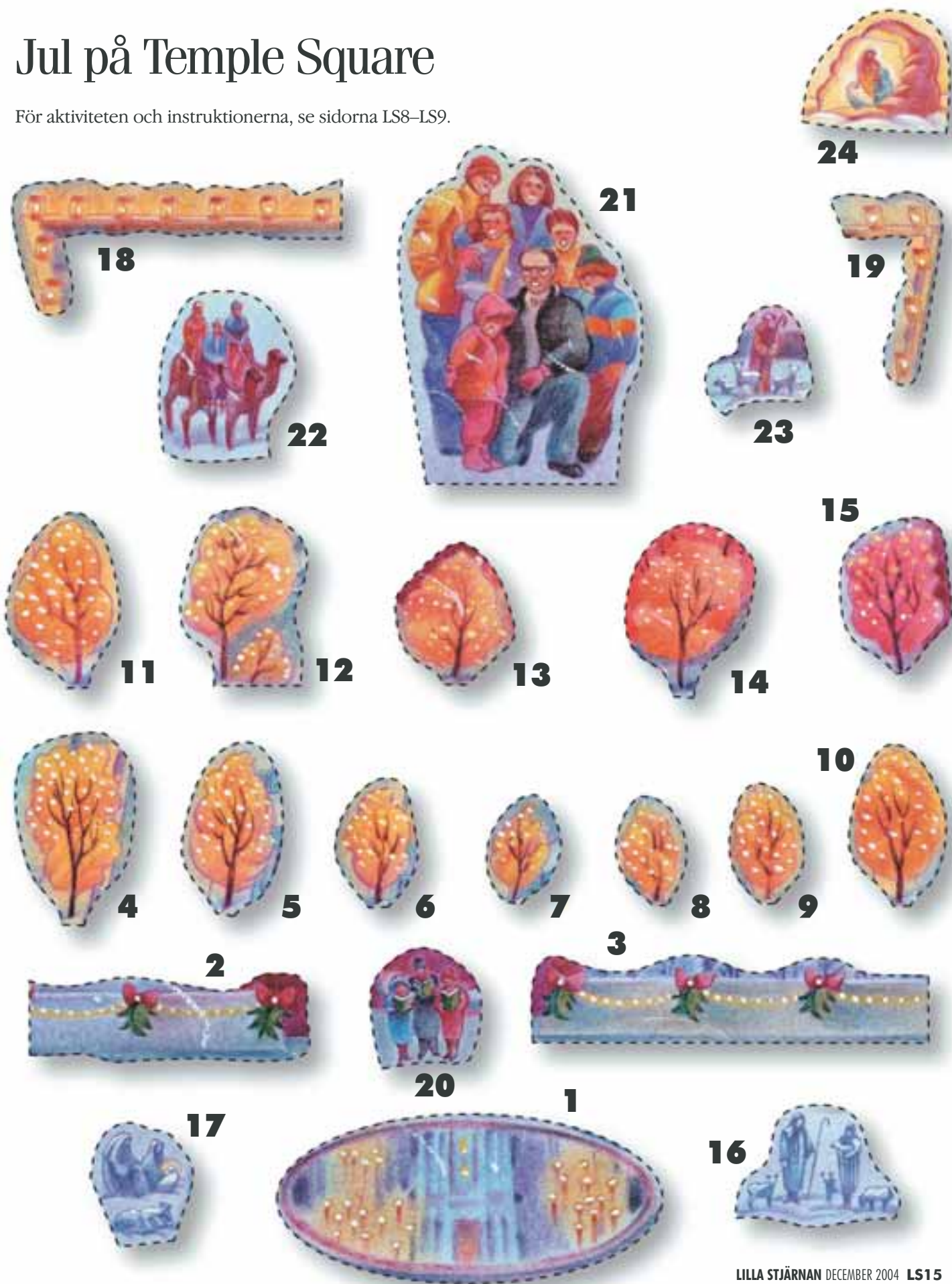
vittnesbörd tills hon dog, 81 år gammal. Några av hennes barn och barnbarn emigrerade till Amerika.

Idag tycker hennes barnbarns barnbarn fortfarande om att höra om miraklet med Annie som gick för att hämta kål till jul. ●

*Trisa Martin är medlem i Bountifuls 30:e församling,
Bountifuls östra stav, Utah.*

Jul på Temple Square

För aktiviteten och instruktionerna, se sidorna LS8–LS9.

Håll buden

Visste du att äldste Hales tjänstgjorde som pilot i Förenta staternas flygväsen? Han berättar om sin kärlek till buden som vägleder oss och skyddar oss och gör det möjligt för oss att återvända till vår himmelske Fader.

ÄLDSTE ROBERT D. HALES
i de tolv apostlarnas kворum

Jag skulle vilja återge en sann berättelse om en man som hette Abinadi. Abinadi var en profet som förkunnade omvändelse för ett ogudaktigt folk och en ogudaktig kung. Han predikade djärvt och oförskräckt.

Den ogudaktige kung Noah beordrade i vrede sina präster att döda Abinadi. Abinadi stod emot dem och sade: "Rören mig icke, ty Gud skall slå eder, om I bären hand på mig, ty jag har ännu icke framburit det bud, som Herren sände mig att frambära ... jag måste uppfylla Guds bud, som han befallt mig."

Kung Noahs folk var rädda för att röra vid Abinadi, eftersom Herrens ande var med honom. Abinadi förklarade att han skulle avsluta det budskap Gud hade sänt honom att förmedla, och sedan skulle det inte spela någon roll vad kung Noah och hans folk gjorde med honom. (Se Mosiah 13:1–9.)

När Abinadi avslutade sitt budskap, krävde kung Noah att han skulle förneka de ord han hade sagt, annars skulle han dödas. Men Abinadi vägrade.

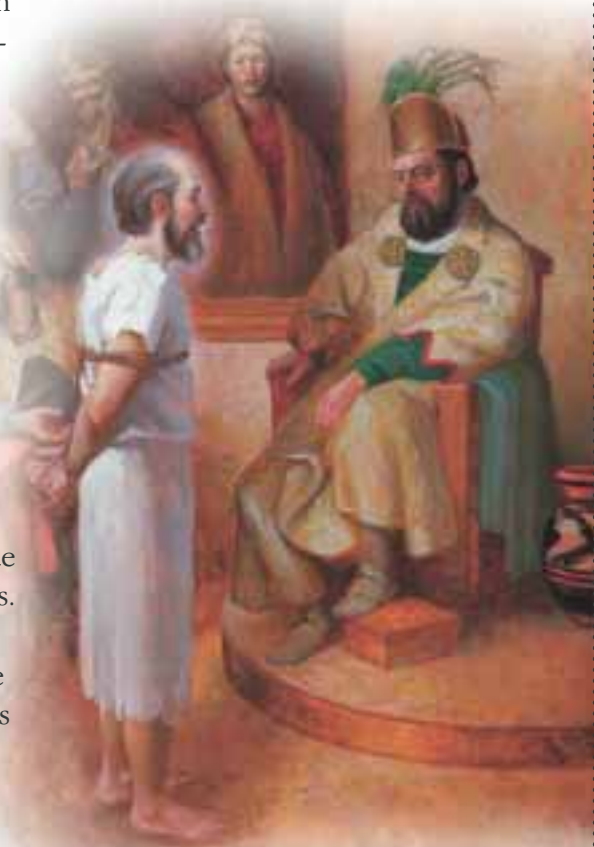
Vilket kraftfullt föredöme Abinadi borde vara för oss alla! Han lydde modigt Herrens

befallningar, trots att det kostade honom livet!

När vi väljer att leva efter buden befrias vi från syndens bojor och får möjlighet att uppleva sann lycka.

Låt våra liv spegla vår kärlek till Herren genom att vi följer buden och får de utlovade välsignelserna både i det här livet och i nästa. ●

Från ett tal under generalkonferensen i april 1996.

Maria, av James C Christensen

"Då sade ängeln [Gabriel] till henne: 'Frukta inte, Maria. Du har funnit nåd hos Gud. Se, du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus' ... Maria sade ... 'Må det ske med mig som du har sagt.'" (Luk 1:30–31, 38)

*V*år Frälsares och Återlösares
försoningsoffer var världshistoriens
största gärning. Vi minns detta offer
vid den här tiden på året då vi firar hans
födelse. Det är bara genom Fridsfurstens
försoningsoffer som vi kan känna fridens
sanna kraft i vårt liv." Se president James E
Faust, "Fridens kraft", s 2.

Kyrkonytt

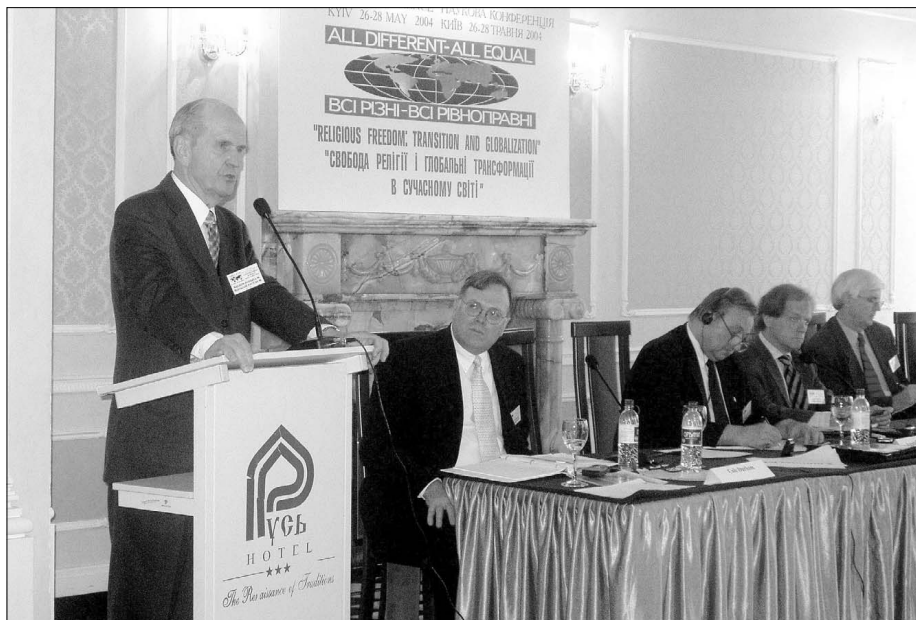

FOTO JERI BROWN/MED TILLSTÄND AV CHURCH NEWS

Äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kvorum talade vid en internationell konferens om religionsfrihet den 27 maj 2004.

Äldste Nelson talar om religiös frihet och organiserar första staven i Ukraina

Nationer som främjar religiös yttrandefrihet frambringar mer förfinade människor, förändrade till det bättre. Deras familjer blir starkare och tryggare. De blir bättre medborgare som hedrar landets lagar. De är mer kärleksfulla, fridsamma och framgångsrika”, sade äldste Russell M Nelson i de tolv apostlarnas kvorum, som var huvudtalare vid en konferens om religionsfrihet i Kiev i Ukraina den 27 maj 2004.

Under den två dagar långa konferensen vände sig äldste Nelson till regeringsrepresentanter från 24 nationer med ansvar för religionsfrå-

gor i sitt respektive land. Sjutton av länderna ligger i Östeuropa.

I sitt tal om ”Frihet att göra och vara” sade äldste Nelson: ”I de osäkra tider vi lever i krävs det stor visdom och mod att fatta korrekta beslut angående alla människors religiösa frihet. Det finns många ärliga och hedervärda människor över hela världen ... Samtidigt som de strävar efter att *utföra* sitt dagliga arbete verkar de också för att bli det slags människor som de vill *vara* ... De vet att de måste utvecklas både fysiskt och andligt för att kunna nå sin fulla potential.”

Äldste Nelson beskrev hur reger-

ingar bör hjälpa sina medborgare att bli vad de vill bli, eftersom regeringar är instiftade för sina medborgares bästa. Alla medborgare bör vara ”lika skyddade och lika förpliktigade under lagen”, antingen de är troende eller icke-troende. Han förklarade att Gud, den högste domaren, håller ledare för regeringar ansvariga för deras uppträdande mot sina medborgare.

Äldste Nelson inriktade sig på de rättigheter som bör upprättas i varje nation när han citerade ur ett uttalande av FN: ”Grundläggande religiösa rättigheter inbegriper: rätten att tro eller inte tro; rätten att dyrka en högre makt, antingen ensam eller med andra; rätten till religiösa sammankomster; rätten att använda eller inneha egendom för gudsdyrkan; rätten att utföra religiösa ceremonier; rätten att äga och dela ut religiösa skrifter och rätten att upprätta regler för samvaro i ett religiöst samfund.”

Äldste Nelson berättade hur han utvecklats genom att följa värderingarna i sin religion. ”Den kräver att jag ständigt strävar efter att förbättra mitt liv ... Min tro ger mig hopp. Och den förvissar mig om att varje välsignelse inte är en slump utan en följd av lydnad mot den lag som välsignelsen bygger på.”

Han bar sitt vittnesbörd för delegaterna genom att säga: ”Gud lever! ... Det finns ingen inriktning vi kan ta, ingen filosofisk sköld vi kan gömma oss bakom, inget parlamentariskt

påbud som vi kan utfärda, som undgår Guds genomträngande blick eller ger oss en ursäkt att inte lyda hans bud.”

Äldste Nelson uttryckte förhoppningar om att delegaterna skulle använda sig av sanningens kraft till att välsigna alla medborgares liv, att de alla må vara fria att göra och vara allt det som ligger inom deras gudomliga potential.

Dagen därpå organiserade äldste Nelson den första staven i Ukraina. Tretton år efter det att missionärerna

kom till landet år 1991 har medlemskapet nu vuxit till ungefär 8 500.

”Nu har ni tagit er plats bland Sions stavar”, sade äldste Nelson till de församlade medlemmarna. ”Ni är nu en del av kyrkans kärna.”

Äldste Nelson uttalade en välsignelse över medlemmarna och bad dem att älska sin nästa såsom Kristus älskar dem, att sprida evangeliet och att förbereda sig för templet genom att utföra släktforskning. ■

Church News bidrog till denna rapport.

kan klara av den snabba tillväxten.

Han sade att de måste göra följande för att klara av utmaningen: ”Missionärerna måste undervisa sina undersökare på ett mer ingående sätt och ge dem ett starkare band till fortsatt aktivitet i kyrkan. Kyrkans ledare måste lägga större tonvikt på undervisningen av barnen i Primär. Vi måste bli bättre på att undervisa ungdomarna och planera aktiviteter för dem. Vi måste skicka fler unga män på mission, för det är de som är kyrkans framtida ledare, makar och fäder.”

Äldste Oaks talade också om vikten av att leva efter evangeliets kultur. ”Evangeliets kultur är en unik samling värderingar och sedvänjor som grundas på frälsningsplanen, Guds bud och de levande profeteras undervisning. Över hela världen

Filippinska medlemmar samlades via satellit för första områdeskonferensen

Över 1 000 församlingar och grenar i kedjan av öarna som utgör Filippinerna kopplades samman när omkring 41 000 filippinska medlemmar deltog i områdets första satellitutsända områdeskonferens.

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum, dåvarande områdespresident för Filippinerna, presiderade över mötet som sändes från stavscentret för Fairveiw stav. Konferensen sändes till 72 stavscentrer på 13 öar. Äldste Richard J Maynes, dåvarande förste rådgivare i områdespresidentskapet, ledde mötet. Äldste Maynes har sedan dess kallats som ny president för området.

Äldste Oaks bodde bland medlemmarna i Filippinerna under två år, och i sitt sista anförande talade han om hur medlemmarna kan fortsätta

att stärka kyrkan i området. En utmaning som kyrkan står inför är att utveckla en stark ledarskapsgrund som

Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kvorum och hans fru Kristen samtalar med stavs-president Kim Antenorcruz från Fairviews stav i Filippinerna under landets första nationella satellitutsändning.

FOTO MED TILLSTÅND AV CHURCH NEWS

hjälper den här kulturen medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga att tjäna varandra och hålla Guds bud.”

Som avslutning uppmanade äldste Oaks medlemmarna att efterleva aposteln Jakobs ord: ”Var ordets görare, inte bara dess hörare.” (Jak 1:22)

Äldste Maynes talade till de församlade om vikten av att hålla förbund. Han lyfte fram en lokal familj som ett exempel på medlemmar som välsignats av att hålla sina förbund. Broder Lani och syster Irene Abasanta har undervisat sina barn om tionde.

Äldste Maynes citerade från bro-

der Abasantas vittnesbörd: ”Vi undervisar dem om att maten vi har på bordet är ett direkt resultat av att vi betalar tionde. När våra barn själva arbetar påminner vi dem alltid om att de behöver betala sitt tionde.”

Trebarnsmamman Marjorie Manongodo närvarade vid konferensen och hade starka känslor angående satellitutsändningen. ”Det var underbart att sitta där och veta att alla mina syskon och deras familjer fick njuta av konferensens välsignelser i deras stavscentrer, samtidigt som vi njöt av dem i vårt.” ■

Church News *bidrog till denna rapport.*

Översättningar av Mormons bok gör den tillgänglig för fler människor på fler språk

Patricia S. Norwood, Kyrkans tidningar

Föreställ dig att du tror på evangeliet men inte kan lära dig mer om det eller studera det. Föreställ dig att du har ett vittnesbörd om Joseph Smith och Mormons bok, men inte kan något av språken som boken är utgiven på. Föreställ dig hur glad du skulle bli om du efter flera år äntligen får en Mormons bok på ditt eget språk i din hand.

Allteftersom tiden går får fler och fler medlemmar tillgång till Mormons bok när fler översättningar tas fram på jordens många språk. I Läran

och förbunden 90:11 sade Herren: ”Ty på den dagen skall det ske, att var och en skall höra fullheten av evangeliet på sitt eget tungomål, på sitt eget språk, av dem som äro därtill ordinerade förmedelst Hugvalaren, utgjuten över dem för att uppenbara Jesus Kristus.”

Det är nästan 175 år sedan Joseph Smith publicerade boken på engelska för första gången, och nu finns boken utgiven på 104 olika språk, däribland 72 fullständiga utgåvor och 32 utgåvor av *Urval från Mormons bok*.

Profeten Moroni sade att Mormons bok ”skola lysa fram ur mörker och komma till människornas kunskap”. (Mormon 8:16) Sedan Mormons bok trycktes för första gången 1830 har uppskattningsvis över 120 miljoner exemplar distribuerats, och ytterligare miljoner kommer att tryckas i framtiden.

Den nyaste översättningen av Mormons bok är på yap, som talas av befolkningen på Yap, en ögrupp i Mikronesien. Andra språk är under produktion och dessutom utökas en del *Urval* till kompletta översättningar av Mormons bok. År 1998 slutade kyrkan att översätta *Urval från Mormons bok*, och varje ny godkänd översättning resulterar nu i en komplett utgåva.

Områdespresidentskapen skickar in rekommendationer för nya översättningar av Mormons bok till första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum, som i sin tur tar ställning till dem. Innan Mormons bok översätts tas *Gospel Fundamentals* och andra grundläggande doktrinära skrifter, som Trosartiklarna, fram på samma språk (om de inte redan är översatta) för att etablera en grundläggande terminologi. Översättningen av Mormons bok utförs av värddiga, kompetenta medlemmar som särskilt tilldelas detta arbete.

Genom hela översättningsprocessen utförs arbetet med största omsorg för att tillförsäkra att den slutgiltiga översättningen är korrekt. Manuskriptet går igenom flera gransk-

Kompletta utgåvor av Mormons bok

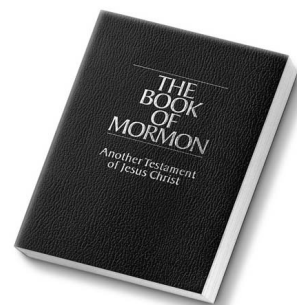
Afrikaans
Albanska
Amerikanskt teckenspråk
Amhariska
Arabiska
Aymara
Bulgariska
Cebuano
Danska
Engelska
Estniska
Fanti
Fiji
Finska
Franska
Grekiska
Haitiska
Hawaiiska
Hindi
Hmong
Holländska
Ibo
Ilocano
Indonesiska
Isländska
Italienska
Japanska
Kambodjanska
Katalanska
Kekchí
Kinesiska

Kinesiska, förenklade tecken
Kiribati
Koreanska
Kroatiska
Lettiska
Litauiska
Malagassiska
Maori
Marshalliska
Mongoliska
Norska
Nymelanesiska
Pangasinan
Polska
Portugisiska
Rarotongan
Rumänska
Ryska
Samoanska
Shona
Slovenska
Spanska
Svenska
Swahili
Tagalog
Tahitiska
Telugu
Thailändska
Tjeckiska
Tonga
Tswana

Turkiska
Tyska
Ukrainska
Ungerska
Walesiska
Vietnamesiska
Xhosa
Yap
Zulu
Östarmeniska

Urval från Mormons bok

Bengali
Bikol
Bislama
Chamorro
Chuukesiska
Efik
Guaraní
Hiligaynon
Kaqchikel
Kechua – Bolivia
Kechua – Ecuador
Kechua – Peru
Kiche
Kisii
Kuna
Laotiska

**Med över 72 kompletta
utgåvor och 32
utdragsutgåvor är Mormons
bok tillgänglig på över
100 språk.**

Lingala
Mam
Maya
Navajo
Niuean
Palauiska
Pampango
Papiamentu
Persiska
Pohnpaenska
Singalesiska
Tamil
Tzotzil
Urdu
Västarmeniska
Waray

ningar innan det godkänns och trycks. När boken finns på distributionscentret skickar första presidentskapet ett brev till alla församlingar

och grenar som finns inom språkområdet, där de tillkännager att den nya boken är tillgänglig.

För att få ett exemplar av Mor-

mons bok på något av språken som listas här, besök www.ldscatalog.com eller ditt lokala distributionscenter. ■

Fler missionärer vid internationella missionärsskolor

Allteftersom missionärsskolor (MTC) byggs runt om i världen har fler och fler missionärer från För-
enta staterna och Kanada skickats direkt till missionärsskolan i det land som de kallats till, eller delat upp tiden mellan Provo MTC och en av de 16 internationella missionärsskolorna.

Eftersom ett allt större antal missionärer sänds till internationella missionärsskolor finns det nu plats

för de äldre missionärerna vid Provo MTC. I maj 2004 revs missionärsskolan för äldre missionärer i Provo och marken återgavs till Brigham Young-universitetet för framtida projekt.

Den första missionärsskolan utanför Utah byggdes 1977 i São Paulo i Brasilien och den är fortfarande den största internationella missionärsskolan. Idag får missionärer från För-
enta staterna och Kanada sin utbild-

ning i Brasiliens MTC om de ska verka i Brasilien, i Englands MTC om de ska verka i Storbritannien eller Irland och i Ghanas MTC om de ska verka i Ghana.

Andra missionärer får sina tre första veckors utbildning vid Provo MTC, och tillbringar därefter de resterande fem och en halv veckorna vid Dominikanska republikens MTC om de ska verka i Dominikanska

republiken eller i Puerto Rico, vid Peru MTC om de ska verka i Peru eller Bolivia, eller vid Spaniens MTC om de ska verka i Spanien eller på Kanarieöarna.

De kvarvarande 10 missionärsskolorna utbildar huvudsakligen missionärer som bor i närliggande områden. Dessa missionärsskolor är belägna i Argentina, Chile, Colombia, Guatemala, Japan, Korea, Mexico, Nya Zeeland, Filippinerna och Sydafrika. Nästan samtliga missionärer går numera vid åtminstone en missionärsskola innan de verkar som mis-

sionärer. Samtliga missionärsskolor betjänar också missionärer från respektive område – missionärer från Sydamerika kan till exempel närvara vid Brasiliens MTC om det inte finns en missionärsskola i det område som de ska verka i.

Oavsett vilken missionärsskola en missionär kommer till har alla möjlighet att uppnå mål inom kunskap, uppskattning för evangeliets lärdomar och utveckla kristuslika egenskaper. De får lära sig undervisa med kraft för att hjälpa andra lära sig att tro på Kristus, omvända sig, bli döpt,

ta emot den Helige Anden och utvärda till slutet; söka tungomålstalets gåva samt hjälpligt kunna tala det språk som används i missionen de ska till, enligt *Guidelines for MTC Presidents* (Riktlinjer för MTC-presidenter).

Den 31 december 2003 verkade 56 237 heltidsmissionärer runt om i världen. ■

Ledare världen över utbildades via satellit

En världsomfattande ledarutbildning hölls den 19 juni 2004 i Salt Lake City och skickades via satellit ut till kapell världen över. Budskapen gav råd till biskopar, grenspresidenter och andra ledare inom aronska prästadömet. President Gordon B Hinckley; president Thomas S Monson, förste rådgivare i första presidentskapet; äldste M Russell Ballard, äldste Jeffrey R Holland och äldste Henry B Eyring i de tolv apostlarnas kvorum samt presiderande biskopen H David Burton talade till den globala åhörarskaran.

Den världsomfattande ledarutbildningen som planeras för den 8 januari 2005 kommer att vara en särskild utsändning endast för stavspresidenter och stavspatriarker, enligt ett brev från första presidentskapet. Nästa årliga världsomfattande ledarutbildning kommer att hållas den 18 juni 2005. ■

Med ett ökat antal internationella missionärsskolor undervisas färre missionärer i Provo medan fler missionärer från USA och Kanada får sin undervisning utomlands.

Nya områdesledare

Första presidentskapet har tillkännagivit att de kallat nya områdesledare. Förändringarna trädde i kraft den 15 augusti 2004.

Äldste Dallin H Oaks och äldste Jeffrey R Holland i de tolv apostlarnas kvorum har fullgjort sina uppgifter som presidenter för områdena Filippinerna och Chile. Äldste L Tom Perry i de tolv apostlarnas kvorum kommer att verka som president för området Centrala Europa.

Områdespresidentskapen i USA och Kanada kommer nu att handhas av de sjuttios presidentskap under ledning av de tolv apostlarnas kvorum. Även om hela presidentskapet har ansvaret att överse arbetet i de elva områden som påverkas, har var och en i presidentskapet fått ansvar för specifika områden.

Samtliga medlemmar i områdespresidentskapen tillhör de sjuttios första eller andra kvorum om inget annat anges. ■

De sjuttios presidentskap

EARL C. TINGEY
1. NORD-AMERIKA ÖST
2. NORD-AMERIKA NORDÖST

D. TODD CHRISTOFFERSON
3. NORD-AMERIKA SYDÖST

DAVID E. SORENSON
4. NORD-AMERIKA NORDVÄST
5. NORD-AMERIKA VÄST

CHARLES DIDIER
6. NORD-AMERIKA SYDVÄST

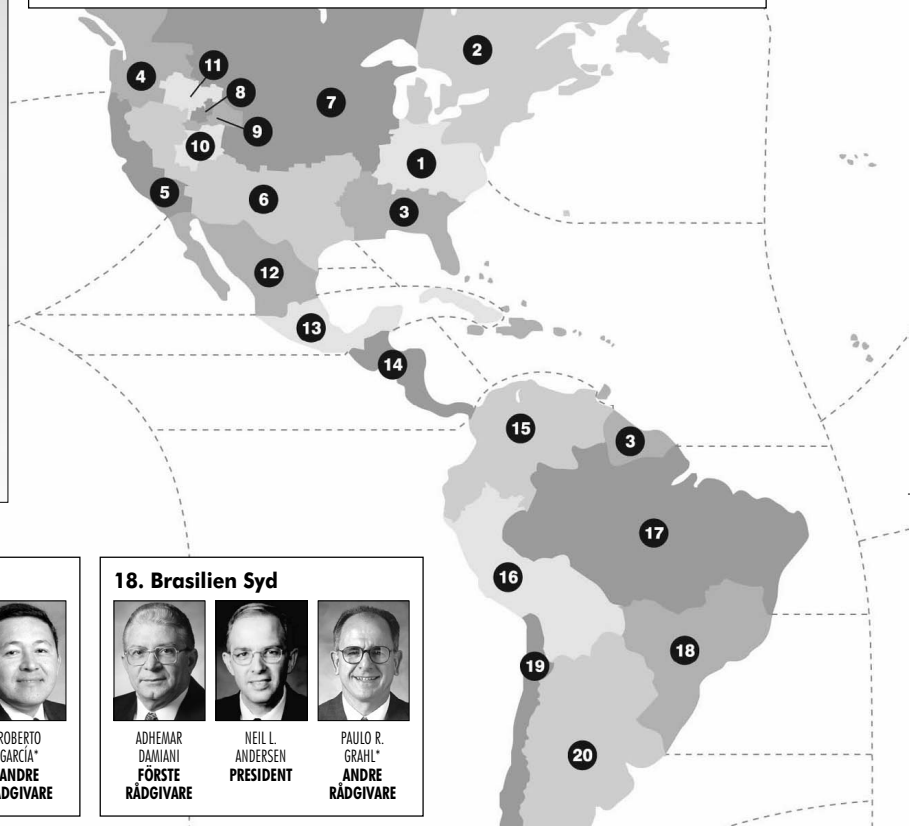
DIETER F. UCHTDORF
7. CENTRALA NORD-AMERIKA

MERRILL J. BATEMAN
8. UTAH NORD
9. UTAH SALT LAKE CITY
10. UTAH SYD

JOHN H. GROBERG
11. IDAHO

12. Mexico Nord

NED B. ROUECHÉ
FÖRSTE RÅDGIVARE

ROBERT J. WHETTEN
PRESIDENT

JORGE A. ROJAS*
ANDRE RÅDGIVARE

15. Sydamerika Nord

WALTER F. GONZÁLEZ
FÖRSTE RÅDGIVARE

CLAUDIO R. COSTA
PRESIDENT

ROBERTO GARCÍA*
ANDRE RÅDGIVARE

18. Brasilien Syd

ADHEMAR DAMIANI
FÖRSTE RÅDGIVARE

NEIL L. ANDERSEN
PRESIDENT

PAULO R. GRAHL*
ANDRE RÅDGIVARE

13. Mexico Syd

CLATE W. MASK JR.
FÖRSTE RÅDGIVARE

CRAIG C. CHRISTENSEN
PRESIDENT

BENJAMIN DE HOYOS*
ANDRE RÅDGIVARE

16. Sydamerika Väst

JAMES M. DUNN
FÖRSTE RÅDGIVARE

CARLOS H. AMADO
PRESIDENT

WILLY F. ZUZUNAGA*
ANDRE RÅDGIVARE

19. Chile

CARL B. PRATT
FÖRSTE RÅDGIVARE

FRANCISCO J. VINAS
PRESIDENT

OSCAR W. CHAVEZ*
ANDRE RÅDGIVARE

21. Europa Väst

GERALD N. LUND
FÖRSTE RÅDGIVARE

HAROLD G. HILLAM
PRESIDENT

DAVID S. BAXTER*
ANDRE RÅDGIVARE

14. Centralamerika

W. DOUGLAS SHUMWAY
FÖRSTE RÅDGIVARE

SPENCER V. JONES
PRESIDENT

E. ISRAEL PÉREZ*
ANDRE RÅDGIVARE

17. Brasilien Nord

MERVYN B. ARNOLD
FÖRSTE RÅDGIVARE

ROBERT R. STEUER
PRESIDENT

PEDRO J. PENHA*
ANDRE RÅDGIVARE

20. Sydamerika Syd

LYNN G. ROBBINS
FÖRSTE RÅDGIVARE

L. WHITNEY CLAYTON
PRESIDENT

CARLOS E. AGÜERO*
ANDRE RÅDGIVARE

22. Centrala Europa

BRUCE C. HAFEN
FÖRSTE RÅDGIVARE

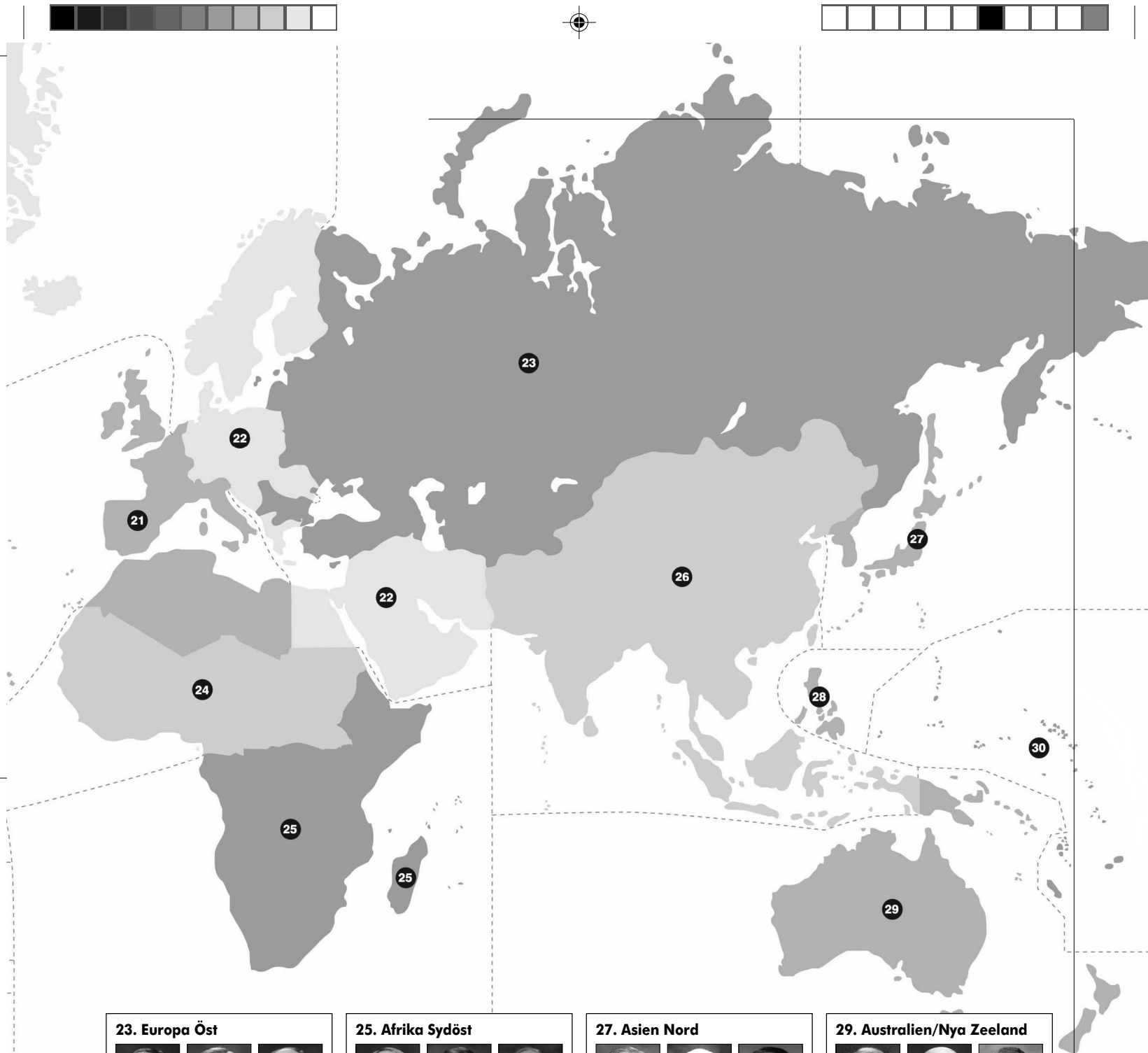
L. TOM PERRY**
PRESIDENT

W. CRAIG ZWICK
ANDRE RÅDGIVARE

*Områdesauktoritetssjuttio

**Medlem i de tolv apostlarnas kvorum

23. Europa Öst

ROBERT F. ORTON
FÖRSTE
RÅDGIVARE

DENNIS B. NEUENSCHWANDER
PRESIDENT

WAYNE S. PETERSEN
ANDRE
RÅDGIVARE

25. Afrika Sydöst

CHRISTOFFEL GOLDEN JR.
FÖRSTE
RÅDGIVARE

STEVEN E. SNOW
PRESIDENT

WILLIAM W. PARMLEY
ANDRE
RÅDGIVARE

27. Asien Nord

WILLIAM R. WALKER
FÖRSTE
RÅDGIVARE

YOSHIHIKO KIKUCHI
PRESIDENT

WON YONG KO*
ANDRE
RÅDGIVARE

29. Australien/Nya Zeeland

JOHN M. MADSEN
FÖRSTE
RÅDGIVARE

KENNETH JOHNSON
PRESIDENT

LINDSAY T. DILL*
ANDRE
RÅDGIVARE

24. Afrika Väst

H. ROSS WORKMAN
FÖRSTE
RÅDGIVARE

SHELDON F. CHILD
PRESIDENT

R. CONRAD SCHULTZ
ANDRE
RÅDGIVARE

26. Asien

DARYL H. GARN
FÖRSTE
RÅDGIVARE

JOHN B. DICKSON
PRESIDENT

D. ALLEN ANDERSEN*
ANDRE
RÅDGIVARE

28. Filippinerna

D. REX GERRATT
FÖRSTE
RÅDGIVARE

RICHARD J. MAYNES
PRESIDENT

DAVID R. STONE
ANDRE
RÅDGIVARE

30. Stillahavsöarna

DENNIS E. SIMMONS
FÖRSTE
RÅDGIVARE

ROBERT K. DELLENBACH
PRESIDENT

SPENCER J. CONDIE
ANDRE
RÅDGIVARE

SAMLINGSSTUNDEN

Fler förslag till samlingsstunden, december 2004

Här följer fler förslag som Primärs ledare kan använda tillsammans med samlings-

stunden i det här numret av Liahona. För lektionen, instruktionerna och aktiviteten som bör samman med dessa förslag, se "Julklappar bela året" på sidorna LS10 och LS11 i Lilla stjärnan i det här numret.

1. Använd "sjunga en berättelse" (se *Undervisning: Den högsta kallelsen*, s 174) för att undervisa barnen om att vår himmelske Fader ville att Jesus skulle födas in i en familj.

Föreslå en berättelsesång – sjung en julsång eller julpsalm. Berätta: Många profeter vittnade om att vår Frälsare Jesus Kristus skulle komma. Samuel, en profet som kom till Zarahemla, förutsåg också Jesu födelse. (Se Helaman 14:2–6.) Sjung en sång eller psalm om julen eller om Mormons bok. Berätta: Gud sände ängeln Gabriel till Maria. Han berättade för henne att hon skulle få en son och att han skulle heta Jesus. Det barnet skulle vara vår himmelske Faders Son. En ängel kom till Josef i en dröm och sade till honom att Marias barn var Guds Son och att Josef borde gifta sig med Maria. Jesus skulle bli världens Frälsare. (Se Matteus 1:18–21.) Josef och Maria gifte sig.

De var tvungna att resa till Betlehem för att betala skatt. Barnet skulle snart födas. (Se Lukas 2:2–6.) Sjung en sång eller psalm om julen eller om Frälsaren. Berätta: När Josef och Maria kom till Betlehem fann de ett stall där Maria kunde föda sin son. Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade honom i en krubba. (Lukas 2:7) Sjung en sång eller psalm om julen. Berätta: Josef och Maria kallade barnet Jesus. (Se Lukas 2:21.) När herdarna var ute på fälten kom en ängel till dem och berättade för dem att Frälsaren hade fötts. Herdarna gick till Betlehem och såg Jesusbarnet. De var glada att de fått se Frälsaren. (Se Lukas 2:8–12, 15–17, 20.) Sjung en sång eller psalm om julen eller om familjen. Vittna om att vår himmelske Fader ville att Jesus skulle födas in i en familj. Vi välsignas när vi kommer ihåg Jesus under julen.

2. Gör i ordning bilder av oljelampor, en per barn och några extra, för att hjälpa barnen förstå hur vi kan förbereda oss andligen för Jesu återkomst. (Se *Primär 7*, s 86.)

När Jesus hade dött och uppstått lovade han att han skulle komma tillbaka. Har ni någonsin undrat hur det kommer att vara? Vår himmelske Fader har inte talat om för oss när Jesus kommer, men i skrifterna står det att det ska vara en underbar händelse. Han kommer att vara vår kung och styresman. Om vi är förberedda kommer det att bli en härlig tid.

Eftersom Jesus ville att vi skulle veta hur viktigt det är att vara förbe-

redd, berättade han liknelsen om de tio jungfrurna för oss. Lär barnen liknelsen (se Matteus 25:1–13) och hjälp dem förstå att i liknelsen jämförs Jesu Kristi andra ankomst, som sker när Frälsaren återvänder till jorden för att regera under tusenårsriket, med ett bröllop. (Se *Primär 7*, s 83–84.)

Hur kan vi förbereda oss för Frälsarens återkomst? President Spencer W Kimball (1895–1985) sade: "I vårt liv lagrar vi upp beredskapens olja droppe för droppe genom att leva rättfärdigt. Närvaro vid sakramentsmötena ger olja till våra lampor, droppe efter droppe allteftersom åren går. Fasta, familjebön ... kontroll över kroppsliga begär, undervisning om evangeliet, skriftstudier – varje gärning vi gör med hängivenhet och lydnad är en droppe som vi tillför vårt förråd. Vänliga handlingar, betalning av offergåvor och tionde, kyska tankar och handlingar, giftermål inom förbundet för evigheten – dessa ger också ett viktigt tillskott av olja som vi vid midnatt kan tillföra våra tomma lampor." (*Faith Precedes the Miracle* [1972], s 256.)

Dela ut de extra bilderna av en oljelampa till några av barnen. Sjung en sång eller psalm och låt barnen skicka lampan vidare i gruppen. När musiken slutar ska barnen som håller i en lampa berätta om eller visa hur de kan förbereda sig. Upprepa.

Ge varje barn en bild av en oljelampa. Låt dem rita eller skriva vad de kommer att göra för att förbereda sig för Frälsarens andra ankomst. ■

Lokala nyheter

Budskap från områdespresidentskapet

Julen talar om Kristus

Åldste Bruce C. Hafen

Många av jultraditionerna som den kristna världen firar började i länderna i Centraleuropa. Mina europeiska vänner har lärt mig att en del av julens symboler ursprungligen var till för att undervisa oss om Jesus Kristus och vår relation till honom. När jag ser dessa symboler tänker jag på vad de kan lära oss.

Många har till exempel en julgran hemma. Tyskarna sjunger en favorit-sång om julgranen: "O Tannenbaum, O Tannenbaum, wie treu sind deine Blaetter." [O julegran, o julegran, med de evigt gröna barren.]

Vad är skillnaden mellan ett lövträd och barrträdet som vi smyckar till julen? Lövträd som ekar, lönnar och fruktträd är vackra, men de tappar alla sina löv när vintern kommer. Det kalla vädret gör att löven fryser och blir färgsprakande innan de livlösa faller till marken. Granar å andra sidan är evigt gröna och deras barr ändrar aldrig färg.

På samma sätt är det med Guds kärlek. Hans kärlek till oss förändras aldrig. Om vi känner oss mer fjärra från Gud idag än vad vi gjorde igår, så är det vi som har flyttat oss bort. Han flyttar sig aldrig bort från

oss. Han är "densamme i går och i dag och i evighet". (Heb 13:8) Även under den kalla och mörka vintern, när trädens löv har blåst bort, förblir hans kärlek densamma.

En del människor är "vänner i fint väder". De kanske hjälper oss, men bara om det är fint väder. När en "mörk årstid" kommer, kan de blåsa bort, liksom löven. Men Guds kärlek till oss är evigt grön – Han flyr inte bort. Han är den gode Herden. Han ger sitt liv för fåren. Han är inte som den "lejde" som flyr och lämnar fåren när vargen kommer. (Se Joh 10:11–15.)

När vi försöker följa Kristi exempel, ber jag att vi ska vara som en gran och som den gode Herden – alltid där, alltid trogna, alltid trofasta mot dem som behöver oss, särskilt hustru, make och barn – hur kall och trist årstiden än är.

Adventskransen är som lagerkransen som traditionellt läggs på huvudet på någon som vinner en seger. Det är en "segerkrona". Kransen symboliserar Kristi seger över död och synd.

Julljusen vi tänder på kransen och på andra ställen symboliserar hur Kristus offrade sig själv för vår skull. När jag ser ett julljus brinna så tänker jag på Kristus. Det brinner sakta och ger av sig själv tills det har brunnit ut. Men värmen och ljuset i dess of-

fer dröjer kvar. Må vi följa detta exempel och bokstavligen "förbruka" oss själva för andra – ge allt vi har.

En annan tysk tradition vidhåller att Jesusbarnet kan komma och besöka oss på julaftonen. Våra barn gläder sig åt jultomtens besök, men den riktiga besökaren under julen är Kristus. Det är därför vi sjunger i "Se här uti stallet": "Jag ber dig, o Jesus, att stanna hos mig. För evigt jag önskar att följa din stig. Välsigna oss Herre med kärleksfull hand, och för oss tillbaka till himmelens land."

Må vi lära våra barn, och varandra, att söka en andlig innebörd i de vackra julsymbolerna. Jag vittnar om att Jesus verkligen kommer till oss under julen, och varje dag, när vi söker honom av hela vårt hjärta. Han lämnar oss aldrig, hur kall och mörk vårt livs vinter än är. Jag vet att han lever och älskar oss. ■

Tempelmissionärer i templet i Stockholm

Tolv äkta par och en syster arbetar som tempelmissionärer i templet i Stockholm. De flesta kommer från USA, ett par från Tyskland, ett par från Ryssland, medan Veikko och Eeva Heikki, Helge och Gerti Stenberg samt Ann-Mari Häger är från Sverige. Gemensamt för dem

FOTO: BIRGITTA KARLFDLT

Tempelmissionärer i templet i Stockholm. Fr v: Arthur och Charlotte Dowdle; Aleksey och Tatjana Leostrin; Eberhard och Karin Heinz; Thomas och Merriam Rogers; Ann-Mari Häger; Peter och Ellen Ottosen; Naylin och Saundra Hays; Helge och Gerti Stenberg; Bruce och Marjorie Andresen; Veikko och Eeva Heikki; Mona och Pertti Wikander (förestår gästhemmet); Rune och Rena Wallin samt Henry och Phyllis Mathews.

alla är deras stora kärlek till Herrens verk och deras önskan att tjäna. Några har utfört både en och två missioner tidigare i templet i Stockholm, nästan alla har utfört heltidsmissioner antingen i Sverige eller i andra länder i sin ungdom och flera har tjänat i andra tempel i världen. "Templet är den finaste platsen att vara på här på jorden. Här lär man känna Frälsaren på ett mer påtagligt sätt", säger Helge och Gerti Stenberg. "Någonstans på jorden vid alla tidpunkter är alltid tempeldörrarna öppna", säger Naylin och Saundra Hays.

Rune och Rena Wallin gjorde under sin ungdom sina missioner i Sverige i slutet av 1940-talet, Robert Peterson och Karin Heinz i slutet av 1950-talet, Henry Mathews i Sverige och Art Dowdle i Danmark i början av 1960-talet. Rena Wallins far var missionär i Sverige 1907–1910, således i tre år, och Bruce Andresens far var missionspresident i Norge på 1950-talet. Bruce själv var missionär där 1949–1950. Även Peter Ottosen

var missionär i Norge, 1960–1962. Det finns således en stark anknytning till Skandinavien bland tempelmissionärerna!

Flera par har svenska förfäder och vidmakthåller gamla svenska traditioner i sina hem. Några har under sin kallelse här funnit ytterligare svenska släktingar. Alla känner sig mycket välsignade av möjligheten att tjäna i templet. De upplever att de kommer varandra närmare som äkta makar och deras vittnesbörd och förståelse för tempelförordningarna fördjupas. Även deras familjer välsignas med hälsa, större andlighet och kärlek till varandra och till Kristus. Tempeläkenskap ingås, framgång kommer inom yrkeslivet och barnbarn och barnbarnsbarn blir inspirerade av deras exempel att gå på mission.

I templet känner tempelmissionärerna andevärlden nära sig och har dagligen andliga upplevelser som man bara kan tala om i templet. "Jag älskar templet", säger Ann-Mari Häger. "Här känner jag Herrens när-

het. Jag önskar få gåvan att uppnå Kristi rena kärlek och då är templet den rätta platsen att befinna sig på." "Att tjäna i templet är en underbar upplevelse som förändrar vårt liv för evigt", säger Arthur och Charlotte Dowdle. "Att vi fått detta privilegium nu när vi är äldre att tjäna i templet här i Sverige, det är som att komma hem för oss", säger Rune och Rena Wallin. "Här får vi möta medlemmar som vi har känt i mer än femtiofem år."

"De ryska heligas överväldigande kärlek och andlighet, kärleken från tempelpresidentskapet och andra medarbetare, ädelheten hos ungdom och ledare i de skandinaviska länderna och i Finland är speciella andliga erfarenheter", berättar Thomas och Merriam Rogers. Broder Rogers gjorde sin mission 1955–1958 i den nordtyska missionen, presiderade över den ryska St Petersburgmissionen 1993–1996 och han och hans hustru tjänade 2000–2001 som lärare i engelska för BYU:s lärarprogram vid Pekinguniversitetet i Beijing.

Harvey och Maud Dilley känner sig välsignade av att få möta, hjälpa och dyrka Herren tillsammans med speciella heliga. De tjänade 1999–2001 som välfärdsmissionärer i sydöstra Afrika, där de förestod sju arbetsförmedlingar och under ledarskapsmöten undervisade prästdömsledare och ledare i Hjälpföreningen om principer för hur arbetslösa, både medlemmar och icke medlemmar, skulle kunna bli attraktiva på arbetsmarknaden. Deras

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

Robert och Lorraine Peterson.

arbete bar frukt, då antalet arbetslösa som fick arbete under den här perioden ökade stort.

Tempelpresident Kimball har sagt att tempelmissionärerna har sparats för att komma till Sverige i vår tid, att de alla har speciella talanger och gåvor som kommer oss alla som besöker templet till del. Det är förvisso sant!

En av tempelmissionärerna, Robert Peterson, berättar hur det kan kännas att arbeta i templet: "Mestadels går vi tempelmissionärer till templet som till vilket annat arbete som helst och utför våra plikter. Ibland saknar vi visionen om hur oerhört viktigt detta arbete är för vår familj, vårt förhållande till vår himmelske Fader och för varje ögonblick i våra liv. I dag, när jag vandrade gången upp mot templet klockan halv sju på morgonen, såg jag de ståtliga tallarna svaja i brisen och kände blommornas härliga dofter regnet. Den ryska flaggan följde den svenska systerflaggan och skickade ut budskapet 'vi är vänner i Frälsaren och vi är alla Guds barn'."

"Väl inne i templet utförde jag mina vanliga uppgifter. Vid middagsdags gick jag för att se om jag kunde hjälpa till med något. Mina steg ledde till ett beseglingsrum, där ett ryskt par och deras dotter skulle beseglas till varandra. Beseglaren var från Finland och kunde besegla på engelska, svenska, finska, ryska etc. Han har tungomålstalandets gåva och är tveklöst ett instrument i Herrens händer. Det han binder på jorden binds också i himmelen. Han gav paret en del instruktioner om evigt äktenskap på ryska. Utan hans gåva förstår jag ungefär en procent av en rysk dialog, men nu förstod jag så mycket mer att mina tårar började rinna lika mycket som hos de övriga. När den unga kvinnan

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

Harvey och Maud Dilley.

som skulle beseglas till sina föräldrar fördes fram till altaret, klädd i vitt, flödade mina ögon över av tårar då hela mitt jag uppfylldes av den eviga betydelsen av de förordningar som utförs i Herrens tempel." ■

BIK

Gösta Vennerholm – ny patriark i Stockholms stav

I slutet av januari 2004 kallades Gösta Vennerholm som patriark med uppgift att ge patriarkaliska välsignelser till medlemmarna i Stockholms stav och till dem som bor på platser där stavspatriark saknas. Den tidigare kallade patriarken i Stockholms stav, Sven Karlsson, tjänar för närvarande som rådgivare i tempelpresidentskapet och är under tiden inte verksam i ämbetet som patriark.

En patriarkalisk välsignelse har två huvudsyften. För det första inspireras patriarken att tillkännage släktlinjen – vilken av Israels stammar veder-

börande tillhör. För det andra uttalar patriarken, ledd av profetians ande, välsignelser som också kan innehålla löften, varningar och uppmaningar. (Se "Om patriarkaliska välsignelser", *Liabona*, mar 2004, s 18–21.)

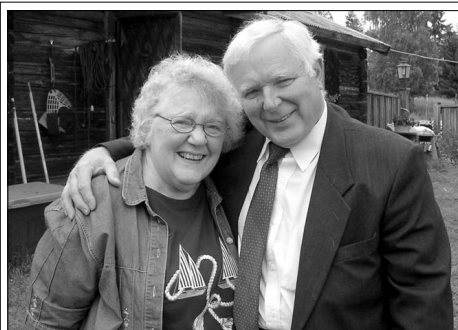
Medveten om behovet av andlig vägledning var det med en viss bävan som broder Vennerholm förberedde sig för att ge sin första välsignelse. "De som kommer till mig har rätt att få sin patriarkaliska välsignelse från ett språkrör för Herren som inte störs av orättfärdighet", säger han.

När vi talas vid har broder Vennerholm hunnit verka i sitt ämbete en

FOTO: BIRGITTA WENNERLUND

Gösta Vennerholm, patriark i Stockholms stav, tillsammans med sin hustru Barbro, som också är hans sekreterare, utanför sitt hem i Insjön i Dalarna.

tid och ser kallet som en stor välsignelse. "En patriarkalisk välsignelse innehåller mycken uppmuntran och tröst och även löften som stärker tron, och det är en glädje att få uttala dem, särskilt till ungdomar som har livet framför sig. Den stärker tron på dem själva, på deras inre förmågor och på att de har en himmelsk Far och Mor som älskar dem, som känner dem väl och vet vad de kan och som är villiga att hjälpa dem."

"Eftersom alla får en utskriven kopia av sin patriarkaliska välsignelse, kan den bli som en kompass, en Liahona, genom hela livet", fortsätter broder Vennerholm. "Men allt beror naturligtvis på personens trofasthet, och det påpekas ofta i en patriarkalisk välsignelse."

En patriark ger oftast välsignelserna i det egna hemmet, och broder Vennerholm inbjuder medlemmarna att komma till hans och hustrun Barbros hem i Insjön i Dalarna. Då stavens geografiska område är stort, kan en del få svårt att ta sig dit, och därför ger han också, enligt överenskommelse per telefon, välsignelser i kapellet i Gubbängen. ■

*Birgitta Wennerlund,
Kristanstads gren*

Kalender för templet i Köpenhamn

Kalendern som var införd i Liahonas septembernummer visade sig enbart gälla de första veckorna sedan templet öppnades i maj 2004. Nedanstående kalender är avsedd att gälla för kommande år.

Begåvningsessioner

							(Egen begåvning)
Tisdag	—	—	—	—	17.30	19.30	19.30
Onsdag	—	—	—	—	17.30	19.30	19.30
Torsdag	—	—	—	15.30	17.30	19.30	17.30
Fredag	09.30	11.30	13.30	15.30	17.30	19.30	11.30+13.30
Lördag	09.30	11.30	13.30	—	—	—	11.30+13.30

Anm.: Vid egen begåvning, besegling av levande och vigslar önskar templet anmälan i god tid.

FÖRBEREDANDE

	DOP*	FÖRORDNINGAR*	BESEGLING*
Tisdag	19.00	17.45	19.45
Onsdag	19.00	17.45	19.45
Torsdag	Enligt avtal	17.45	19.45
Fredag	14.00	09.45+13.45+17.45	11.45+15.45+19.45
Lördag	12.00	09.45	11.45

* Med förbehåll för ändrade tider

Observera att anmälan till alla sessioner och förordningar är nödvändig!

Tel: 0045 38 18 18 18

Fax: 0045 38 18 18 19

E-post: copen-prs@ldschurch.org

	Tisdag	Onsdag	Torsdag	Fredag	Lördag
Kontorstid	16.30–20.00	16.30–20.00	14.30–20.00	08.30–20.00	08.30–14.00

TEMPELKLÄDER: Det är inte möjligt att hyra tempelkläder i templet!

Tempelkläder kan köpas på Distributionscentret, Nitivej 8. Det är vanligtvis öppet varje dag en timma före första sessionen. Kontakta tempelkontoret.

GRUPPRESOR TILL TEMPLET

Församlingar, grenar, stavar, familjer och andra grupper kan planera och *avtala* tempelsessioner utöver de ovan nämnda. Det krävs endast att gruppen består av minst 10 tempelbesökare samt 3 bröder och 2 systrar som är tempeltjänare.

Kapellet i Växjö 50 år

Den 30 mars 1954 köptes kapellet i Växjö och kyrkan fick tillträde till denna villa i västra stadsdelen den 1 maj samma år. Detta 50-årsjubileum skulle förstås firas under 2004, men med anledning av tempelinvigningen i Köpenhamn sköts firandet upp till den 21 augusti.

Christina Hult inledde med "Arabesque" av Claude Debussy, varefter medlemmarnas historiska kunskaper om året 1954 testades i några tipsfrågor som sedan besvarades av grens-president Thomas Carlson i hans återblickar.

1954 var Sveriges befolkning 7,2 miljoner, man fick 24 liter mjölk för 10 kronor och svenskt damrekord i höjd var 1,63 meter. Första matematiska räknemaskinen visades upp, motboken togs bort och den 30 juni

var det total solförmörkelse. Rocken föddes då Elvis Presley gav ut sin första skiva "That's all right". 29 oktober var det svensk tevepremiär med en timmas försökssändning och 5 december visades idrott för första gången i TV. Etta på topplistan låg Alice Babs med "En gång jag seglar i hamn", skriven av Stig Ohlin. För en stund blev det allsång i kyrkan när vi alla stämde upp i den sången, som dock var okänd för många av oss.

Första kända dopet i Kronobergs län skedde redan 1854. En gren fanns i Växjö under tiden 1859 – 1871. Men även efter detta fanns det missionärer i vårt område. År 1913 blev den unge missionären Eben R T Blomqvist arresterad när han predikade på Växjös gator. Han blev senare missionspresident i Sverige.

FOTO: EWA CARLSON

Växjö kapell 50 år i kyrkans tjänst.

Kyrkan uppstod igen i Växjö omkring 1947 och 1954 köptes kapellet. Som kuriosas kan sägas att det först köptes av fastighetsbolaget Fiskaren Större vars styrelse bestod av tre av kyrkans medlemmar i Sverige. Detta för att inte stöta på motstånd vid köpet. Ett år senare köpte kyrkan officiellt fastigheten av detta fastighetsbolag.

Den 24 maj 1955 kom aposteln Spencer W Kimball till Växjö. Han var på rundresa i Sverige och invigde då åtta kapell, bland annat det i Växjö. Kapellet i Växjö är det äldsta av dem som finns i Sverige i dag enligt uppgift från kyrkans servicekontor.

Invigningsbönen 1954 och annan historia om Växjö gren, framtagna av Thomas Carlson, fanns tillgänglig under kvällen. Solveig Bernstein och Hildegard Carlson, båda döpta 1955, berättade minnen från den tiden. En tidslinje från 1830 till 2004 med uppgift om historiska händelser kompletterades senare med namn och år när grenens medlemmar döptes.

Därefter fick alla som kände sig unga roa sig med att slå sönder två pinata fyllda med godis, gjorda av Carmina Curin Pontanilla. Eftersom vi missade OS-sändningarna samma kväll där Carolina Klüft från Växjö

FOTO: EWA CARLSON

Ismael Curin Pontanilla försöker under hejarop träffa pinatan.

tog guld, så hade vi ordnat egna tävlingar – VM (Växjö grens mästerskap) i rockring och jojo med både försök, semifinal och final. Efter en hård match i jojofinalen fick president Urban Girhammar ge sig för Andreas Rönndahl.

Kvällen avslutades med massor av gott att äta och dricka som tillagats av grenens medlemmar. Det räckte även för att fylla några magar till efter söndagens grenskonferens. ■

Thomas Carlson, Växjö gren

Kärt besök i Växjö gren

Robert L Sandberg, Bountiful, Utah, var missionär i Växjö från april 1966 till april 1967. Han skrev i början av 2004 till grenspresident Thomas Carlsson och undrade om det var den Thomas han lärde känna under sin mission.

FOTO: EWA CARLSON

Thomas Carlson och Bob Sandberg träffas igen efter 38 år.

President Carlson mindes honom väl då äldste Sandberg hade intervjuat honom vid gradueringen från Primär 1966. Äldste Sandberg var dessutom en av de missionärer som verkade som grenspresident i Växjö efter det att dåvarande president Per Gårner blivit sjuk.

Bob Sandberg kom till Sverige under sommaren för att släktforska och resa runt till de platser där han

varit missionär. I Växjö gjorde han en rundtur och tittade bland annat på platsen där han bott 38 år tidigare. Under sitt tal på sakramentsmötet delade han med sig av sina minnen från Växjö. För Solveig Bernstein, Hildegard Carlson, Thomas Carlson och Christina Hult som haft Bob Sandberg som grenspresident blev det ett speciellt kärt återseende. ■

Thomas Carlson, Växjö gren

Relationer i äktenskapet och familjen

I Sundsvall har vi genomfört kyrkans kurs "Relationer i äktenskapet och familjen" för både dem med just ingen erfarenhet av äktenskapet och de som varit gifta länge. Kursens åtta lektioner har rubrikerna: 1. Familjen har en central roll i Skaparens plan; 2. Bygga upp enighet i äktenskapet; 3. Ge näring åt kärleken och vänskapen i äktenskapet; 4. Hantera utmaningar i äktenskapet; 5. Reagera på utmaningar genom positiv kom-

munikation; 6. Stärka äktenskapet genom tro och bön; 7. Förlåtelsens helande inverkan; 8. Ta hand om familjens ekonomi.

Ledare har varit Kristina Kääriä, som med stor glädje sammanfattar att det bästa med kursen är att den har Kristus i centrum. Hon berömmar deltagarna för deras öppenhet. Tillsammans har de fått inspiration att jobba med sina svårigheter. Det är inte så enkelt att bara följa buden

FOTO: MONA CARLSSON

Fr v: John Birberg, David Ögren, Annette Ögren, Kristina Kääriä, Reijo Kääriä, Kristin Krus, Johan och Frida Samuelsson med lilla Elin som varit med alla gångerna. (Tre kursdeltagare saknas på bilden.)

och tro att allt skall ordna sig, utan när man stöter på problem har kursen mycket hjälp att ge. Speciellt de nygifta blir kanske förvirrade när de märker att allt inte alltid är så enkelt. Deltagarna var överens om att kursen hjälpt dem i familjerelationerna och deras äktenskap. "Detta är det bästa jag någonsin gått på. Jag önskar att jag hade fått veta detta innan jag gifte mig, men jag är glad att jag kan få denna undervisning nu!" sade en syster. "Fantastiskt lärorikt" instämde hennes man. ■

Mona Carlsson,
Sundsvalls gren

Styrkan i varje nation finns inom hemmen

Mary Ellen Edmunds, allmänt benämnd MEE, är syster till Charlotte Dowdle som tillsammans med sin man Arthur Dowdle är tempelmissionärer i templet i Stockholm. Bägge systrarna är utbildade sjuksköterskor med stor kärlek till sina medmänniskor. MEE har i många år undervisat i sjukvård på BYU. I Taiwan, Hongkong, Filippinerna och Indonesien har hon varit på hälsomission och i Nigeria lett ett hälsoprojekt för barn. Under en tid var hon undervisningsledare på MTC i Provo och i elva år har hon varit medlem av Hjälpföreningens generalstyrelse.

MEE har skrivit flera bestsellers, bland andra: Love is a Verb (Kärlek

är ett verb); Thoughts for a Bad Hair Day (Tänkar för en dag då håret mår dåligt); Happiness; Finders Keepers (Lycka; den som finner den behåller den) samt MEE Thinks (MEE tänker). Hon har även gjort ett antal framgångsrika talband. MEE älskar sin familj, andra människor, musik, att undervisa, skriva, tänka, tjäna och vara lycklig. Hon är en mycket eftersökt talare i hela kyrkan.

När MEE kom till Sverige i juli 2004, bad stockholmsstavarna henne att tala i Gubbängens kapell, vilket hon gjorde den 28 juli, då temat var "Familjen".

MEE hänvisade till Första presidentskapets Familjeproklamation från 1995 som president Hinckley manat oss att noga läsa under bön. "Styrkan i varje nation finns inom hemmen; alla behöver stärka sina familjer. Det kommer enligt äldste Neal Maxwell en dag då hemmet är den enda plats där våra barn kan känna frid, så gör era hem till en säker och vacker plats. Studera skrifterna, ha familjebön, hemafton under medverkan av barnen, speciella familjetraditioner och familjeråd för diskussioner av utmaningar, problemlösningar. Det är underbart för

barn att känna att de är en viktig del av familjen.

Skapa tillfällen för familjemedlemmarna att känna Anden och veta hur den känns, eftersom vi inte alltid inser vad vi känner. Läs era patriarkaliska välsignelser som om det vore första gången. Anteckna om något känns speciellt viktigt, spara anteckningarna genom åren och kom ihåg råden. Invig ert hem, involvera hela familjen i tjänande, särskilt för dem som inte har möjlighet att ge tillbaka.

Gör hemmet till en plats för lärande med goda böcker och tidskrifter, uppmuntra barnen att lära. Låt alla ha en egen plats för studier och stör inte någon som sitter och läser. Skriv brev! Min far skrev varje vecka under mina missioner och jag har kvar alla breven. Skriv dagbok, även de barn som inte kan skriva. Föräldrar kan fråga vad de vill skriva om och hjälpa dem. Min far skrev varje dag i sjuttiofem år.

Spela vacker musik, sjung tillsammans. Våra psalmer ger oss underbara ord och tankar. Gemensamma måltider ger bra tillfällen att tala om det som hänt i världen och våra egna liv. Låt ljus alltid skina i era

FOTO: BIRGITTA KARLFEJDT

MEE, fyra fr v, med sin svåger och syster t h, Arthur och Charlotte Dowdle, tempelvärdinnan Deborah Kimball samt andra glada åhörare efter hennes framträdande i Gubbängens kapell. President Gösta Körlof, längst t v, presiderade över mötet.

ansikten. Släpp in andras inflytande, bjud in någon som levt länge att berätta vad han/hon lärt.

Hjälp människor när du känner Anden mana dig, att finna det vi redan har med någon enkel fråga, till exempel 'Vad gör dig lycklig?' Andra tillhör också våra himmelska föräldrar, var kanske våra goda vänner i förutttillvaron och behöver oss nu.

Gud älskar oss mer än vi kan

föreställa oss. Låt honom älska dig, hjälpa dig, trösta, berätta att han förstår det som är svårt och underbart. Kristus är vår Frälsare varje dag och ögonblick", avslutade MEE.

MEE var också inbjuden att tala till tempelmissionärerna i gästhemmets matsal den 26 juli, där hon framhöll betydelsen av att vi är fridsstiftare och försiktiga med varandras känslor för att kunna känna lycka. ■

BIK

seln med varandra resulterar i fester i olika sammanhang, då vi inbjuder undersökare, vänner och släktingar. Ett hägrande mål för grenen är ett eget kapell! ■

Anna-Stina Andersson

Vi bad för fler medlemmar

Avesta gren i södra Dalarna har tio aktiva medlemmar samt tillresande grenspresidentparet Ingrid och Ingemar Karlsson, Borlänge.

Trots att vi är en så liten gren bidrar vi med två tempelmissionärer, Helge och Gerti Stenberg, och en korttidsmissionär, Magnus Almroth.

Med tacksamhet ser vi tillbaka på 2003. Med iver och hängivenhet kom medlemmarna överens om att under

en period be böner för grenens tillväxt varje morgon klockan halv åtta. Vid årets slut hade medlemsantalet ökat med tre personer! Hittills under 2004 har ett dop förrättats.

Hängivenheten till evangeliet är stor, likaså kärleken mellan syskonen. Stor prioritering har släktforskning haft genom åren, och besöksfrekvensen på mötena är hög.

Glädjen över evangeliet och triv-

Redaktör för de lokala sidorna

är Birgitta Karlfeldt (BIK). Förslag till nyhetsartiklar kan sändas via e-post till birgitta.karlfeldt@telia.com. Alla artiklar redigeras. Prästadömsledare, Primär- och Hjälpföreningsledare samt ledare för Unga män och kvinnor bör vid större konferenser eller andra speciella aktiviteter alltid utse någon att skriva och ta bilder för att sedan *inom tre veckor* mejla in detta till redaktionen. Artiklarna ska spegla tillämpandet av profetens och apostlarnas aktuella lärdomar – tjänandeprojekt, tempelresor, historiska händelser, tillväxt, medlemsmissionärsarbete, humanitär hjälp, framgång inom seminariet eller institutet etc.

Bilder ska *helst* vara originalformat, inte datautskrivna elektroniska bilder. Digitala eller scannade bilder måste ha hög upplösning (300 dpi) och sändas separat, inte tillsammans med en artikel. Alla bilder ska förses med bildtext samt namn på fotograf. Papperskopior av bilder sänds till adress Stora Hundens gata 618, 136 64 HANINGE. Bilder returneras inte. Dikter publiceras inte. ■

Avesta gren våren 2004, liten men naggande god.

FOTO: ANNA-STINA ANDERSSON

